

Fremsat den 13. marts 2013 af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, straffeloven og retsplejeloven¹⁾

(Gennemførelse af bestemmelser i forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) om beføjelser, sanktioner og offentliggørelse samt udrulning af fjernaflæste elmålere m.v.)

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 1 i lov nr. 575 af 18. juni 2012, § 1 i lov nr. 1352 af 21. december 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 1390 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 20 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg fastsætte regler om udskiftning eller opgradering af eksisterende elmålere til fjernaflæste målere.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

2. I § 20, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

3. I § 20, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3.« til: »stk. 4.«

4. I § 21, stk. 4, ændres »stk. 2.« til: »stk. 3.«

5. § 78, stk. 9, 1. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Energitilsynet fastsætter sin egen forretningsorden. Energitilsynet kan i sin forretningsorden fastsætte regler om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser, der ikke er omfattet af bestemmelser om offentliggørelse af afgørelser i denne lov eller lov om naturgasforsyning.«

6. Efter § 78 a indsættes:

»§ 78 b. Energitilsynet offentliggør sine afgørelser truffet i henhold til regler i denne lov eller regler udstedt i henhold til loven på tilsynets hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den virksomhed, som er adressat for afgørelsen, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden. Offentliggørelse af virksomhedens navn kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.

§ 78 c. Energitilsynet kan offentliggøre sine afgørelser i sager om overtrædelse af regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne og sine beslutninger om at pålægge tvangsbøder efter § 86, stk. 1, 2. pkt., på sin hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den juridiske eller fysiske person, som er adressat for en afgørelse eller beslutning, når dette skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Energitilsynet kan offentliggøre beslutninger om at overgive sager om overtrædelse af regler i den i stk. 1 nævnte forordning til politimæssig efterforskning på sin hjemmeside. Hvis beslutningen er truffet i forhold til en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte navnet på den juridiske person, når dette skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne, jf. dog stk. 3. Offentliggørelse undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 3. Offentliggørelse af en juridisk eller fysisk persons navn efter stk. 1 eller 2 kan ikke ske, hvis det vil medføre

¹⁾ I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, EU-tidende 2011, nr. L 326, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

uforholdsmæssig stor skade for den juridiske eller fysiske person.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kunde-forhold.«

7. I § 81, *stk. 1*, indsættes efter »efter loven«: »eller efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene«, efter »en virksomheds« indsættes: »eller en markedsdeltagers«, og efter »herunder virksomhedens« indsættes: »eller markedsdeltagerens«.

8. I § 84 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Energitilsynet kan til sikring af overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene indhente nødvendige oplysninger hos enhver relevant fysisk og juridisk person.

Stk. 3. Energitilsynet kan til sikring af overholdelsen af den i stk. 2 nævnte forordning indhente nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form, hos offentlige myndigheder.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 4-10.

9. I § 84, *stk. 6*, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 5 og 6«.

10. I § 84, *stk. 7* og *8*, der bliver stk. 9 og 10, ændres »stk. 3-5« til: »stk. 5-7«.

11. I § 85 *c*, *stk. 2*, indsættes efter »energireguleringsmyndigheder,«: »eller strider mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene eller mod retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf,«.

12. I § 86, *stk. 1*, ændres »§ 85 c« til: »§ 85 c, stk. 1,«.

13. I § 86, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.* :

»Det samme gælder, hvis nogen unnlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 85 *c*, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, eller artikel 9, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.«

14. I § 87, *stk. 1*, *nr. 10*, ændres »§ 84, stk. 5« til: »§ 84, stk. 7«.

15. Efter § 87 indsættes:

»§ 87 **a.** Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, artikel 4, stk. 2, 2. pkt., artikel 4, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., artikel 9, stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25.

oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.

Stk. 2. På samme måde straffes markedsdeltagere, der overtræder forordningens artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Forældelsesfristen for strafansvaret i henhold til stk. 1 og 2 er 5 år.

§ 87 b. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

16. I § 89, *stk. 1*, indsættes som *3. pkt.* :

»Energiklagenævnet behandler ligeledes klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.«

§ 2

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 996 af 13. oktober 2011, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 2 i lov nr. 575 af 18. juni 2012, § 3 i lov nr. 576 af 18. juni 2012 og § 2 i lov nr. 1352 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 42, *stk. 1*, indsættes efter »efter loven«: »eller efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene«, efter »et selskabs« indsættes: »eller en markedsdeltagers«, og efter »herunder selskabets« indsættes: »eller markedsdeltagerens«.

2. Efter § 42 a indsættes:

»§ 42 **b.** Energitilsynet offentliggør sine afgørelser truffet i henhold til regler i denne lov eller regler udstedt i henhold til loven på tilsynets hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på det selskab, som er adressat for afgørelsen, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden. Offentliggørelse af selskabets navn kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.

§ 42 c. Energitilsynet kan offentliggøre sine afgørelser i sager om overtrædelser af regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene og sine beslutninger om at pålægge tvangsbøder efter § 48, stk. 1, 2. pkt., på sin hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den juridiske eller fysiske person, som er adressat for en afgørelse eller beslutning, når dette skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Energitilsynet kan offentliggøre beslutninger om at overgive sager om overtrædelser af regler i den i stk. 1 nævnte forordning til politimæssig efterforskning på sin hjemmeside. Hvis beslutningen er truffet i forhold til en juridisk person, kan offentliggørelse omfatte navnet på den juridiske person, når dette skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne, jf. dog stk. 3. Offentliggørelse undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 3. Offentliggørelse af en juridisk eller fysisk persons navn efter stk. 1 eller 2 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den juridiske eller fysiske person.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kunde-forhold.«

3. I § 45 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Energitilsynet kan til sikring af overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene indhente nødvendige oplysninger hos enhver relevant fysisk og juridisk person.

Stk. 3. Energitilsynet kan til sikring af overholdelsen af den i stk. 2 nævnte forordning indhente nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form, hos offentlige myndigheder.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

4. I § 47 b, *stk. 2*, indsættes efter »energireguleringsmyndigheder,«: »eller strider mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene eller mod retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf,«.

5. I § 48, *stk. 1*, ændres »§ 47 b« til: »§ 47 b, *stk. 1*,«.

6. I § 48, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.* :

»Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 47 b, *stk. 2*, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, *stk. 4*, litra b, 2. *pkt.*, artikel 8, *stk. 1*, 1. og 2. *pkt.*, artikel 8, *stk. 5*, 1. *pkt.*, artikel 9, *stk. 1*, eller artikel 9, *stk. 5*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.«

7. Efter § 49 indsættes:

»§ 49 a. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, *stk. 4*, litra b, 2. *pkt.*, artikel 4, *stk. 1*, artikel 4, *stk. 2*, 2. *pkt.*, artikel 4, *stk. 3*, 1. og 2. *pkt.*, artikel 8, *stk. 5*, 1. *pkt.*, artikel 9, *stk. 1*, 1. *pkt.*, artikel 9, *stk. 5*, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.

Stk. 2. På samme måde straffes markedsdeltagere, der overtræder forordningens artikel 8, *stk. 1*, 1. og 2. *pkt.*

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Forældelsesfristen for strafansvaret i henhold til *stk. 1* og 2 er 5 år.

§ 49 b. Overtrædelse af artikel 3, *stk. 1*, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

8. I § 51, *stk. 1*, indsættes som 3. *pkt.* :

»Energiklagenævnet behandler ligeledes klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.«

§ 3

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1007 af 24. oktober 2012, som ændret ved § 2 i lov nr. 1242 af 18. december 2012 og § 2 i lov nr. 1385 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

1. Efter § 299 c indsættes:

»§ 299 d. Med fængsel indtil 6 år straffes den, der under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af artikel 3, *stk. 1*, litra a og c, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på energiengrosmarkedene. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere i forening, eller hvor der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.«

§ 4

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 24. oktober 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 1242 af 18. december 2012 og § 1 i lov nr. 1387 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 781, *stk. 3*, indsættes efter »eller § 39, *stk. 1*«: », eller artikel 3, *stk. 1*, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på energiengrosmarkedene«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. juni 2013, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. § 3 træder i kraft den 1. juli 2013.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning**
 - 1.1. Lovforslagets formål
 - 1.2. Lovforslagets hovedindhold
 - 1.3. REMIT-forordningen
 - 1.3.1. Forordningens indhold
 - 1.3.1.1. Anvendelsesområde
 - 1.3.1.2. Forbud mod insiderhandel
 - 1.3.1.3. Forpligtelse til at offentliggøre intern viden
 - 1.3.1.4. Forbud mod markedsmanipulation
 - 1.3.1.5. Markedsovervågning og indberetningsforpligtelser
 - 1.3.1.6. Registreringsforpligtelse
 - 1.3.1.7. Gennemførelse af forbuddene mod markedsmisbrug og klageret
 - 1.3.1.8. Forpligtelser for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner
 - 1.3.1.9. Sanktioner
 - 1.3.1.10. Øvrige bestemmelser
 - 1.3.2. Forordningens tidsfrister
- 2. Hovedpunkter i lovforslaget**
 - 2.1. Indledende bemærkninger
 - 2.2. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at foretage kontrolundersøgelser og på stedet få adgang til oplysninger uden retskendelse
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Lovforslagets udformning
 - 2.3. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at indhente oplysninger
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Lovforslagets udformning
 - 2.4. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at udstede påbud
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Lovforslagets udformning
 - 2.5. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at udstede tvangsbøder
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Lovforslagets udformning
 - 2.6. Straffebestemmelser
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Lovforslagets udformning
 - 2.7. Offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser m.m.
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Lovforslagets udformning
 - 2.7.2.1. Gennemførelse af REMIT-forordningens artikel 18, 3. afsnit
 - 2.7.2.2. Offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser efter lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning
 - 2.8. Klageadgang
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Lovforslagets udformning
 - 2.9. Mulighed for indhentelse af teleoplysninger
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Lovforslagets udformning
 - 2.10. Udrulning af fjernaflæste elmålere
 - 2.10.1. Gældende ret
 - 2.10.2. Lovforslagets udformning

3. **Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner**
4. **Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet**
5. **Administrative konsekvenser for borgerne**
6. **Miljømæssige konsekvenser**
7. **Forholdet til EU-retten**
8. **Høring**
9. **Sammenfattende skema**

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål

Hovedformålet med lovforslaget er at gennemføre de dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene, der kræver gennemførelse i national lovgivning. Forordningen benævnes herefter REMIT-forordningen, idet REMIT er en forkortelse for ordningens engelske titel (Regulation on wholesale energy market integrity and transparency). Forordningen er medtaget som bilag 2.

Forordningens formål er at fremme en åben og fair konkurrence på engrosenergimarkedene ved at øge integritet og gennemsigtighed på disse markeder. Med forordningen skal det sikres, at forbrugere og markedsdeltagere har tillid til elektricitets- og gasmarkedernes integritet, at de priser, der fastsættes på engrosenergimarkedene, og som påvirker detailpriserne, afspejler et rimeligt og konkurrencepræget samspil mellem udbud og efterspørgsel, samt at der ikke kan opnås fortjenester på grundlag af markedsmissbrug.

På denne baggrund fastsætter forordningen regler, der forbyder markedsmissbrug på engrosenergimarkedene og skaber en ramme for markedsovervågningen.

Med lovforslaget gennemføres forordningens bestemmelser om den nationale regulerende myndigheds undersøgelses- og håndvælsesbeføjelser, jf. forordningens artikel 13, forordningens bestemmelse om en klageret over afgørelser truffet af den nationale regulerende myndighed, jf. forordningens artikel 14, og forordningens bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og om offentliggørelse af sanktioner m.v., jf. forordningens artikel 18.

Lovforslaget har herudover til formål at foretage enkelte justeringer af den gældende lovgivning, herunder om offentliggørelse af de af Energitilsynets afgørelser, der er truffet efter lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning.

Endvidere har lovforslaget til formål, at følge op på regeringens *Vækstplan DK – stærke virksomheder, flere job* fra

februar 2013, herefter benævnt *Vækstplan DK*, februar 2013, hvoraf det fremgår, at regeringen vil fastsætte krav om, at der udrulles fjernaflæste elmålere til hele landet.

1.2. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

Det foreslås, at Energitilsynets eksisterende beføjelser efter lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning til at gennemføre kontrolundersøgelser og til at få adgang til eller indhente oplysninger udvides, således at disse beføjelser også skal kunne finde anvendelse i forbindelse med håndhævelse af REMIT-forordningen. Det foreslås i tilknytning hertil ligeledes, at Energitilsynet får hjemmel til at indhente nødvendige oplysninger fra andre myndigheder i forbindelse med håndhævelsen af forordningen.

Endvidere foreslås en udvidelse af Energitilsynets eksisterende beføjelse efter el- og naturgasforsyningslovene til at udstede påbud, således at tilsynet kan kræve ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i forordningen eller i regler, der er vedtaget på grundlag af forordningen.

I tilknytning hertil foreslås det, at Energitilsynets mulighed for at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder udvides til også at omfatte tilfælde, hvor et af sådanne påbud ikke efterkommes.

Ligeledes foreslås nye straffebestemmelser for overtrædelse af REMIT-forordningen. Straffebestemmelserne foreslås primært indsat i lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning. Der foreslås således indsat bestemmelser i de to love, hvorefter overtrædelse af navnlig forordningens oplysnings-, registrerings- og indberetningspligter vil kunne straffes med bøde. Grovere overtrædelser af forordningen, nærmere bestemt overtrædelse af forbuddene mod insiderhandel og markedsmanipulation, vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Samtidig foreslås der indsat en overbygningsbestemmelse i straffeloven, hvorefter overtrædelse af forbuddene mod visse former af insiderhandel og markedsmanipulation under særligt skærpene omstændigheder kan straffes med fængsel indtil 6 år.

Herudover indeholder lovforslaget forslag til bestemmelser om offentliggørelse af afgørelser m.m., som træffes af Energitilsynet i forbindelse med overtrædelser af forordningen.

Lovforslaget indeholder derudover også forslag til en bestemmelse om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser i henhold til regler i elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven eller regler udstedt i henhold til disse love.

Der foreslås endvidere en ny bestemmelse, hvorefter afgørelser truffet af Energitilsynet efter REMIT-forordningen kan påklages til Energiklagenævnet.

Det foreslås tillige, at retsplejelovens § 781, stk. 3, ændres, således at der kan foretages teleoplysning ved mistanke om visse grovere overtrædelser af forordningen, nærmere bestemt overtrædelse af forbuddene mod insiderhandel og markedsmanipulation.

Som opfølgning på regeringens Vækstplan DK, februar 2013 gives klima-, energi- og bygningsministeren endvidere bemyndigelse til efter forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg at fastsætte nærmere regler om udskiftning eller opgradering af eksisterende målere til fjernaflæste målere.

1.3. REMIT-forordningen

1.3.1. Forordningens indhold

1.3.1.1. Anvendelsesområde

Forordningens artikel 1 fastlægger forordningens anvendelsesområde og sammenhæng med anden EU-lovgivning. Det fremgår således bl.a. af bestemmelsen, at forordningen fastsætter regler, der forbyder markedsmissbrug, som påvirker engrosenergimarkeder, og som er i overensstemmelse med de regler, der gælder for finansmarkeder, idet der i forordningen dog tages højde for engrosenergimarkedernes særlige karakteristika. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at forordningen finder anvendelse på handel med engrosenergiprodukter, idet artikel 3 om insiderhandel og artikel 5 om markedsmissbrug dog ikke finder anvendelse på engrosenergiprodukter, som er finansielle instrumenter, og som dermed er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug), der herefter benævnes markedsmissbrugsdirektivet.

I forordningens artikel 2 defineres en række centrale begreber. Det følger således bl.a. af bestemmelsen, at der ved engrosenergiprodukter forstås kontrakter om levering eller transport af elektricitet eller naturgas og hertil knyttede finansielle produkter (derivater). Det følger endvidere af bestemmelsen, at visse store energibrugeres detailhandelskontrakter for levering af el eller naturgas også behandles som engrosenergiprodukter.

Kommissionen kan efter forordningens artikel 6 vedtage såkaldte delegerede retsakter for at justere definitionerne af begreberne intern viden, markedsmanipulation, forsøg på markedsmanipulation og forbrugskapacitet i artikel 2, nr. 1, 2, 3 og 5, med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne for finansielle

tjenesteydelser og energi, og opdatere disse definitioner udelukkende for at tage højde for den fremtidige udvikling på engrosenergimarkederne. Sådanne delegerede retsakter vil kunne få betydning for rækkevidden af en række af forordningens bestemmelser.

1.3.1.2. Forbud mod insiderhandel

Forordningens artikel 3, stk. 1, forbyder insiderhandel ved handel med engrosenergiprodukter. Bestemmelsen forbyder således personer, der er i besiddelse af intern viden vedrørende et engrosenergiprodukt, (a) at benytte denne viden ved direkte eller indirekte, for egen eller tredjemands regning at erhverve eller afhænde eller forsøge at erhverve eller afhænde engrosenergiprodukter, som denne viden vedrører, (b) at meddele denne viden til andre, medmindre det sker som normalt led i udøvelsen af deres beskæftigelse m.m., eller (c) på grundlag af intern viden at opfordre eller overtale andre til at erhverve eller afhænde engrosenergiprodukter, som denne viden vedrører. Ved intern viden forstås ifølge forordningens artikel 2, nr. 1, specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører en eller flere engrosenergiprodukter, og som, hvis den blev offentliggjort, sandsynligvis mærkbart ville påvirke prisen på disse engrosenergiprodukter. Der kan ifølge bestemmelsen bl.a. være tale om viden om kapacitet og anvendelse af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas, viden om kapacitet og anvendelse af LNG-faciliteter eller andre oplysninger, som en fornuftig markedsdeltager sandsynligvis vil benytte som en del af grundlaget for sin beslutning om at indgå i en transaktion eller om at afgive en handelsordre vedrørende et engrosenergiprodukt.

Forbuddet imod insiderhandel finder anvendelse på medlemmer af en virksomheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, personer med kapitalinteresser i en virksomhed, personer med adgang til intern viden i kraft af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner, personer, som er kommet i besiddelse af den pågældende viden ved strafbare handlinger, og personer, som ved eller burde vide, at det drejer sig om intern viden, jf. artikel 3, stk. 2. Hvis en juridisk person er i besiddelse af intern viden, gælder forbuddet også for de fysiske personer, der medvirker ved beslutningen om at gennemføre transaktionen for den pågældende juridiske persons regning, jf. artikel 3, stk. 5.

I forordningens artikel 3, stk. 3 og 4, opregnes en række undtagelser, hvor forbuddet mod insiderhandel ikke finder anvendelse. Forbuddet mod insiderhandel finder således bl.a. ikke anvendelse på transaktioner indgået af el- eller naturgasproducenter, operatører af naturgaslagerfaciliteter eller operatører af LNG-importfaciliteter, som udelukkende har til formål at dække det umiddelbare fysiske tab som følge af uforudsete afbrydelser, hvis undladelse heraf ville medføre, at markedsdeltageren ikke ville kunne overholde sine eksisterende kontraktlige forpligtelser, eller hvis sådanne transaktioner foretages efter aftale med den eller de pågældende transmissionssystemoperatører for at sikre en sikker drift af systemet. I sådanne tilfælde skal de relevante op-

lysninger om transaktionerne dog indberettes til det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (ACER, herefter også benævnt som agenturet) og til den nationale regulerende myndighed, som i Danmark er Energitilsynet. Endvidere finder forbuddet bl.a. ikke anvendelse på markedsdeltagere, der handler i overensstemmelse med nationale bestemmelser, der gælder for nødsituationer, hvis nationale myndigheder har grebet ind for at sikre forsyningen af elektricitet eller naturgas, og markedsmekanismerne herved er blevet sat ud af spil i den pågældende medlemsstat eller dele heraf.

Hvis oplysningerne udbredes i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk virksomhed, skal udbredelsen vurderes under hensyntagen til regler om pressefrihed og ytringsfrihed, medmindre den pågældende direkte eller indirekte opnår en fordel eller en fortjeneste ved udbredelsen, eller hvis udbredelsen sker med det formål at vildlede markedet med hensyn til udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergi produkter.

1.3.1.3. Forpligtelse til at offentliggøre intern viden

Forordningens artikel 4 forpligter markedsdeltagerne til på effektiv og rettidig vis at offentliggøre intern viden, som de besidder, om virksomheder eller faciliteter, som den pågældende markedsdeltager eller dennes moderselskab eller tilknyttede selskab enten helt eller delvist ejer eller kontrollerer, eller hvis driftsforhold den pågældende markedsdeltager eller det pågældende selskab enten helt eller delvist er ansvarlig for. Sådan offentliggørelse omfatter oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller vedrørende kapaciteten og anvendelsen af LNG-faciliteter, herunder planlagte eller uforudsete driftsstop for disse faciliteter. Markedsdeltagerne er efter forordningens definition i artikel 2, nr. 7 og 8, fysiske og juridiske personer, herunder transmissionssystemoperatører, der indgår i transaktioner på engrosenergimarkeder, herunder afgivelse af handelsordrer. Artikel 4, stk. 2, indeholder en undtagelse, hvorefter en markedsdeltager på eget ansvar kan udsætte offentliggørelsen af intern viden for ikke at skade sine berettigede interesser, forudsat at dette ikke vil kunne vildlede offentligheden, at markedsdeltageren kan sikre, at denne viden behandles fortroligt, og at markedsdeltageren ikke træffer beslutninger vedrørende handel med engrosenergi produkter på grundlag af denne viden. Hvis offentliggørelsen undtagelsesvis udsættes, er markedsdeltageren i den beskrevne situation forpligtet til at stille såvel den interne viden som en begrundelse for udsættelsen til rådighed for agenturet og den relevante nationale regulerende myndighed. Når en markedsdeltager eller en person, der er ansat af eller handler på vegne af en markedsdeltager, meddeler intern viden til andre vedrørende et engrosenergi produkt som et normalt led i udøvelsen af sin beskæftigelse, sit erhverv eller sine funktioner, skal den pågældende sikre en samtidig, fuldstændig og effektiv offentliggørelse af denne viden, jf. artikel 4, stk. 3, 1. pkt. Hvis meddelelsen sker utilsigtet, skal markedsdeltageren sikre fuldstændig og effektiv offentliggørelse af denne viden hurtigst muligt efter den utilsigtede meddelelse, jf. ar-

tikel 4, stk. 3, 2. pkt. Kravet efter stk. 3 om offentliggørelse i disse to situationer gælder ikke, hvis den person, der modtager den interne viden, er pålagt tavshedspligt, uanset om denne pligt er fastsat ved lov, administrative bestemmelser, vedtægter eller en kontrakt. Artikel 4, stk. 4-7, indeholder nærmere bestemmelser om forholdet mellem forpligtelsen til at offentliggøre intern viden efter artikel 4 og anden relevant EU-lovgivning på energiområdet.

1.3.1.4. Forbud mod markedsmanipulation

Forordningens artikel 5 forbyder deltagelse i eller forsøg på deltagelse i markedsmanipulation på engrosenergimarkederne. Ved markedsmanipulation og forsøg herpå forstås ifølge forordningens artikel 2, nr. 2 og 3, indgåelse i enhver transaktion eller afgivelse af enhver handelsordre vedrørende engrosenergi produkter, som giver, kan give eller har til hensigt at give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergi produkter, hvorved en person eller flere personer i fællesskab sikrer, forsøger at sikre eller har til hensigt at sikre, at prisen på et eller flere engrosenergi produkter ligger på et kunstigt niveau, eller hvorved en person benytter, forsøger at benytte eller har til hensigt at benytte en fingeret plan eller alle andre former for bedrag eller påfund, der sender eller sandsynligvis vil sende urigtige eller vildledende signaler vedrørende udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergi produkter. Ved markedsmanipulation og forsøg herpå forstås ifølge de nævnte bestemmelser endvidere udbredelse af oplysningerne gennem medierne, herunder internettet, eller på enhver anden måde, der giver, kan give eller har til hensigt at give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergi produkter, herunder spredning af rygter og urigtige eller vildledende nyheder, når den person, der har spredt dem, vidste eller burde vide, at oplysningerne var urigtige eller vildledende. Når oplysningerne udbredes i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk virksomhed, skal forholdet vurderes under hensyn til de regler, der gælder for pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, medmindre disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger, eller offentliggørelsen eller udbredelsen sker i den hensigt at vildlede markedet om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergi produkter.

1.3.1.5. Markedsovervågning og indberetningsforpligtelser

Efter forordningens artikel 7 overvåger agenturet i samarbejde med de nationale regulerende myndigheder, der også samarbejder indbyrdes på regionalt plan, handelsaktiviteten inden for engrosenergi produkter for at afsløre og forhindre handel på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. De nationale regulerende myndigheder kan også overvåge handelsaktiviteterne for engrosenergi produkter på nationalt plan.

Agenturets markedsovervågning sker på baggrund af markedsdeltageres indberetninger om transaktioner efter forordningens artikel 8. Efter artikel 8, stk. 1, er en markedsdelta-

ger eller en anden person nævnt i artikel 8, stk. 4, eksempelvis en tredjepart, som handler på vegne af markedsdeltageren, forpligtet til at forsyne agenturet med en oversigt over transaktioner på engrosenergimarkedene, herunder handelsordrer. Det overordnede ansvar for indberetningen ligger hos markedsdeltageren. De indberettede oplysninger skal omfatte en præcis angivelse af de købte og solgte engrosenergiprodukter, den aftalte pris og mængde, datoerne og tidspunkterne for gennemførelsen, transaktionsparterne og de begunstigede ifølge transaktionen samt enhver anden relevant oplysning. Markedsdeltagere er efter artikel 8, stk. 5, også forpligtet til at give agenturet og de nationale myndigheder oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller om kapaciteten eller anvendelsen af LNG-faciliteter, med henblik på at overvåge handelen på engrosenergimarkedene. De indberetningspligter, der er pålagt markedsdeltagerne, begrænses ved at indsamle de krævede oplysninger eller dele heraf fra eksisterende kilder, hvor det er muligt. Kommissionen skal efter forordningens artikel 8, stk. 2 og 6, vedtage såkaldte gennemførelsesretsakter for at præcisere omfang og form, samt frister for indberetningerne i henhold til artikel 8, stk. 1 og 5.

1.3.1.6. Registreringsforpligtelse

Markedsdeltagere, der indgår transaktioner, som skal indberettes til agenturet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, skal lade sig registrere hos den nationale regulerende myndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret eller bosiddende, eller, hvis de ikke er etableret eller bosiddende i Fællesskabet, i en medlemsstat, hvor de har aktiviteter, jf. forordningens artikel 9, stk. 1. En markedsdeltager skal kun lade sig registrere hos én national regulerende myndighed. Medlemsstaterne må ikke kræve, at en markedsdeltager, som allerede er registreret i en anden medlemsstat skal lade sig registre igen. Registreringen skal ske, før der indgås en transaktion, der skal indberettes efter artikel 8, stk. 1. Markedsdeltagere, der er underlagt registreringspligten efter artikel 9, stk. 1, er endvidere forpligtede til efterfølgende at underrette den nationale regulerende myndighed om enhver ændring af relevans for registreringen, jf. forordningens artikel 9, stk. 5. Registreringsforpligtelserne bliver først relevante, når Kommissionen har vedtaget de ovenfor nævnte gennemførelsesretsakter om indberetninger, og efter medlemsstaterne har oprettet registre, jf. artikel 9, stk. 2.

1.3.1.7. Gennemførelse af forbuddene mod markedsmissbrug og klageret

Efter forordningens artikel 13, stk. 1, skal de nationale regulerende myndigheder, dvs. Energitilsynet i Danmark, sørge for, at forbuddene mod insiderhandel og markedsmanipulation samt forpligtelsen til offentliggørelse af intern viden, anvendes. Medlemsstaterne skal ifølge bestemmelsen sikre, at den nationale regulerende myndighed tillægges alle nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, som skal udøves på en forholdsmæssig måde. Det følger endvidere af bestemmelsen, at beføjelserne kan udøves direkte, i

samarbejde med andre myndigheder eller ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.

Det fremgår af forordningens artikel 13, stk. 2, at undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelserne skal begrænses til undersøgelsens formål og udføres i henhold til national ret. Beføjelserne skal omfatte retten til (a) at få adgang til ethvert relevant dokument i enhver form og at modtage en kopi heraf, (b) at indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person og eventuelt indkalde en sådan person til høring, (c) at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet, (d) at kræve oplysninger om foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik, (e) at kræve ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i forordningen eller de retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf, (f) at anmode en domstol om fastfrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver, (g) at anmode en domstol eller enhver kompetent myndighed om at nedlægge midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed.

Hvor det er relevant, kan de nationale regulerende myndigheder også udøve deres undersøgelsesbeføjelser i samarbejde med organiserede markeder, handelssystemer eller andre personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner.

Efter forordningens artikel 14 skal medlemsstaterne sikre en klageret til et uafhængig organ for parter, der er berørt af en afgørelse truffet af den nationale regulerende myndighed.

1.3.1.8. Forpligtelser for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner

Forordningens artikel 15 forpligter en person, der som led i sit erhverv gennemfører transaktioner, til straks at underrette den nationale regulerende myndighed, hvis vedkommende har en begrundet mistanke om, at en transaktion er i strid med forordningens forbud mod markedsmissbrug. Pågældende person skal ligeledes etablere og opretholde effektive ordninger og procedurer til at identificere overtrædelser af forordningens forbud mod markedsmissbrug.

1.3.1.9. Sanktioner

Det følger af forordningens artikel 18, at medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, afskrækkende og stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne, og de skal afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelserne, skadevirkninger for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Det fremgår i den forbindelse af præambelbetragtning 31 til forordningen, at overtrædelser af forordningens bestemmelser bør svare til de sanktioner, som medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af markedsmissbrugsdirektivet. Herudover følger det af artikel 18, at medlemsstaterne skal sørge for, at den nationale regulerende myndighed kan offentliggøre foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelser af forordningen, medmindre en sådan offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for de involverede parter.

1.3.1.10. Øvrige bestemmelser

Forordningens artikel 10-12 indeholder bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem agenturet og andre myndigheder, herunder om databeskyttelse og driftssikkerhed af systemer.

Artikel 16 indeholder bestemmelser om samarbejde på EU og nationalt plan, mens artikel 17 indeholder bestemmelser om tavshedspligt bl.a. for personer, der arbejder eller har arbejdet for agenturet og nationale regulerende myndigheder m.v.

Artikel 19-22 indeholder generelle bestemmelser om internationale forbindelser, om Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, om et udvalg, der bistår Kommissionen, og om forordningens ikrafttræden.

1.3.2. Forordningens tidsfrister

Forordningen trådte i kraft den 28. december 2011. Den gælder direkte og har derfor siden denne dato som udgangspunkt haft umiddelbar virkning i Danmark.

Efter forordningens artikel 22, 2. afsnit, finder indberetningsforpligtelserne for markedsdeltagere dog først anvendelse seks måneder efter datoen for Kommissionens vedtagelse af de ovenfor nævnte gennemførelsesretsakter til præcisering af indberetningsforpligtelserne. Gennemførelsesretsakter er endnu ikke vedtaget.

Ligeledes kan registreringsforpligtelserne efter forordningens artikel 9 først finde anvendelse, når de nationale regulerende myndigheder har oprettet registre. Efter artikel 9, stk. 2, 1. pkt., skal sådanne registre senest være på plads tre måneder efter, at Kommissionen har vedtaget de ovenfor under afsnit 1.3.1.5. nævnte gennemførelsesretsakter.

Medlemsstaterne skal efter forordningens artikel 13, stk. 1, 2. afsnit, sikre, at de nationale regulerende myndigheder senest den 29. juni 2013 har de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser til sikring af overholdelse af forordningens forbud mod markedsmissbrug og af forpligtelsen om offentliggørelse af intern viden.

Medlemsstaterne skal ifølge forordningens artikel 18, 2. afsnit, senest den 29. juni 2013 give Kommissionen meddelelse om bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1. Indledende bemærkninger

Den nødvendige lovgivning foreslås primært gennemført i elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven, idet disse love i forvejen regulerer handel med henholdsvis elektricitet og naturgas. Der vil være tale om parallelle ændringer i disse love. Dette indebærer, at Energitilsynet vil få samme beføjelser, når der er tale om forhold vedrørende handel med engroselprodukter, hvor elforsyningsloven vil finde anvendelse, og når der er tale om forhold vedrørende handel med engrosnaturgasprodukter, hvor naturgasforsyningsloven vil finde anvendelse. Dette indebærer endvidere, at overtrædelser af forordningen i sager vedrørende henholdsvis forhold

angående engroselmarkedet og forhold angående engrosnaturgasmarkedet, vil skulle straffes på samme måde.

REMIT-forordningen fastsætter regler, der forbyder markedsmissbrug på engrosenergimarkeder, der i det væsentlige er i overensstemmelse med de regler, der gælder for finansmarkeder i henhold til markedsmissbrugsdirektivet. REMIT-forordningen etablerer således en supplerende ordning til den ordning, der allerede gælder for handel med energiderivater omfattet af markedsmissbrugsdirektivet.

Markedsmissbrugsdirektivet er i Danmark gennemført i lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 219 af 20. februar 2013 med senere ændringer (herefter benævnt værdipapirhandelsloven). Efter denne lov påser det Finansielle Råd og Finanstilsynet overholdelsen af lovens bestemmelser, herunder bestemmelserne om insiderhandel, kursmanipulation og offentliggørelse af intern viden. Loven indeholder endvidere straffebestemmelser for bl.a. overtrædelse af disse bestemmelser.

På denne baggrund lægges der med lovforslaget op til, at der ved gennemførelsen af forordningens artikel 13 om undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser og artikel 18 om sanktioner og offentliggørelse i vidt omfang skabes parallelitet til de tilsvarende regler i værdipapirhandelsloven.

Det bemærkes, at gældende dansk lovgivning efter regeringens opfattelse opfylder visse af de forpligtelser, der følger af forordningen. Det er således regeringens opfattelse, at forpligtelsen i forordningens artikel 13, stk. 2, litra b, om at det skal være muligt eventuelt at indkalde en person til høring, ikke nødvendiggør ændringer af dansk ret, idet Energitilsynet i medfør af almindelige forvaltningsretlige principper vil kunne indkalde en person til møde. Har Energitilsynet imidlertid mistanke om, at en person har begået et strafbart forhold, vil tilsynet kunne indgive anmeldelse herom til politiet. I givet fald vil det være politiet, som forestår en eventuel afhøring af den pågældende, jf. retsplejelovens § 750.

Det er endvidere regeringens opfattelse, at artikel 13, stk. 2, litra f, om, at den nationale regulerende myndighed skal kunne anmode en domstol om fastfrysning eller beslaglæggelse, må anses for opfyldt ved retsplejelovens regler om beslaglæggelse og straffelovens regler om konfiskation.

Endelig er det regeringens opfattelse, at artikel 13, stk. 2, litra g, om at den nationale regulerende myndighed skal kunne anmode en domstol eller enhver kompetent myndighed om at nedlægge midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed må anses for opfyldt med straffelovens § 79, stk. 2, hvorefter den, der er dømt for et strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve anden virksomhed, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Det bemærkes endvidere, at der foreslås enkelte bestemmelser, der ikke eksplicit er krævet af forordningen, men hvor det med henblik på en effektiv anvendelse af forordningen i Danmark vurderes som hensigtsmæssigt, at Energitilsynet får yderligere beføjelser. Det drejer sig om, at Energitilsynet dels vil skulle kunne pålægge en person, der ikke efterkommer et påbud, tvangsbøder, dels om, at tilsynet i

forbindelse med håndhævelsen af forordningen skal kunne indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder.

Endelig bemærkes det, at lovforslaget også indeholder en bestemmelse om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser i henhold til regler i elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven eller regler udstedt i medfør af disse love. Der er her tale om, at tilsynets hjemmel til offentliggørelse fastsættes på lovniveau fremfor, som hidtil, på forretningsordensniveau. Hermed skabes der øget transparens og retssikkerhed.

2.2. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at foretage kontrolundersøgelser og på stedet at få adgang til oplysninger uden retskendelse

2.2.1. Gældende ret

Efter § 81, stk. 1, i lov om elforsyning og § 42, stk. 1, i lov om naturgasforsyning har Energitilsynet hjemmel til at gennemføre kontrolundersøgelser uden retskendelse hos virksomheder omfattet af lov om elforsyning og hos selskaber omfattet af lov om naturgasforsyning og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver nødvendig oplysning, uanset om oplysningerne opbevares elektronisk.

De gældende beføjelser til at foretage kontrolundersøgelser og i denne sammenhæng kræve adgang til oplysninger er således begrænset til situationer, hvor Energitilsynet varetager sin opgave med at føre tilsyn efter de gældende el- og naturgasforsyningslove. Af forarbejderne til § 81 i lov om elforsyning (LSF 87 af 1. december 2010) fremgår det, at adgang uden retskendelse efter denne bestemmelse kun kan ske over for virksomheder, som udøver aktiviteter omfattet af elforsyningsloven, dvs. produktion, transport, handel og levering af elektricitet. Tilsvarende fremgår det af forarbejderne til § 42, stk. 1, i lov om naturgasforsyning (LSF 87 af 1. december 2010), at bestemmelsen alene omfatter selskaber, som udøver aktiviteter omfattet af naturgasforsyningsloven, dvs. transmission, distribution, forsyning og oplagring af gas. Ifølge forarbejderne er også tilstødende naturgasforsyningssystemer, eksempelvis bygasselskaber, omfattet.

Der er således både i lov om elforsyning og i lov om naturgasforsyning tale om en begrænset kreds af elvirksomheder og gasselskaber, der er omfattet af bestemmelsen.

2.2.2. Lovforslagets udformning

Efter forordningens artikel 13, stk. 2, litra a og c, skal de nationale regulerende myndigheder have ret til at få adgang til ethvert relevant dokument i enhver form, at modtage en kopi heraf og at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet.

Med forslaget foreslås anvendelsesområdet for § 81, stk. 1, i lov om elforsyning og § 42, stk. 1, i lov om naturgasforsyning derfor udvidet, således at Energitilsynet fremover også vil kunne gennemføre kontrolundersøgelser uden for straffetsplejen hos markedsdeltagere i forbindelse med tilsynet med overholdelse af forordningens bestemmelser.

Markedsdeltagere efter forordningen er fysiske og juridiske personer, herunder transmissionssystemoperatører, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer,

på et eller flere engrosenergimarkeder, jf. REMIT-forordningens artikel 2, nr. 7 og 8. Der er således tale om en anden kreds end de virksomheder, der ifølge bemærkningerne til de gældende bestemmelser i lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning er omfattet af muligheden for kontrolundersøgelser.

Markedsdeltagere er efter forordningen underlagt en række specifikke forpligtelser, eksempelvis forpligtelsen til at indberette transaktioner eller andre oplysninger efter forordningens artikel 8, stk. 1 og stk. 5, og registreringsforpligtelsen efter forordningens artikel 9, stk. 1. Forpligtelserne muliggør en effektiv markedsovervågning med henblik på at afsløre og forhindre handel på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Det anses derfor for nødvendigt, at Energitilsynet kan føre tilsyn med, at alle forpligtelser i forordningen overholdes, og at dette om nødvendigt kan ske ved gennemførelse af kontrolbesøg.

2.3. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at indhente oplysninger

2.3.1. Gældende ret

Efter § 84, stk. 1, i lov om elforsyning og § 45, stk. 1, i lov om naturgasforsyning kan bl.a. Energitilsynet i forbindelse med behandling af en klage, udøvelse af tilsyn eller overvågning af markedet indhente oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af disse opgaver, hos bevillingspligtige virksomheder og selskaber, Energinet.dk, andre elproduktionsvirksomheder og elhandelsvirksomheder samt disses koncernforbundne virksomheder, naturgasleverandører og disses koncernforbundne selskaber samt hos systembrugere, herunder berørte forbrugere, og andre købere af henholdsvis elektricitet og naturgas.

2.3.2. Lovforslagets udformning

Efter forordningens artikel 13, stk. 2, litra b, skal de nationale regulerende myndigheder have ret til at indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person, herunder dem, der senere er involveret i afgivelsen af ordrer eller udførelse af de pågældende operationer og deres principaler.

Efter forslaget til nye bestemmelser i henholdsvis § 84, stk. 2, i lov om elforsyning og § 45, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, vil Energitilsynet fremover til sikring af overholdelsen af REMIT-forordningen kunne kræve nødvendige oplysninger fra enhver relevant juridisk eller fysisk person.

Endvidere foreslås med § 84, stk. 3, i lov om elforsyning og § 45, stk. 3, i lov om naturgasforsyning nye bestemmelser, hvorefter Energitilsynet til sikring af overholdelsen af forordningen kan indhente nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form, fra offentlige myndigheder. Der er ikke tale om et direkte krav efter forordningen. Med henblik på at sikre overholdelsen af forordningen, vurderes der imidlertid at være et behov for, at Energitilsynet også får mulighed for at kunne indhente oplysninger fra andre relevante myndigheder.

2.4. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at udstede påbud

2.4.1. Gældende ret

Energitilsynet har efter § 85 c, stk. 1, i lov om elforsyning og efter § 47 b, stk. 1, i lov om naturgasforsyning hjemmel til at påbyde, at et forhold, der strider mod lovene, mod regler eller afgørelser i henhold til lovene eller mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling (herefter benævnt elforordningen) eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnettet (herefter benævnt gasforordningen), bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

Efter § 85 c, stk. 2, i lov om elforsyning og efter § 47 b, stk. 2, i lov om naturgasforsyning har Energitilsynet hjemmel til at påbyde, at forhold, der strider mod en juridisk bindende afgørelse truffet af det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

2.4.2. Lovforslagets udformning

Efter forordningens artikel 13, stk. 2, litra e, skal de nationale regulerende myndigheder kunne kræve ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf.

På denne baggrund foreslås det at udvide de eksisterende hjemler i § 85 c, stk. 1 og 2, i lov om elforsyning og § 47 b, stk. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning til at udstede påbud, således, at Energitilsynet også får hjemmel til at påbyde, at et forhold, der strider mod REMIT-forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag af forordningen, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

2.5. Udvidelse af Energitilsynets hjemmel til at udstede tvangsbøder

2.5.1. Gældende ret

Efter § 86, stk. 1, i lov om elforsyning har Energitilsynet i nogle nærmere opregnede tilfælde, hvor nogen undlader at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet, hjemmel til at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder. Samme mulighed består efter § 48, stk. 1, i lov om naturgasforsyning.

2.5.2. Lovforslagets udformning

Efter REMIT-forordningens artikel 13, stk. 2, litra e, skal de nationale regulerende myndigheder kunne kræve ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf.

Bestemmelsen foreslås gennemført ved en udvidelse af de eksisterende hjemler til at meddele påbud i § 85 c, stk. 1 og

2, i lov om elforsyning og § 47 b, stk. 1 og 2, i lov om naturgasforsyning. Der henvises til afsnit 2.4.2. ovenfor.

Det er ikke efter forordningen et direkte krav, at den nationale regulerende myndighed skal kunne pålægge tvangsbøder, hvor et af sådanne påbud ikke efterkommes. Med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af artikel 13, stk. 2, litra e, foreslås det imidlertid, at hjemlen i § 86, stk. 1, i lov om elforsyning og § 48, stk. 1, i lov om naturgasforsyning til at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder udvides.

Efter forslaget får Energitilsynet hjemmel til at kunne pålægge tvangsbøder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af tilsynet om at opfylde sine offentliggørelsesforpligtelser i henhold til forordningens artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., eller sine indberetningsforpligtelser over for Energitilsynet og agenturet i henhold til forordningens artikel 8, stk. 1 og 5. Endelig vil Energitilsynet ifølge forslaget kunne pålægge tvangsbøder, hvis en markedsdeltager nægter at lade sig registrere eller undlader at opdatere registreringer, jf. forordningens artikel 9, stk. 1 og 5.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Energitilsynet vil kunne gennemtvunge, at markedsdeltagere offentliggør intern viden, indberetter oplysninger og lader sig registrere i overensstemmelse med forordningen, og dermed muliggøre en effektiv overvågning af handlen på engrosenergimarkederne med henblik på sikring af overholdelsen af forordningen.

Det bemærkes i øvrigt, at Finanstilsynet har en tilsvarende mulighed efter værdipapirhandelslovens § 95.

2.6. Straffebestemmelser

2.6.1. Gældende ret

Handel med energiprodukter (el og gas) er organiseret af den fællesnordiske handelsplads Nord Pool Spot, som de nordiske lande, Litauen og Letland er tilsluttet. Nord Pool Spot ejes i fællesskab af de deltagende lande, og den for Danmark deltagende handelsaktør, Energinet.dk, er underlagt klima-, energi- og bygningsministeren. Handlen foregår i henhold til de på handelspladsen gældende privatretlige aftaler, som bl.a. indeholder regler om forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation svarende til reglerne for handel med noterede værdipapirer. Det er Nord Pool Spot, som forestår markedsovervågningen. Overtrædelser kan medføre sanktioner, herunder bl.a. finansielle sanktioner, til medlemmer og handlende samt medføre udelukkelse fra handelspladsen.

Hvis en overtrædelse vedrører forhold i Danmark, vil overtrædelserne efter omstændighederne kunne være omfattet af straffelovens kapitel 28 om formueforbrydelser.

Markedsmisbrug med energiprodukter vil således kunne være omfattet af f.eks. straffelovens § 297, stk. 1, hvorefter den, der udspreder urigtige eller vildledende oplysninger, hvorved prisen på varer, fast ejendom eller tilsvarende aktiver kan påvirkes væsentligt, straffes med bøde eller fængsel

indtil 1 år og 6 måneder. Begås en handling som nævnt i stk. 1 groft uagtsomt, straffes handlingen efter § 297, stk. 2, med bøde eller under skærpnde omstændigheder fængsel indtil 4 måneder.

Værdipapirhandelslovens kapitel 10 fastsætter regler om bl.a. misbrug af intern viden og kursmanipulation i forbindelse med handel med noterede værdipapirer.

Efter værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1, må køb, salg og tilskyndelse til køb eller salg af værdipapirer med visse nærmere definerede undtagelser ikke foretages af nogen, der har intern viden, som kan være af betydning for handlen.

Efter værdipapirhandelslovens § 36, må den, der er i besiddelse af intern viden, ikke videregive denne viden til andre, medmindre videregivelsen er et normalt led i udøvelsen af vedkommendes beskæftigelse, erhverv eller funktion.

Endelig indeholder værdipapirhandelslovens § 39, stk. 1, et forbud mod kursmanipulation eller forsøg herpå.

Værdipapirhandelslovens §§ 35, stk. 1, 36 og 39, stk. 1, gennemfører bestemmelser i markedsmisbrugsdirektivet.

Overtrædelse af værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1, § 36 og § 39, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. værdipapirhandelslovens § 94, stk. 1, 1. pkt. Er en overtrædelse af § 35, stk. 1, eller § 39, stk. 1, forsætlig eller af særlig grov beskaffenhed, eller er der begået et større antal forsætlige overtrædelser, kan straffen stige til fængsel i 4 år, jf. værdipapirhandelslovens § 94, stk. 1, 2. pkt.

Herudover indeholder værdipapirhandelslovens kapitel 7 og kapitel 9 en række oplysnings- og indberetningsforpligtelser for værdipapirudstedere og -handlere. Disse forpligtelser gennemfører ligeledes bestemmelser i markedsmisbrugsdirektivet. Overtrædelse af disse forpligtelser straffes med bøde, jf. værdipapirhandelslovens § 93, stk. 1.

2.6.2. Lovforslagets udformning

Som anført i afsnit 1.3.1.9. oven for skal medlemsstaterne ifølge REMIT-forordningens artikel 18 fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal ifølge bestemmelsen være effektive, afskrækkende og stå i rimeligt forhold til overtrædelsen. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at sanktionerne skal afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmismanipulation.

Herudover er det i præambelbetragtning 31 til forordningen anført, at sanktionerne for overtrædelse af forordningen bør svare til de sanktioner, medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af markedsmisbrugsdirektivet.

Der lægges med lovforslaget derfor op til, at der for sanktioner for overtrædelser af forordningen skabes parallelitet i forhold til sanktionerne for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet.

Det indebærer, at der for så vidt angår overtrædelser af forordningens oplysnings-, registrerings-, og indberetningspligter, jf. artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, artikel 4, stk. 2, 2. pkt., artikel 4, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1.pkt., artikel 9, stk. 5, og artikel 15, foreslås indsat bestemmelser i henholdsvis elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven, hvorefter sådanne overtrædelser – på samme måde som lignende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet – straffes med bøde.

Det indebærer endvidere, at der for så vidt angår grovere overtrædelser af forordningen, nærmere bestemt sager om overtrædelse af forordningens artikel 3, stk. 1 (insiderhandel, videregivelse af intern viden og tilskyndelse til insiderhandel), og artikel 5 (markedsmanipulation) foreslås indsat bestemmelser i henholdsvis elforsyningsloven og naturgasforsyningsloven, hvorefter sådanne overtrædelser – på samme måde som tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet – straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Ved strafudmålingen for alle de nævnte overtrædelser af forordningen vil der udover de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 i overensstemmelse med forordningens artikel 18 skulle lægges vægt på arten, varigheden og grovheden af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmismanipulation.

Insiderhandel og markedsmanipulation er alvorlig økonomisk kriminalitet, som kan have betydelige skadevirkninger både samfundsøkonomisk og for de involverede virksomheder. Det følger derfor af den aftale om finansloven for 2013, der er indgået mellem regeringen og Enhedslisten, at der i Folketingsåret 2012/2013 skal gennemføres lovgivning, der hæver strafferammen for kursmanipulation og insiderhandel med værdipapirer fra 4 års fængsel til 6 års fængsel. Med henblik på gennemførelse heraf har justitsministeren den 28. februar 2013 fremsat forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrket indsats over for økonomisk kriminalitet) (L 164), hvor der bl.a. foreslås indsat en ny overbygningsbestemmelse i straffeloven med en strafferamme på fængsel indtil 6 år for overtrædelse af værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1 (insiderhandel, herunder tilskyndelse hertil), og § 39, stk. 1 (kursmanipulation), under særligt skærpnde omstændigheder. Som konsekvens af dette forslag foreslås det samtidig, at værdipapirhandelslovens § 94, stk. 1, 2. pkt., som fastsætter en strafferamme på fængsel indtil 4 år ved kvalificeret overtrædelse af værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1, og § 39, stk. 1, ophæves.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en overbygningsbestemmelse i straffeloven, således at også overtrædelser af forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c (insiderhandel og tilskyndelse hertil), og artikel 5 (markedsmanipulation) under særligt skærpnde omstændigheder kan straffes med fængsel indtil 6 år.

Som særligt skærpnde omstændigheder anses ifølge den foreslåede bestemmelse navnlig tilfælde, hvor flere har væ-

ret involveret i handlingen, eller hvor den opnåede eller tilsigtede vinding har været betydelig, eller når et større antal forbrydelser er begået. De nævnte kriterier foreslås angivet i bestemmelsen.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse med en strafferamme på fængsel indtil 6 år som en afledt effekt vil sikre, at politiet har effektive efterforskningsredskaber, da det – når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt – vil blive muligt at foretage telefonaflytning m.v. i disse sager.

Det forudsættes, at strafudmålingen efter alle de foreslåede straffebestemmelser som udgangspunkt skal ske i overensstemmelse med straffnivået for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15 (forslag til elforsyningslovens §§ 87 a og 87 b), § 2, nr. 7 (forslag til naturgasforsyningslovens §§ 49 a og 49 b) og § 3, nr. 1 (forslag til straffelovens § 299 d), samt bemærkningerne hertil.

2.7. Offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser m.m.

2.7.1. Gældende ret

I henhold til § 78, stk. 9, i lov om elforsyning, der også gælder i forhold til Energitilsynets virke efter lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning, skal Energitilsynet fastsætte regler om offentliggørelse af tilsynets afgørelser i sin egen forretningsorden. Bestemmelsen blev indført i loven ved L 87 af 2. december 2010 som led i implementering af artikel 37, stk. 16, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet (herefter benævnt eldirektivet) og artikel 41, stk. 16, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas (herefter benævnt gasdirektivet). Det følger af de nævnte bestemmelser, at de regulerende myndigheders afgørelser skal gøres offentligt tilgængelige, samtidig med at de forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

Bestemmelserne er udmøntet i Energitilsynets forretningsorden. Der skelnes i forretningsordenen mellem afgørelser truffet af Energitilsynet og afgørelser truffet af Energitilsynets sekretariat. Det fremgår af forretningsordenens § 5, at Energitilsynet træffer afgørelse i sager af principiel karakter, herunder sager af væsentlig samfundsmæssig eller økonomisk interesse. Efter forretningsordenens § 39, stk. 2, kan Energitilsynets sekretariat træffe afgørelse i konkrete sager i overensstemmelse med tilsynets faste praksis, i overensstemmelse med de af tilsynet tilkendegivne retningslinjer eller i sager af mindre økonomisk betydning. I forhold til offentliggørelse bestemmer forretningsordenens § 33, at tilsynets afgørelser offentliggøres på Energitilsynets hjemmeside. Sekretariatets afgørelser på el- og gasområdet offentliggøres som resumé på Energitilsynets hjemmeside. På varmeområdet er det alene resumé af væsentlige sekretariatsafgørelser, der offentliggøres.

2.7.2. Lovforslagets udformning

2.7.2.1. Gennemførelse af REMIT-forordningens artikel 18, 3. afsnit

REMIT-forordningen stiller i artikel 18, 3. afsnit, krav om, at medlemsstaterne sørger for, at de nationale regulerende myndigheder kan offentliggøre foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelse af forordningen, medmindre offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for de involverede parter.

Begrebet foranstaltninger i REMIT-forordningen er bredt. Gennemførelsen af kravet i artikel 18, 3. afsnit, omfatter derfor offentliggørelsen af afgørelser, herunder påbud, og processuelle skridt, såsom beslutninger om at pålægge en tvangsbøde eller om at overgive en sag til politiet.

Med forslaget til § 78 c, stk. 1, i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og § 42 c, stk. 1, i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, foreslås det derfor for det første, at afgørelser, herunder udstedelse af påbud, truffet af Energitilsynet vedrørende overtrædelser af forordningen, kan offentliggøres.

For det andet giver forslaget til de nævnte bestemmelser Energitilsynet adgang til offentliggørelse i forhold til beslutninger truffet af Energitilsynet om at pålægge en markedsdeltager tvangsbøder efter forslaget til § 86, stk. 1, 2. pkt., i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, og forslaget til § 48, stk. 1, 2. pkt., i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den juridiske eller fysiske person, som er adressat for en afgørelse eller beslutning, når dette skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne. Hermed tages der højde for REMIT-forordningens formål med at sikre integriteten og transparens på engrosenergimarkedene. Offentliggørelse med navns nævnelser kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den juridiske eller den fysiske person. Dette svarer til udformningen af bestemmelsen om offentliggørelse i forordningens artikel 18, 3. afsnit.

Ligeledes for at gennemføre REMIT-forordningens artikel 18, 3. afsnit, foreslås det med forslaget til § 78 c, stk. 2, i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og § 42 c, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, at beslutninger, truffet af Energitilsynet om at overgive sager om juridiske personers overtrædelse af regler i forordningen til politiet, vil kunne offentliggøres med navns nævnelser, hvis offentliggørelse skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne. Offentliggørelse vil ikke kunne ske, hvis dette vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den berørte juridiske person, eller hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Der henvises nærmere til de specielle bemærkninger til § 78 c i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og § 42 c i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Det skal bemærkes, at Klima-, Energi- og Bygningsministeriet i sammenhæng med udarbejdelsen af forslaget til § 78 c i lov om elforsyning og § 42 c i lov om naturgasforsyning

ning har foretaget en vurdering af, hvorvidt forslaget indebærer en fravigelse af de almindelige principper, som ligger bag reglerne i persondataloven, idet forslaget til § 78 c, stk. 1, i lov om elforsyning og § 42, stk. 1, i lov om naturgasforsyning også omfatter offentliggørelse af afgørelser om overtrædelser af forordningen eller beslutninger om at pålægge tvangsbøder truffet i forhold til fysiske personer. Fysiske personer er medtaget i bestemmelsernes stk. 1, fordi markedsdeltagere, der er underlagt specifikke forpligtelser efter forordningen til at offentliggøre intern viden, indberette transaktioner og andre oplysninger m.v., kan være fysiske eller juridiske personer, jf. forordningens artikel 2, nr. 7 og 8.

Det er ministeriets vurdering, at den foreslåede offentliggørelsesordning i henhold til forslag til § 78 c, stk. 1, i lov om elforsyning, og § 45 c, stk. 1, i lov om naturgasforsyning holder sig inden for persondatalovens rammer. Det lægges herved til grund, at der ved de afgørelser og beslutninger, der er omfattet af ordningen, ikke er tale om følsomme oplysninger omfattet af persondatalovens §§ 7 og 8. Navnlig vil der ikke være tale om offentliggørelse af oplysninger om strafbare og/eller mulige strafbare forhold. For så vidt Energitilsynet med lovforslaget får hjemmel til at udstede tvangsbøder for at håndhæve et påbud, der tidligere er blevet udstedt, men ikke efterleveres af påbuddets adressat, er der alene tale om et administrativt pressionsmiddel. Forslaget til § 78 c, stk. 1, i lov om elforsyning og § 45 c, stk. 1, i lov om naturgasforsyning giver ikke hjemmel til at offentliggøre beslutninger om at anmelde en person til politiet.

Derimod indeholder forslaget til § 78 c, stk. 2, i lov om elforsyning og § 42 c, stk. 2, i lov om naturgasforsyning en hjemmel for Energitilsynet til at offentliggøre beslutninger om politianmeldelser i sammenhæng med strafbare overtrædelser af REMIT-forordningen. Hjemlen vil imidlertid kun kunne finde anvendelse, når der er tale om politianmeldelse af juridiske personer. Hermed tages højde for persondatalovens § 8, der bl.a. indeholder bestemmelser om behandling og videregivelse af oplysninger om strafbare forhold. Det understreges, at der heller ikke vil kunne ske offentliggørelse af politianmeldelser i forhold til interessentskaber, i det omfang interessenterne er fysiske personer.

Det vurderes endvidere, at de hensyn, der begrunder den foreslåede offentliggørelse, navnlig integriteten af og gennemsigtigheden på engrosenergimarkedene, der fremmer en åben og fair konkurrence, er tilstrækkelig vigtige til, at der bør være adgang til på Energitilsynets hjemmeside at offentliggøre navnet på de pågældende personer.

Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til § 78 c i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og § 42 c i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, hvor det bl.a. fremgår, at forslaget ikke automatisk medfører offentliggørelse af alle afgørelser eller beslutninger om at pålægge tvangsbøder, og hvor der beskrives de elementer, der skal indgå i Energitilsynets skøn, om der skal ske offentliggørelse.

Afslutningsvis bemærkes det, at forslaget til bestemmelsen skal ses i lyset af forpligtelsen i REMIT-forordningens

artikel 18, hvorefter de nationale regulerende myndigheder skal have hjemmel til at meddele offentligheden foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelse af forordningen.

2.7.2.2. Offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser efter lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning

Ifølge forslaget præciseres det endvidere i loven, at der skal ske offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser truffet i henhold til regler i el- og naturgasforsyningslovene eller regler udstedt i medfør heraf. Som beskrevet i afsnit 2.7.1. ovenfor, har Energitilsynet efter den gældende lovgivning hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse af tilsynets afgørelser i tilsynets forretningsorden, jf. § 78, stk. 9, i lov om elforsyning. Denne hjemmel er udmøntet i Energitilsynets forretningsorden. Da der med dette lovforslag samtidigt foreslås bestemmelser om offentliggørelse af Energitilsynets foranstaltninger vedrørende overtrædelser af REMIT-forordningen, jf. forslaget til en ny § 78 c i denne lovforslags § 1, nr. 2, vurderes det imidlertid hensigtsmæssigt, at det også præciseres i loven, at der skal ske offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser truffet i henhold til regler i el- og naturgasforsyningslovene eller regler udstedt i medfør heraf. Hermed skabes der øget transparens og retssikkerhed. Om Energitilsynets mulighed for fremover fortsat at inkludere regler om offentliggørelse af afgørelser i sin forretningsorden, henvises til forslaget om ændring af bestemmelsen i § 78, stk. 9, i lov om elforsyning og de specielle bemærkninger hertil, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Det foreslås, at offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser truffet i henhold til regler i el- og naturgasforsyningslovene eller regler udstedt i medfør heraf vil kunne ske med navns nævnelse, når afgørelsen sker i forhold til en elvirksomhed eller et naturgasselskab. Offentliggørelse kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den pågældende elvirksomhed eller det pågældende naturgasselskab.

Offentliggørelse i henhold til de foreslåede bestemmelser om offentliggørelse må efter lovforslaget ikke indeholde fortrolige oplysninger.

Der henvises nærmere til de specielle bemærkninger til § 78 b i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og § 42 b i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Det skal bemærkes, at Klima-, Energi- og Bygningsministeriet også i sammenhæng med udarbejdelsen af forslaget til § 78 b i lov om elforsyning og § 42 b i lov om naturgasforsyning har foretaget en vurdering af, hvorvidt de foreslåede bestemmelser om offentliggørelse indebærer en fravigelse af reglerne i persondataloven, for så vidt det her ikke kan udelukkes, at der i særlige tilfælde kan være tale om offentliggørelse af afgørelser truffet i forhold til personligt drevne virksomheder, der ikke er juridiske personer.

Der er ministeriets vurdering, at den foreslåede offentliggørelsesordning i henhold til forslag til § 78 b, stk. 1, i lov om elforsyning og § 45 b, stk. 1, i lov om naturgasforsyning holder sig inden for persondatalovens rammer. Det lægges herved til grund, at der ved de afgørelser, der er omfattet af

ordningen, ikke er tale om følsomme oplysninger omfattet af persondatalovens §§ 7 og 8. Navnlig vil der ikke være tale om offentliggørelse af oplysninger om strafbare og/eller mulige strafbare forhold. I det omfang Energitilsynet har hjemmel til at udstede tvangsbøder for at håndhæve et påbud, der tidligere er blevet udstedt, men ikke efterleves af påbuddets adressat, jf. § 86, stk. 1, 1. pkt., i lov om elforsyning og § 48, stk. 1, 1. pkt. i lov om naturgasforsyning, er der alene tale om et administrativt pressionsmiddel. Forslaget vil ikke give Energitilsynet hjemmel til at offentliggøre beslutninger om at anmelde en person til politiet for overtrædelse af elforsyningsloven eller naturgasforsyningsloven. Dette gælder såvel juridiske som fysiske personer.

Det vurderes endvidere, at de hensyn, der begrunder den foreslåede offentliggørelse, herunder hensyn til forbrugerbeskyttelse og sikring af lige konkurrencevilkår er tilstrækkelige til, at der bør være adgang til på Energitilsynets hjemmeside at offentliggøre navnet på de pågældende virksomheder.

Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til § 78 b i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og § 42 b i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, hvor der beskrives de elementer, der skal indgå i Energitilsynets skøn, om der skal ske offentliggørelse med navns nævnelse.

Afslutningsvis bemærkes det, at forslaget til bestemmelsen skal ses i lyset af forpligtelsen i eldirektivets artikel 37, stk. 16, og i naturgasdirektivets artikel 41, stk. 16, hvorefter de regulerende myndigheders afgørelser skal gøres offentligt tilgængelige, samtidig med at de forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.

2.8. Klageadgang

2.8.1. Gældende ret

I forhold til § 89 i lov om elforsyning behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter loven, efter regler udstedt i henhold til loven eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudvikling. Tilsvarende behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter lov om naturgasforsyning, regler udstedt i henhold til denne lov eller i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnettet, jf. § 51 i lov om naturgasforsyning.

2.8.2. Lovforslagets udformning

Efter REMIT-forordningens artikel 14 skal medlemsstaterne sikre en klageret til et uafhængigt organ for parter, der er berørt af en afgørelse truffet af den nationale regulerende myndighed. Med lovforslaget foreslås på denne baggrund bestemmelser i lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, hvorefter Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter REMIT-forordningen.

2.9. Mulighed for indhentelse af teleoplysninger

2.9.1. Gældende ret

Reglerne om politiets mulighed for at foretage teleoplysning findes i retsplejelovens kapitel 72 om indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Teleoplysning er ifølge retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 3, indhentelse af oplysning om, hvilke telefoner eller andre tilsvarende kommunikationsapparater der sættes i forbindelse med en bestemt telefon eller andet kommunikationsapparat, selv om indehaveren af dette ikke har meddelt tilladelse her til.

Det følger af retsplejelovens § 781, stk. 1, at indgreb i meddelelseshemmeligheden kun må foretages, såfremt

- 1) der er bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser eller foretages forsendelser til eller fra en mistænkt,
- 2) indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, og
- 3) efterforskningen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, eller en overtrædelse af en række specifikt nævnte straffebestemmelser.

Efter retsplejelovens § 781, stk. 2 og 3, kan teleoplysninger endvidere foretages, såfremt betingelserne i § 781, stk. 1, nr. 1 og 2, er opfyldt, og mistanken angår fredskrænkelser som omhandlet i straffelovens § 263, stk. 2, eller mistanken angår krænkelse som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Det samme gælder, såfremt mistanken angår en overtrædelse af straffelovens § 279 a (databedrageri) eller § 293, stk. 1 (brugstyveri), begået ved anvendelse af telekommunikationstjeneste, eller såfremt mistanken angår overtrædelse af værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1, § 36, eller § 39, stk. 1 (insiderhandel, videregivelse af intern viden og kursmanipulation).

Adgangen til indgreb i meddelelseshemmeligheden er begrænset af et proportionalitetskrav, idet et indgreb ikke må foretages, såfremt det ville være uforholdsmæssig efter indgrebets formål, sagens betydning og den krænkelse og ulempe, som indgrebet må antages at forvolde den eller de personer, som det rammer, jf. retsplejelovens § 782.

Et indgreb i meddelelseshemmeligheden sker ved forudgående retskendelse, medmindre indgrebets øjemed ville forspildes, hvis man skulle afvente retskendelse. I så fald skal politiet snarest muligt og senest inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten, jf. retsplejelovens § 783.

Inden retten afsiger kendelse om et indgreb i meddelelseshemmeligheden, skal der beskikkes en advokat for den, som indgrebet vedrører, og advokaten skal have lejlighed til at udtale sig, jf. retsplejelovens § 784.

Når indgrebet er afsluttet, skal der som udgangspunkt gives underretning om indgrebet til indehaveren af den pågældende telefon. Har den pågældende været mistænkt, skal der også gives underretning om dette og om, hvilken lovovertrædelse mistanken har angået, jf. retsplejelovens § 788.

2.9.2. Lovforslagets udformning

Af forordningens artikel 13, stk. 2, litra d, fremgår, at den nationale regulerende myndigheds beføjelser bl.a. skal omfatte retten til at kræve oplysninger om foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik.

Det bemærkes, at den i afsnit 2.9.1. nævnte henvisning i retsplejelovens § 781, stk. 3, til bestemmelser i værdipapirhandelsloven blev indført ved lov nr. 1398 af 21. december 2005 og har til formål at gennemføre artikel 12, stk. 2, litra d, i markedsmissbrugsdirektivet, der i det væsentlige svarer til forordningens artikel 13, stk. 2, litra d.

Der er overladt medlemsstaterne et vist skøn med hensyn til, hvorledes den nationale regulerende myndighed udøver sine funktioner. Som anført i afsnit 1.3.1.7. ovenfor, fremgår det således af forordningens artikel 13, stk. 1, at beføjelserne skal udøves på en forholdsmæssig måde, og at de kan udøves direkte, i samarbejde med andre myndigheder eller ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.

Det er på den baggrund regeringens vurdering, at artikel 13, stk. 2, litra d, vil kunne opfyldes ved, at der etableres et samarbejde mellem Energitilsynet og politiet inden for områder, hvor tilsynet ikke selv har kompetence.

Det må efter regeringens opfattelse lægges til grund, at artikel 13, stk. 2, litra d, der efter sin ordlyd omfatter foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik, alene kræver, at der skal kunne indhentes historiske oplysninger og ikke pålægger medlemsstaterne forpligtelser til at registrere eller lagre oplysninger.

Det må efter regeringens opfattelse endvidere lægges til grund, at der kan stilles krav om indhentning af både foreliggende oplysninger om indholdet af telefonsamtaler (båndoptagelser) og datatrafik (f.eks. indholdet af e-mails) samt fortegnelser over, hvilke telefoner eller datakommunikationsapparater der har været sat i forbindelse med et bestemt apparat i et givent tidsrum (teleoplysninger).

Indhentelse af båndoptagelser og oplysninger om indholdet af e-mails m.v. vil kunne ske efter retsplejelovens regler om edition og ransagning. Herudover har Energitilsynet efter de foreslåede bestemmelser i § 81, stk. 1, og § 84, stk. 2, i lov om elforsyning samt i § 42, stk. 1, og § 45, stk. 2, i lov om naturgasforsyning adgang til at indhente visse oplysninger, herunder f.eks. båndoptagelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, og § 2, nr. 1 og 3.

Da der imidlertid ikke i dag er særlig hjemmel til at indhente teleoplysninger i sager om markedsmissbrug på engrosenergimarkedene, nødvendiggør forordningens artikel 13, stk. 2, litra d, en ændring af retsplejelovens regler om indgreb i meddelelshemmeligheden.

Regeringen har herefter overvejet, i hvilke typer af sager om overtrædelse af forordningen der skal kunne indhentes teleoplysninger.

Det følger af forordningens artikel 13, der ifølge overskriften vedrører gennemførelse af forbuddene mod markedsmissbrug, at de nationale regulerende myndigheder sørger for, at de forbud, der er fastsat i artikel 3 og 5, og den

forpligtelse, der er fastsat i artikel 4, anvendes. Det følger samtidig af bestemmelsen, at hver medlemsstat sikrer, at den nationale regulerende myndighed tillægges alle »nødvendige« undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser for at udøve denne opgave, og at beføjelserne skal udøves på en forholdsmæssig måde, jf. artikel 13, stk. 1.

I forordningens artikel 13, stk. 2, opregnes herefter en række undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser af varierende intensitet, der som anført bl.a. omfatter retten til at foretage teleoplysning. Da bestemmelsen i artikel 13 vedrører gennemførelse af forbuddene om markedsmissbrug, må det lægges til grund, at det i hvert fald skal være muligt at anvende beføjelserne i sager om overtrædelse af artikel 3, stk. 1, om insiderhandel og artikel 5 om markedsmanipulation. Spørgsmålet er imidlertid, om det også skal være muligt at anvende samtlige opregnede beføjelser i sager om overtrædelse af artikel 4 om pligten til at offentliggøre intern viden.

Da det som anført følger af artikel 13, stk. 1, at den nationale regulerende myndighed skal tillægges alle nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, er det efter regeringens opfattelse mest nærliggende at forstå bestemmelsen i artikel 13, stk. 2, litra d, således, at det alene kræves, at der skal gives adgang til at indhente oplysninger vedrørende telefonsamtaler og datatrafik, i de typer af sager, hvor dette indgreb må antages at være relevant og nødvendigt for efterforskningen.

Det må generelt antages, at behovet for at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden vil være mest udtalt i sager om overtrædelse af forbuddet mod insiderhandel, herunder forbuddene mod tilskyndelse til insiderhandel og videregivelse af intern viden, i artikel 3, stk. 1, og forbuddet mod markedsmanipulation i artikel 5.

Herudover tilsiger hensynet til borgernes privatliv, at der generelt bør sættes snævre grænser for indgreb i meddelelshemmeligheden, idet der dog kan være særlige kriminalitetsformer, hvor sædvanlige efterforskningsmuligheder ikke rækker til.

Adgangen til at indhente teleoplysning bør efter regeringens opfattelse derfor begrænses til alene at gælde i sager om grovere overtrædelser af forordningen, nærmere bestemt overtrædelse af forbuddene mod insiderhandel og markedsmanipulation.

Det foreslås på den baggrund, at retsplejelovens § 781, stk. 3, udvides således, at der i sager om overtrædelse af forordningens artikel 3, stk. 1, og artikel 5 kan indhentes teleoplysninger.

Det bemærkes, at den anførte forståelse af rækkevidden af forpligtelsen i artikel 13, stk. 2, litra d, ligeledes blev lagt til grund i forbindelse med gennemførelsen af artikel 12, stk. 2, litra d, i markedsmissbrugsdirektivet. Muligheden for at foretage teleoplysning i sager om markedsmissbrug på engrosenergimarkedene vil med den foreslåede ændring af § 781, stk. 3, således svare til muligheden for at foretage teleoplysning i sager om markedsmissbrug efter værdipapirhandelsloven.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.10. Udrulning af fjernaflæste elmålere

2.10.1. Gældende ret

I henhold til den gældende bestemmelse i § 20 i lov om elforsyning har netvirksomhederne pligt til at måle levering og aftag af elektricitet i elforsyningsnettet. De har også en generel forpligtelse til at drive og vedligeholde nettet med tilhørende installationer på en effektiv måde. For elmålernes vedkommende indebærer dette, at netvirksomhederne har en generel forpligtelse til at installere effektivt udstyr efter dagens standard, når de alligevel skal udskifte de gamle mekaniske målere. Dette indebærer for indeværende udskiftning til elektroniske målere.

Der er imidlertid ikke et generelt krav om, at målerne ligeledes skal kunne fjernaflæses, eller om hvor hurtigt de gamle målere skal udskiftes. Hvis der generelt skal installeres fjernaflæste målere, forudsætter det et myndighedspålæg.

Med de gældende bestemmelser findes ikke en hjemmel til et sådant myndighedspålæg. Installationen af fjernaflæste målere er hidtil sket på frivillig basis og sker ikke i alle dele af landet. Ca. 50 pct. af forbrugerne har fortsat ikke sådanne målere.

2.10.2. Lovforslagets udformning

Med lovforslaget gives klima-, energi- og bygningsministeren bemyndigelse til efter forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg at fastsætte nærmere regler om udskiftning eller opgradering af eksisterende målere til fjernaflæste målere. Forelæggelse for udvalget sker med henblik på godkendelse.

En mulighed for forbrugerne til at udnytte fordelene ved timebaserede priser forudsætter, at de har installeret fjernaflæste målere. Endvidere vil fjernaflæste målere være et nyttigt element i udviklingen af Smart Grids, dvs. et elsystem, hvor produktion, transport og forbrug af elektricitet kobles intelligent sammen, således at forbruget helt eller delvist kan styres af elproduktionen. Nye beregninger fra Dansk Energi, Energistyrelsen og Energinet.dk viser, at der både vil være en samfundsøkonomisk og en brugerøkonomisk fordel ved en generel udrulning af fjernaflæste målere.

En række netvirksomheder har på eget initiativ installeret fjernaflæste målere. Ca. 50 pct. af forbrugere mangler dog fortsat sådanne målere. I lyset af en forventning om, at der vil komme regler for udrulning af fjernaflæste målere, er en del netvirksomheder afventende, og andre har sat deres programmer for installation af fjernaflæste målere helt eller delvist i bero.

Det fremgår af Vækstplan DK, februar 2013, at regeringen med henblik på at reducere Danmarks energiforbrug og udledning af drivhusgasser vil stille krav om, at der udrulles fjernaflæste målere til hele landet. Bemyndigelsen til ministeren skal sikre, at der i forlængelse af en endelig beslutning herom hurtigt vil kunne etableres det nødvendige regelgrundlag for, at ministeren kan pålægge netvirksomhederne

at installere fjernaflæste målere inden for en bestemt tidsramme.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner

Energitilsynet har en række centrale opgaver i forhold til REMIT-forordningen. Tilsynet (Sekretariatet for Energitilsynet) skal bl.a. andet oprette og ajourføre et nationalt register over alle engroshandlere inden for el og gas, overvåge handelsaktiviteterne på engrosmarkederne nationalt og sammen med agenturet, undersøge og håndhæve forbuddene mod markedsmissbrug, og generelt samarbejde/udveksle informationer med agenturet, andre nationale energiregulatore og finansmyndigheder. I forhold til Energitilsynet vurderes lovforslaget på den baggrund at forøge det nødvendige årsværksbehov i Energitilsynet (Sekretariatet) med to årsværk svarende til 1,6 mio. kroner, fordelt med 2/3 til elsektoren og 1/3 til gassektoren. Energitilsynets aktiviteter gebyrfinansieres af energisektorens virksomheder, således at statskassen ikke bliver belastet.

Det skønnes endvidere, at der kan være et yderligere ressourceforbrug for Energiklagenævnet, som vil være af begrænset karakter.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

I forhold til de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet bemærkes det, at forordningen vil bidrage til, at de priser, der fastsættes på engrosmarkederne, og som påvirker prisudviklingen på detailmarkedet, afspejler et rimeligt og konkurrencepræget samspil mellem udbud og efterspørgsel.

Udførelsen af Energitilsynets nye opgaver, som resulterer i et øget ressourcebehov, skulle gebyrfinansieres af energisektorens virksomheder.

Hvis hjemlen til at udstede regler med efterfølgende påbud om installation af fjernaflæste målere udnyttes, vil netvirksomhederne kunne få forhøjet deres indtægtsrammer midlertidigt til dækning af meromkostningerne.

Det forventes, at der vil være administrative konsekvenser for dele af erhvervslivet i forbindelse med implementeringen af REMIT-forordningens krav til markedsdeltagere om at lade sig registrere, at offentliggøre intern viden eller at indberette transaktioner og relevante oplysninger om kapacitet og anvendelse af relevante el- eller naturgasfaciliteter, for så vidt oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige.

Det må endvidere forventes, at lovforslaget har administrative konsekvenser som følge af, at det i kontroløjemed vil kunne blive nødvendigt for Energitilsynet at skaffe sig adgang til privat ejendom og at indhente oplysninger fra markedsdeltagerne.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører de dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, der kræver nationale gennemførelsesforanstaltninger. Foranstaltningerne skal være gennemført senest den 29. juni 2013.

8. Høring

Et udkast til lovforslaget har med undtagelsen af udkast til lovforslagets § 1, nr. 1-4, været sendt i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

Aalborg Portland A/S, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Altinex Oil Denmark A/S, Akademisk Arkitektforening, Affald Danmark, Amnesty International, Autoriserede Kølefirmaers Brancheforening, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Branchen Forbrugerelektronik, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, samtlige Byretter, Børsmæglerforening, CO-industri, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Olie Gas Danmark, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Teknisk Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Dansk Aktionærsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Energi, Dansk Energibranche forening (DEBRA), Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Investor Relations Forening, Dansk Gartneri, Dansk Gas c/o Dansk Energi, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Geotermi Aps, Dansk Standard, A/S Dansk Shell, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Regioner, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), Datatilsynet, De Grønne, DELTA Dansk Elektronik, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Det økologiske Råd, DI ITEK, DI – Organisation for erhvervslivet, Direktorat for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DONG Energy A/S,

Dong E&P, DS Håndværk & Industri, DTU – Afdelingen for myndighedsbetjening, Ejendomsforeningen Danmark, Energi- og olieforum.dk, Energiforbrugeren, Energiform Danmark, Energiklagenævnet, Energitilsynet, Energijtjenesten, E.ON Danmark A/S, 3F Fagligt Fælles Forbund, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen Danske Kraftvarmeverker, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen for Slutbrugere af Energi, Foreningen af Varmepumpefabrikanter i Danmark, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, Frie Elforbrugere, FSR Danske revisorer, Greenpeace, GTS (Godkendt Teknologisk service), GXG Markets A/S, Hess ApS, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, HK-Landsklubben for Politiet, HMN Naturgas I/S, Håndværksrådet, Indukraft Sekretariatet c/o Dansk Industri, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for Menneskerettigheder, Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, InvesteringsForeningsRådet, IT-Branchen, Kalk og Teglværksforeningen, KOOPERATIONEN, KTO - Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, KL (Kommunernes Landsforening), KL - Økonomisk sekretariat, Kriminalpolitisk Forening (KRIM), Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), LCA Center, Landsbygefonden, Lokale Pengeinstitutter, Mærsk Olie og Gas AS, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Naturgas Fyn, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Politiforbundet i Danmark, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Reel Energi Oplysning (REO), Regionale Bankers Forening, RenoSam, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Risø (DTU), Statens Byggeforsknings Institut, Statoil A/S, Statoil Gazelle A/S, Sø- og Handelsretten, Tekniq, Teknologisk Institut, Telekommunikationsindustrien, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, VedvarendeEnergi, VELTAK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vindmølleindustrien, WWF Verdensnaturfonden, Vestre Landsret, Østkraft, Østre Landsret og Aalborg Universitet.

Udkast til lovforslagets § 1, nr. 1-4 sendes i høring til den samme kreds i 14 dage ved fremsættelsen. En tidligere høring herom var ikke mulig, da Vækstplan DK, februar 2013 først forelå den 26. februar 2013.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Energitilsynets øgede forpligtelser efter forordningen vurderes at kræve 2 årsværk svarende til 1,6 mio. kr., fordelt med 2/3 til elsektoren og 1/3 til gassektoren. Energitilsynets aktiviteter gebyrfinansieres af energisektorens virksomheder, således at statskassen ikke bliver belastet. Det skønnes endvidere, at der kan være et yderligere ressourceforbrug for Energiklagenævnet, som vil være af begrænset karakter.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	REMIT-forordningen har en øget arbejdsbyrde for Energitilsynet til følge. Energiklagenævnets arbejdsbyrde forventes at stige i mindre omfang.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Gennemførelse af forordningen vil bidrage til, at de priser, der fastsættes på engrosmarkederne, og som påvirker prisudviklingen på detailmarkedet, afspejler et rimeligt og konkurrencepræget samspil mellem udbud og efterspørgsel. Hvis hjemlen til at udstede regler med efterfølgende påbud om installation af fjernaflæste målere udnyttes, vil netvirksomhederne kunne få forhøjet deres indtægtsrammer midlertidigt til dækning af meromkostningerne.	Udførelsen af Energitilsynets nye opgaver, som resulterer i et øget ressourcebehov, vil skulle gebyrfinansieres af energisektorens virksomheder.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Der regnes med administrative konsekvenser for dele af erhvervslivet i forbindelse med implementeringen af REMIT-forordningens krav til markedsdeltagere at lade sig registrere, at offentliggøre intern viden eller at indberette transaktioner og relevante oplysninger om kapacitet og anvendelse af relevante el- eller naturgasfaciliteter, for så vidt oplysningerne ikke i forvejen er tilgængelige. Det må endvidere forventes, at lovforslaget har administrative konsekvenser som følge af at det i kontroløjemed vil kunne blive nødvendigt for Energitilsynet at skaffe sig adgang til markedsdeltageres privat ejendom og at indhente oplysninger.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører de dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene, der kræver nationale gennemførelsesforanstaltninger. Foranstaltningerne skal være gennemført senest den 29. juni 2013.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

(§ 20)

Med den foreslåede nye bestemmelse i *stk. 2*, får klima- og bygningsministeren mulighed for at fastsætte regler, der sikrer, at der udrulles fjernaflæste elmålere til hele landet. Forpligtelsen vil blive pålagt netselskaberne. Hjemlen giver mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler om såvel udskiftning som opgradering af eksisterende målere. Ministeren vil ligeledes kunne fastsætte bestemmelser om tidshorisonten for udskiftningens eller opgraderingens gennemførelse. Efter forslaget skal reglerne forinden forelægges et af Folketinget nedsat udvalg til godkendelse.

Der er ikke truffet endelig beslutning om en hel eller delvis udrulning af fjernaflæste målere og i givet fald inden for hvilken tidshorisont. Såfremt der træffes en sådan beslutning, vil der være behov for klare regler for investeringen og tidshorisonten for dens gennemførelse. Såfremt der træffes beslutning om generel udrulning af fjernaflæste målere, vil det være nyttigt, at der med kort varsel kan etableres det nødvendige grundlag for udstedelse af et pålæg til netvirksomhederne. Dette sikres med den foreslåede bestemmelse.

I henhold til indtægtsrammereguleringen af netvirksomhederne vil et pålæg indebære, at Energitilsynet efter ansøgning midlertidigt kan forhøje virksomhedernes indtægtsrammer med et beløb svarende til de meromkostninger, som et pålæg vil medføre. Det er dels meromkostninger som følge af, at fjernaflæste målere er dyrere end elektroniske målere uden fjernaflæsning, dels meromkostninger som følge af en fremrykning af udskiftningen af målerne i tid i forhold til virksomhedernes forventede udskiftningstakt af deres eksisterende målere.

Til nr. 2 og 3

(§ 20, stk. 4 og 5)

Ændringerne er konsekvensrettelser, der følger af forslaget om et nyt stk. 2 i § 20 i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 4

(§ 21, stk. 4)

Ændringen er en konsekvensrettelse, der følger af forslaget om et nyt stk. 2 i § 20 i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 5

(§ 78, stk. 9)

Den foreslåede nyaffattelse af § 78, *stk. 9*, indebærer en indskrænkning af Energitilsynets gældende bemyndigelse til i sin forretningsorden at fastsætte regler om offentliggørelse af sine afgørelser. Forslaget er en konsekvens af, at der ved forslag til nye §§ 78 b og 78 c i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og forslag til nye §§ 42 b og 42 c i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, foreslås indsat bestemmelser på lovniveau om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser i sager om regler i lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning eller regler udstedt i medfør heraf, og om offentliggørelse af visse foranstaltninger vedrørende overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.

Med den foreslåede ændring vil Energitilsynet fortsat være bemyndiget til i sin forretningsorden at fastsætte regler om offentliggørelse af sine afgørelser på varmemforsyningsområdet efter lov om varmemforsyning og regler fastsat i medfør af denne lov.

Det vil ligeledes fortsat være muligt for Energitilsynet i sin forretningsorden at bestemme, at bestemte afgørelser kun skal offentliggøres som resumé, som det for eksempel er tilfældet i dag i forhold til afgørelser truffet af Energitilsynets sekretariat på el- og naturgasområdet.

Til nr. 6

(§ 78 b)

Den foreslåede bestemmelse i § 78 b, *stk. 1*, indebærer, at Energitilsynets afgørelser truffet i henhold til regler i lov om elforsyning eller regler udstedt i medfør heraf skal offentliggøres.

Der er ikke tale om en udvidelse af adgangen til offentliggørelse i forhold til gældende ret, men om at Energitilsynets hjemmel til offentliggørelse af sine afgørelser med forslaget fastsættes på lovniveau i stedet for, som hidtil, på forretningsordensniveau.

Det foreslås endvidere, at offentliggørelse kan omfatte navnet på den virksomhed, som er adressat for afgørelsen, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

den, dog ikke hvis dette vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden.

Energitilsynets afgørelser truffet i henhold til lov om elforsyning eller regler udstedt i medfør heraf retter sig mod virksomheder, som udøver aktiviteter omfattet af elforsyningsloven, dvs. produktion, transport, handel og levering af elektricitet, jf. elforsyningslovens § 2. Der er som regel tale om juridiske personer. Det kan imidlertid ikke helt udelukkes, at der i enkelte tilfælde også kan være tale om personligt drevne virksomheder, der ikke er juridiske personer. Energitilsynets afgørelser på området omhandler reguleringsspørgsmål, dvs. de pågældende virksomheders forpligtelser i henhold til loven, som Energitilsynet fører tilsyn med. For nogle af de virksomheder, der er omfattet af loven, er der tale om monopolvirksomheder. Energitilsynets afgørelser vedrører eksempelvis godkendelse af virksomheders tarifmetoder, virksomheders indtægtsrammer, herunder krav til effektivisering, samt overtrædelse og overholdelse af reglerne vedrørende overvågningsprogrammer m.v. Der vil normalt være en række interessenter til afgørelserne, eksempelvis elforbrugere eller brugere af infrastruktur, der direkte eller indirekte vil være berørt af Energitilsynets afgørelser, for eksempel når disse afgørelser vedrører virksomheders tariffer eller leveringsbetingelser, eller brugerens adgang til infrastruktur og betingelserne herfor. Forudsætningen om, at offentliggørelse med navns nævnelse kun kan ske, når dette er af almen interesse for offentligheden, vil i disse tilfælde som regel være opfyldt. Hvis det imidlertid konkret vurderes, at offentliggørelse af en virksomheds navn ikke er af almen interesse for offentligheden, vil den pågældende afgørelse kun kunne offentliggøres i anonymiseret form.

Selvom det er vurderingen, at offentliggørelse med navns nævnelse er i den offentlige interesse, skal offentliggørelse undtagelsesvis undlades, hvis dette vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Der skal være tale om helt særlige forhold i det konkrete tilfælde, eksempelvis at offentliggørelse vil true virksomhedens fortsatte drift. Derimod vil det ikke være tilstrækkeligt, at offentliggørelsen vil kunne føre til et tab af kunder eller være grundlag for eventuelle tilbagebetalinger, eksempelvis over for forbrugere.

Det forudsættes, at Energitilsynet hører virksomheden om offentliggørelsen. Det forudsættes endvidere, at der i givet fald også medsendes udkast til en eventuel pressemeddelelse.

Offentliggørelse vil først kunne ske, efter virksomheden er blevet orienteret om afgørelsen.

Forslaget til *stk. 2* indebærer, at offentliggørelsen ikke må indeholde fortrolige oplysninger – udover i givet fald virksomhedens navn efter forslaget til *stk. 1*, herunder oplysninger om kundeforhold. Med fortrolige oplysninger forstås som udgangspunkt de oplysninger, der kan være omfattet af de almindelige bestemmelser om tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27, dvs. oplysninger, der ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde oplysningen for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser. Dette kan eksempelvis omfatte virksomhedernes in-

teresse i at beskytte oplysninger om interne, herunder økonomiske forhold, oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold.

Igen forudsættes det, at Energitilsynet giver virksomheden mulighed for at kommentere på, hvilke oplysninger virksomheden eventuelt finder bør fjernes fra afgørelsen samt en eventuel pressemeddelelse herom, inden offentliggørelsen.

Offentliggørelsen må heller ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra energireguleringsmyndigheder i andre lande inden for det Europæiske Samarbejdsområde, fra agenturet eller fra Europa-Kommissionen, medmindre disse har givet deres udtrykkelige tilladelse. Herved tages højde for samarbejdsrelationerne mellem Energitilsynet, agenturet, Europa-Kommissionen og andre landes nationale regulerende myndigheder, som bl.a. er fastlagt i elforordningen.

Kravene i *stk. 2* gælder også i de tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse i anonymiseret form.

(§ 78 c)

Forslaget har til formål at gennemføre artikel 18, 3. afsnit, i REMIT-forordningen. I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne sørge for, at de nationale regulerende myndigheder kan meddele offentligheden foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelse af forordningen, medmindre en sådan offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for de involverede parter.

Den foreslåede bestemmelse i § 78 c, *stk. 1*, indebærer, at Energitilsynet får hjemmel til at offentliggøre sine afgørelser vedrørende overtrædelser af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 med eventuelle senere ændringer. Hjemlen til offentliggørelse omfatter også de tilfælde, hvor Energitilsynet meddeler et påbud, idet der her er tale om en afgørelse. Endvidere vil Energitilsynet med forslaget få adgang til offentliggørelse af tvangsbøder, som tilsynet vil få hjemmel til at pålægge efter forslaget til § 86, *stk. 1, 2. pkt.*, i lov om elforsyning.

Forslaget medfører ikke automatisk offentliggørelse af alle afgørelser eller beslutninger om at pålægge tvangsbøder. Det er op til Energitilsynet at vurdere, om en offentliggørelse er hensigtsmæssig. Offentliggørelse vil kunne ske, hvis Energitilsynet skønner, at det af hensyn til REMIT-forordningens formål, som er at sikre integriteten af og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene, er i markedsdeltagerens interesse at kende til, at forordningen er blevet overtrådt. Markedsdeltagere defineres bredt, jf. forordningen artikel 2, nr. 7 og 8.

Forslaget til *stk. 1, 2. pkt.*, indebærer, at der vil kunne ske offentliggørelse af navnet på den juridiske eller fysiske person, der er adressat for afgørelsen eller beslutningen om at pålægge en tvangsbøde, hvis dette i den enkelte sag skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne. I vurderingen skal indgå, om der er tale om grove eller gentagne overtrædelser af reglerne. Afgørende for, om offentliggørelsen skal ske med eller uden den juridiske eller fysiske persons navn, vil være, hvordan formålet med offentliggørelsen bedst opnås. For eksempel vil en offentliggørelse, der har til formål

at gøre opmærksom på en ny praksis fra tilsynets side, kunne ske anonymt. Omvendt bør en offentliggørelse, der har til formål at orientere de øvrige markedsdeltagere om, at en markedsdeltager for eksempel ikke har opfyldt sin forpligtelse til at offentliggøre intern viden, som udgangspunkt ske med navns nævnelse.

Det forudsættes, at Energitilsynet hører den pågældende juridiske eller fysiske person om offentliggørelsen. Det forudsættes endvidere, at der i givet fald også medsendes udkast til en eventuel pressemeddelelse.

Offentliggørelse vil først kunne ske, efter at den juridiske eller fysiske person er blevet orienteret om afgørelsen eller beslutningen om at pålægge tvangsbøder.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2, 1. pkt.*, indebærer, at beslutninger om at overgive sager vedrørende overtrædelser af regler i REMIT-forordningen til politimæssig efterforskning vil kunne offentliggøres. Igen er der tale om en skønmæssig vurdering, der foretages af Energitilsynet. Offentliggørelsen vil kunne ske, hvis Energitilsynet skønner, at det af hensyn til REMIT-forordningens formål, som er at sikre integriteten af og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, er i markedsdeltagernes interesse at kende til, at der er indgivet en politianmeldelse.

Efter forslaget til *stk. 2, 2. pkt.*, vil offentliggørelse med navns nævnelse kun kunne ske, hvis der er tale om en politianmeldelse i forhold til juridiske personer. Der kan ikke ske offentliggørelse i sager, som vedrører enkeltpersoner, heller ikke i tilfælde hvor der er tale om personligt drevne virksomheder eller interessentskaber, i det omfang interessenterne er fysiske personer.

Forslaget indebærer, at der vil kunne ske offentliggørelse af navnet på den juridiske person, der er berørt af Energitilsynets beslutning om at overgive en sag vedrørende overtrædelse af forordningen til politiet, hvis dette i den enkelte sag af hensyn til REMIT-forordningens formål om at sikre integriteten af og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne at kende til politianmeldelsen af den pågældende juridiske person.

Det forudsættes, at Energitilsynet vil høre den pågældende juridiske person om offentliggørelsen og i givet fald også vil medsende udkast til en eventuel pressemeddelelse.

Offentliggørelse vil først kunne ske, efter virksomheden er blevet orienteret om politianmeldelsen.

Bestemmelsen i det foreslåede *stk. 2, 3. pkt.*, indebærer, at offentliggørelse af beslutninger om overgivelse til politimæssig efterforskning undlades, hvis dette vil kunne skade efterforskningen. Offentliggørelse af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning vil derfor alene ske efter høring af den relevante politimyndighed.

Forslaget til bestemmelsen i *stk. 3*, hvorefter offentliggørelse efter forslaget til § 78 c, stk. 1 og 2, af foranstaltninger i henhold til REMIT-forordningen ikke vil kunne ske med navns nævnelse, hvis dette vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den berørte juridiske eller fysiske person, indebærer, at der skal lægges vægt på, om og i givet fald hvilken grad af skade offentliggørelse må antages at ville for-

valde pågældende. Samtidig skal det tages i betragtning, i hvilken grad markedsdeltagerne kan antages at have interesse i offentliggørelsen. Hensynet til den, hvis navn står til offentliggørelse efter stk. 1 eller 2 vil for eksempel veje tungt, når der er tale om en overtrædelse, der skyldes en enkelt menneskelig fejl, og overtrædelserne ikke er begrundet i for eksempel en virksomheds interne organisation eller styring. Ved beslutninger om at anmelde en juridisk person til politiet, vil undladelse af offentliggørelse efter stk. 2 som udgangspunkt kun ske i helt særlige tilfælde, eksempelvis hvis offentliggørelsen vil true virksomhedens fortsatte drift.

Med forslaget til *stk. 4*, der gælder i alle tilfælde af offentliggørelse af afgørelser m.m. efter forslaget til stk. 1 og 2, fastholdes, at offentliggørelsen ikke vil kunne indeholde fortrolige oplysninger – udover i givet fald den juridiske eller fysiske persons navn efter forslaget til stk. 1 og 2, herunder oplysninger om kundeforhold. Med fortrolige oplysninger forstås som udgangspunkt de oplysninger, der er omfattet af tavshedsforpligtelsen efter forvaltningslovens § 27, se hertil bemærkningerne til forslaget til § 78 b, stk. 2.

Offentliggørelsen må heller ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra energireguleringsmyndigheder i andre lande inden for det Europæiske Samarbejdsområde eller fra agenturet, medmindre de pågældende myndigheder eller agenturet, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Herved tages højde for samarbejdsrelationerne mellem Energitilsynet, agenturet og andre landes nationale regulerende myndigheder, som er fastlagt i REMIT-forordningen.

Kravene i *stk. 4* gælder også i de tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse i anonymiseret form.

Til nr. 7

(§ 81, stk. 1)

Forordningens artikel 13, stk. 2, stiller krav om, at de nationale regulerende myndigheder dels sikres adgang til ethvert relevant dokument i enhver form og til at modtage en kopi heraf, dels får mulighed for at indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person og dels får mulighed for at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 81, *stk. 1*, giver i forlængelse af forordningens krav Energitilsynet til brug for tilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 med eventuelle senere ændringer adgang til en markedsdeltagers lokale uden retskendelse, og adgang til på stedet at gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver nødvendig oplysning, herunder regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Begrebet markedsdeltager fortolkes i overensstemmelse med forordningens definition af begrebet i artikel 2, nr. 7, i forbindelse med artikel 2, nr. 8. Begrebet omfatter enhver fysisk eller juridisk person, herunder transmissionssystemoperatører, dvs. Energinet.dk i Danmark, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkeder. Engrosenergimarkedene er i

forordningens artikel 2, nr. 6, defineret som værende ethvert marked inden for den Europæiske Union, hvor der handles med engrosenergiprodukter.

Det er en forudsætning, at der med en kontrolundersøgelse forfølges et formål uden for strafferetsplejen. Energitilsynet vil således i overensstemmelse med retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, kun kunne foretage kontrolundersøgelser uden retskendelser i situationer, hvor tilsynet ikke har en rimelig begrundet mistanke om, at markedsdeltageren har begået en strafbar lovovertrædelse.

Hvis Energitilsynet fra f.eks. en børs, konkurrenter eller ansatte hos markedsdeltageren modtager anmeldelse om forhold omfattet af REMIT-forordningen, vil Energitilsynet således skulle foretage en vurdering af, om anmeldelsen giver anledning til en konkret mistanke om, at markedsdeltageren har begået en strafbar lovovertrædelse. I vurderingen heraf må det bl.a. indgå, hvor troværdig anmeldelsen forekommer, hvor konkret de pågældende forhold er angivet, og om der i øvrigt – det vil sige i de oplysninger, som Energitilsynet herudover er i besiddelse af – er holdepunkter for, at der kan foreligge en strafbar overtrædelse af REMIT-forordningen. Kommer Energitilsynet frem til, at der foreligger en konkret mistanke om en strafbar overtrædelse, vil tilsynet kunne indgive anmeldelse herom til politiet.

Det har i forbindelse med forslaget til ændring af § 81, stk. 1, været nøje vurderet, om det er nødvendigt at give Energitilsynet adgang til en markedsdeltagers lokaler i de ovenfor nævnte tilfælde, og om Energitilsynets adgang til en markedsdeltagers lokaler i de nævnte tilfælde bør ske uden forudgående indhentelse af retskendelse. Dette er fundet nødvendigt for at sikre, at Energitilsynet kan varetage sit tilsyn med forordningen på et effektivt og betryggende grundlag, som det vurderes ikke ville kunne opnås på anden måde. Det ville således hindre Energitilsynets effektive varetagelse af sit tilsyn efter forordningen, hvis tilsynet eksempelvis ikke havde mulighed for at foretage kontrolundersøgelser i tilfælde, hvor der er tale om en usædvanlig transaktion, der rejser spørgsmål i forhold til forordningens forbud mod markedsmissbrug i forordningens artikel 3 og 5 eller forpligtelsen til at offentliggøre intern viden efter artikel 4, eller hvor Energitilsynet har en løs fornemmelse af, at en markedsdeltager ikke opfylder sine øvrige forpligtelser efter forordningen.

Kontrolundersøgelserne skal ske under overholdelse af retssikkerhedslovens regler.

Det bemærkes, at Energitilsynet, ligesom det er tilfældet efter den gældende bestemmelse, både skal kunne foretage anmeldte og uanmeldte kontrolundersøgelser.

Energitilsynets adgang til en markedsdeltagers ejendom vil være begrænset til de lokaliteter på ejendommen, hvor de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets varetagelse af sine opgaver, forefindes. Det vil sædvanligvis være markedsdeltagerens administrationslokaler.

Til nr. 8

(§ 84, stk. 2 og 3)

Artikel 13, stk. 2, litra b, i REMIT-forordningen kræver, at de nationale regulerende myndigheder bl.a. skal have retten til at indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person, herunder dem, der senere er involveret i afgivelsen af ordrer eller udførelse af de pågældende operationer, og deres principaler.

Med forslaget bemyndiges Energitilsynet til sikring af overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 med eventuelle senere ændringer at indhente nødvendige oplysninger fra alle relevante fysiske og juridiske personer.

Oplysninger forstås bredt og omfatter alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Energitilsynet kan sikre overholdelsen af forordningen.

Med bestemmelsen i *stk. 3* foreslås en ny bestemmelse, hvorefter Energitilsynet også kan indhente nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form, fra offentlige myndigheder.

Forslaget supplerer forslaget til *stk. 2*, da der kan opstå behov for at indhente oplysninger, herunder i elektronisk form, fra offentlige myndigheder. Det vurderes, at dette eksempelvis kan blive nødvendigt i tilfælde, hvor en markedsdeltager ikke har indberettet transaktioner til agenturet efter forordningens artikel 8, stk. 1, eller ikke har indberettet oplysninger om kapacitet og anvendelse af elfaciliteter (produktion, transmission og forbrug) efter forordningens artikel 8, stk. 5, uden at disse oplysninger kan indsamles fra eksisterende kilder, som nævnt i artikel 8, stk. 5, og hvor det derfor bliver nødvendigt for Energitilsynet at henvende sig til andre myndigheder, der ligger inde med viden om de pågældende transaktioner eller oplysninger. Endvidere kan der eksempelvis også være tale om oplysninger fra det centrale personregister eller fra skattemyndighederne.

I det omfang det kan blive relevant, at Energitilsynet videregiver oplysninger til agenturet eller nationale regulerende myndigheder i andre lande omfattet af det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, henvises til den gældende § 78 a i lov om elforsyning. Efter denne bestemmelse kan Energitilsynet under bestemte forudsætninger videregive oplysninger, som er omfattet af Energitilsynets tavshedspligt efter forvaltningsloven, til bl.a. energireguleringsmyndigheder i lande omfattet af det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og til agenturet.

Der henvises i øvrigt til, at behandlingsreglerne i persondatalovens kapitel 4 og persondatalovens § 29, hvorefter en dataansvarlig som udgangspunkt har oplysningspligt over for den registrerede, når den dataansvarlige indsamler oplysninger om den registrerede hos andre end den registrerede, skal iagttages ved indhentelse af personoplysninger efter persondataloven. Begrebet forstås som enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Oplysninger om juridiske personer, såsom aktieselskaber, anpartsselskaber m.v., falder imidlertid udenfor persondatalovens almindelige regulering. Derimod er oplysninger om enkeltmandsejede virksomheder omfattet af begrebet

personoplysninger. Det samme gælder interessentskaber i det omfang, interessenterne er fysiske personer.

Til nr. 9

(§ 84, stk. 6)

Det foreslås, at henvisningen i den gældende § 84, stk. 6, der bliver stk. 8, jf. forslaget til lovforslagets § 1, nr. 8, til samme paragrafs stk. 1 og 2 udgår. Ændringsforslaget er ikke begrundet i gennemførelsen af REMIT-forordningen. Det gældende stk. 6 indeholder en forpligtelse for virksomheder til at bevare fortroligheden af kommercielt følsomme oplysninger, som modtages i henhold til de gældende stk. 1-4. Henvisningen til stk. 1 og 2 anses for overflødig. Stk. 1 og 2 vedrører nemlig ikke situationer, hvor de virksomheder, der er adressater af stk. 6 og har en fortrolighedsforpligtelse, er modtagere af oplysninger. Stk. 1 og 2 giver derimod alene klima-, energi- og bygningsministeren, Energitilsynet og Energiklagenævnet hjemmel til at kræve visse oplysninger. Henvisningen i stk. 6 til stk. 1 og 2 er derfor ikke relevant.

Til nr. 10

(§ 84, stk. 7 og 8)

Ændringerne i § 84, stk. 7 og 8, der bliver stk. 9 og 10, er konsekvensrettelser, der følger af forslaget om nye stk. 2 og 3 i § 84, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 11

(§ 85 c, stk. 2)

Med forslaget til ændring af § 85 c, stk. 2, i lov om elforsyning, udvides Energitilsynets hjemmel til at udstede påbud til situationer, hvor der er tale om forhold, der strider mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 med eventuelle senere ændringer eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag af forordningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Energitilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod bestemmelserne i REMIT-forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf, bringes i orden straks eller inden for en nærmere angiven frist.

Kommissionen kan vedtage såkaldte delegerede retsakter for at justere visse definitioner i forordningen med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne for finansielle tjenesteydelser og energi. Kommissionen kan ligeledes vedtage gennemførelsesretsakter for at præcisere markedsdeltageres indberetningsforpligtelser.

Manglende efterlevelse af påbud meddelt i henhold til § 85 c, stk. 2, vil kunne straffes med bøde, jf. den gældende bestemmelse i § 87, stk. 1, nr. 7, i lov om elforsyning, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Til nr. 12

(§ 86, stk. 1)

Der er alene tale om en præcisering af, at der ved de i bestemmelsen nævnte påbud er tale om påbud efter § 85 c, stk. 1.

Til nr. 13

(§ 86, stk. 1, 2. pkt.)

Med forslaget til en ny bestemmelse i § 86, stk. 1, 2. pkt., får Energitilsynet adgang til at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis et påbud meddelt af Energitilsynet om at opfylde de i forslaget nærmere betegnede forpligtelser, der påhviler vedkommende efter REMIT-forordningen, ikke efterkommes rettidigt.

Udstedelse af tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse forudsætter, at Energitilsynet forinden har udstedt påbud, jf. forslaget til § 85 c, stk. 2, i lovforslagets § 1, nr. 7.

Forslaget om at give tilsynet mulighed for at udstede tvangsbøder, gælder for de situationer, hvor en markedsdeltager ikke opfylder sine indberetningsforpligtelser efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, og artikel 8, stk. 5, 1. pkt., i REMIT-forordningen, efter Energitilsynet har påbudt dette.

Det bemærkes, at det ikke vil være muligt for Energitilsynet at udstede tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse, samtidigt med at markedsdeltageren politianmeldes for overtrædelse af de nævnte indberetningsforpligtelser med henblik på straf efter forslaget til § 87 a, stk. 1. Det vil bero på Energitilsynets konkrete vurdering, om tilsynet enten vil udstede tvangsbøder efter forslaget til § 86, stk. 1, 2. pkt., eller om tilsynet politianmelder sagen med henblik på straf.

Bestemmelsen i artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., vedrører forpligtelsen for bl.a. elproducenter til i visse situationer at indberette oplysninger om gennemførte transaktioner, som forbuddet mod insiderhandel undtagelsesvis ikke finder anvendelse på. De nævnte bestemmelser i forordningens artikel 8 vedrører en markedsdeltagers forpligtelse til at indberette oplysninger om gennemførte transaktioner på engrosenergimarkedene, herunder handelsordre, til agenturet, og en markedsdeltagers forpligtelse til at give agenturet og de nationale regulerende myndigheder visse andre oplysninger om kapacitet og anvendelse af elfaciliteter (produktion, transmission og forbrug) med henblik på agenturets overvågning af handlen på engrosenergimarkedene. Det vurderes at være nødvendigt at give Energitilsynet hjemmel til at udstede tvangsbøder, når en af de omfattede aktører ikke efterkommer de nævnte forpligtelser, til trods for et påbud fra Energitilsynet herom, således at en effektiv og omfattende overvågning af markedet kan finde sted. Hvis markedsdeltagere ikke efterkommer deres forpligtelser, vil det være vanskeligt at opspore eventuelle overtrædelser, og overvågningen, der har til formål at afsløre og forebygge markedsmissbrug, mister effektivitet og gennemslagskraft.

Indberetninger efter forordningens artikel 8, stk. 1, kan også foretages af andre personer end markedsdeltageren, jf. forordningens artikel 8, stk. 4. Det fremgår imidlertid klart

af artikel 8, stk. 1, 3. pkt., at det overordnede ansvar for at oplysninger leveres, ligger hos markedsdeltageren. Derfor vil et påbud om at foretage de relevante indberetninger kun kunne udstedes i forhold til en markedsdeltager. Da udstedelse af tvangsbøder forudsætter, at tilsynet forinden har udstedt et påbud, vil tvangsbøder for mangelfulde indberetninger i disse tilfælde derfor ligeledes kun kunne pålægges markedsdeltagere.

Det bemærkes, at det fremgår af artikel 8, stk. 5, 2. pkt., at de indberetningspligter, der er pålagt markedsdeltagere efter 1. pkt., begrænses ved at indsamle de krævede oplysninger eller dele heraf fra eksisterende kilder, hvor det er muligt. Påbud efter forslaget til § 85 c, stk. 2, kan således kun udstedes, hvis det ikke er muligt at indsamle de krævede oplysninger fra andre eksisterende kilder. Ligeledes kan der kun udstedes tvangsbøder i situationer, hvor de pågældende oplysninger ikke kan indhentes fra andre eksisterende kilder, men alene fra den pågældende markedsdeltager.

Endvidere foreslås det, at Energitilsynet skal have mulighed for at anvende tvangsbøder, hvis en markedsdeltager, der har nægtet at lade sig registrere, jf. REMIT-forordningens artikel 9, stk. 1, ikke efterkommer et påbud fra Energitilsynet herom, eller efter påbud har undladt at underrette Energitilsynet om ændringer i forhold, der er relevante for registreringen, jf. artikel 9, stk. 5. Også denne bestemmelse er med til at sikre en meningsfuld og effektiv overvågning af markedet.

I øvrigt vurderes det, at muligheden for at pålægge tvangsbøder vil have en præventiv effekt og dermed bidrage til forordningens formål med at sikre energimarkedernes integritet og gennemsigtighed.

Energitilsynets mulighed for at pålægge tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse gælder over for både fysiske og juridiske personer.

Til nr. 14

(§ 87, stk. 1, nr. 10)

Ændringen er en konsekvensrettelse, der følger af, at nummerering af stykkerne i § 84 ændres.

Til nr. 15

(§ 87 a)

I henhold til REMIT-forordningens artikel 18, 1. afsnit, skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen. Disse skal være effektive, afskrækkende og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og skal afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Af forordningens præambel følger endvidere, at sanktionerne for overtrædelse af REMIT-forordningen bør svare til de sanktioner, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af markedsmissbrugsdirektivet, som i Danmark er gennemført i værdipapirhandelsloven (betragtning 31).

Med forslaget tilsigtes således at skabe parallelle forhold for strafansvaret efter REMIT-forordningen og strafansvaret efter værdipapirhandelsloven, når der er tale om overtrædelser af bestemmelser i forordningen, der svarer til eller kan sammenlignes med forbuddene og forpligtelserne efter værdipapirhandelsloven. Relevante forpligtelser findes i værdipapirhandelslovens § 27, stk. 1, og stk. 2, 1.-3. pkt. (forpligtelsen til at offentliggøre intern viden), § 33, stk. 2 (forpligtelsen til at indberette transaktioner), § 35, stk. 1, og § 36 (forbud mod insiderhandel, herunder ved videregivelse af intern viden til andre), § 37, stk. 6 (forpligtelsen til at underrette om mistanke om overtrædelse af forbud mod insiderhandel og kursmanipulation), samt § 39, stk. 1 (forbud mod kursmanipulation), i værdipapirhandelsloven, der svarer til REMIT-forordningens artikel 3 (forbud mod insiderhandel), artikel 4 (forpligtelsen til at offentliggøre intern viden), artikel 5 (forbud mod markedsmanipulation), artikel 8 (forpligtelsen til at indberette transaktioner og andre oplysninger om kapacitet og anvendelse af elfaciliteter) og artikel 15 (forpligtelsen til at underrette om mistanke om overtrædelse af forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation).

Forordningens artikel 3, stk. 1, og artikel 5 skal forstås i sammenhæng med artikel 2, nr. 1-3, hvor begreberne intern viden, markedsmanipulation og forsøg på markedsmanipulation nærmere defineres. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i henhold til forordningens artikel 6 kan vedtage såkaldte delegerede retsakter for at justere bl.a. disse definitioner med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne for finansielle tjenesteydelser og energi, og opdatere definitionerne udelukkende for at tage højde for den fremtidige udvikling på engrosenergimarkedene. Sådanne delegerede retsakter vil kunne få betydning for rækkevidden af artikel 3, stk. 1, og artikel 5.

Med forslaget til § 87 a, stk. 1, indsættes en mulighed for at give bødestraf ved overtrædelser af følgende forpligtelser, der påhviler følgende juridiske eller fysiske personer efter REMIT-forordningen:

- Indberetningsforpligtelserne for elproducenter til agenturet og Energitilsynet efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., i forhold til i bestemmelsen nærmere beskrevne transaktioner, hvor forbuddet mod insiderhandel ikke finder anvendelse.
- Offentliggørelses- og indberetningsforpligtelserne for markedsdeltagere efter artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, vedrørende intern viden.
- Indberetningsforpligtelserne for markedsdeltagere efter artikel 8, stk. 5, 1. pkt., vedrørende oplysninger om kapacitet og anvendelse af elfaciliteter (produktion, transmission og forbrug).
- Registreringsforpligtelserne for markedsdeltagere, der indgår indberetningspligtige transaktioner efter artikel 9, stk. 1, 1. pkt., og forpligtelserne til at underrette den nationale myndighed om ændringer i registreringsoplysninger, jf. artikel 9, stk. 5.
- Forpligtelserne efter artikel 15, 2. afsnit, for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner,

til omgående at underrette de nationale regulerende myndigheder, hvis der er en begrundet mistanke om, at en transaktion er i strid med forordningens markedsmissbrugsforbud, og til at etablere og opretholde effektive ordninger og procedurer til at identificere overtrædelser af forbuddene.

Der er herved hovedsaglig tale om bestemmelser, der svarer til eller kan sammenlignes med de ovenfor nævnte bestemmelser i værdipapirhandelsloven.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* indebærer, at den markedsdeltager, der ikke sikrer opfyldelse af indberetningsforpligtelsen efter forordningens artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., vil kunne straffes med bøde. Der er herved taget højde for, at indberetningen efter artikel 8, stk. 1, vedrørende transaktioner kan ske af andre personer end markedsdeltageren, herunder myndigheder, jf. forordningens artikel 8, stk. 4, men at det overordnede ansvar for, at oplysninger leveres, ligger hos markedsdeltageren. Derfor vil bødestraf vedrørende overtrædelse af disse bestemmelser kun kunne pålægges markedsdeltageren.

Begrebet markedsdeltager fortolkes i overensstemmelse med forordningens definition af begrebet i artikel 2, nr. 7, i forbindelse med artikel 2, nr. 8. Begrebet omfatter enhver fysisk eller juridisk person, herunder transmissionssystemoperatører, dvs. Energinet.dk i Danmark, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkeder. Engrosenergimarkederne er i forordningens artikel 2, nr. 6, defineret som værende ethvert marked inden for den Europæiske Union, hvor der handles med engrosenergiprodukter.

Ved strafudmålingen vil der udover de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 i overensstemmelse med forordningens artikel 18 skulle lægges vægt på arten, varigheden og grovheden af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation.

Det forudsættes i øvrigt, at strafudmålingen efter den foreslåede straffebestemmelse som udgangspunkt skal ske i overensstemmelse med straffniveauet for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Med forslaget til stk. 3 pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Med forslaget til stk. 4 fastsættes forældelsesfristen for strafansvar til 5 år. Der er tale om en fravigelse af den almindelige forældelsesfrist på 2 år efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1. Forslaget til stk. 4 er begrundet i hensynet til at skabe parallelitet til værdipapirhandelsloven.

(§ 87 b)

Efter den foreslåede bestemmelse i § 87 b, *stk. 1*, straffes overtrædelser af artikel 3, stk. 1, der forbyder insiderhandel, herunder tilskyndelse til insiderhandel og uberettiget videregivelse af intern viden, og artikel 5, der forbyder markeds-

manipulation, med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Forordningens artikel 3, stk. 1, og artikel 5 skal forstås i sammenhæng med artikel 2, nr. 1-3, hvor begreberne intern viden, markedsmanipulation og forsøg på markedsmanipulation nærmere defineres. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i henhold til forordningens artikel 6 kan vedtage såkaldte delegerede retsakter for at justere bl.a. disse definitioner med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne for finansielle tjenesteydelser og energi, og opdatere definitionerne udelukkende for at tage højde for den fremtidige udvikling på engrosenergimarkederne. Sådanne delegerede retsakter vil kunne få betydning for rækkevidden af artikel 3, stk. 1, og artikel 5.

Ved strafudmålingen vil der udover de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 i overensstemmelse med forordningens artikel 18 ligesom efter den foreslåede bestemmelse i § 87 a skulle lægges vægt på arten, varigheden og grovheden af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation.

Det forudsættes i øvrigt, at strafudmålingen som udgangspunkt skal ske i overensstemmelse med straffniveauet for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* kan selskaber m.v. (juridiske personer) pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den almindelige forældelsesfrist på 2 år efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, vil finde anvendelse.

Til nr. 16

(§ 89, stk. 1, 3. pkt.)

I henhold til REMIT-forordningens artikel 14 skal medlemsstaterne sikre, at der på nationalt plan findes passende mekanismer, i henhold til hvilke en part, der er berørt af en afgørelse truffet af den regulerende myndighed, har ret til at klage til et organ, der er uafhængigt af de berørte parter og af enhver regering.

Med bestemmelsen i § 89, *stk. 1, 3. pkt.*, foreslås, at Energitilsynet behandler klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 med eventuelle senere ændringer. Dette svarer til den sædvanlige adgang til klager over afgørelser truffet af Energitilsynet.

Til § 2

Til nr. 1

(§ 42, stk. 1)

Forordningens artikel 13, stk. 2, stiller krav om, at de nationale regulerende myndigheder dels sikres adgang til et-

hvert relevant dokument i enhver form og til at modtage en kopi heraf, dels får mulighed for at indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person og dels får mulighed for at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 42, stk. 1, giver i forlængelse af forordningens krav Energitilsynet til brug for tilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 med eventuelle senere ændringer adgang til en markedsdeltagers lokale uden retskendelse, og adgang til på stedet at gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver nødvendig oplysning, herunder regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Begrebet markedsdeltager fortolkes i overensstemmelse med forordningens definition af begrebet i artikel 2, nr. 7, i forbindelse med artikel 2, nr. 8. Begrebet omfatter enhver fysisk eller juridisk person, herunder transmissionssystemoperatører, dvs. Energinet.dk i Danmark, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkeder. Engrosenergimarkederne er i forordningens artikel 2, nr. 6, defineret som værende ethvert marked inden for den Europæiske Union, hvor der handles med engrosenergiprodukter.

Det er en forudsætning, at der med en kontrolundersøgelse forfølges et formål uden for strafferetsplejen. Energitilsynet vil således i overensstemmelse med retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, kun kunne foretage kontrolundersøgelser uden retskendelser i situationer, hvor tilsynet ikke har en rimelig begrundet mistanke om, at markedsdeltageren har begået en strafbar lovovertrædelse.

Hvis Energitilsynet fra f.eks. en børs, konkurrenter eller ansatte hos markedsdeltageren modtager anmeldelse om forhold omfattet af REMIT-forordningen, vil Energitilsynet således skulle foretage en vurdering af, om anmeldelsen giver anledning til en konkret mistanke om, at markedsdeltageren har begået en strafbar lovovertrædelse. I vurderingen heraf må det bl.a. indgå, hvor troværdig anmeldelsen forekommer, hvor konkret de pågældende forhold er angivet, og om der i øvrigt – det vil sige i de oplysninger, som Energitilsynet herudover er i besiddelse af – er holdepunkter for, at der kan foreligge en strafbar overtrædelse af REMIT-forordningen. Kommer Energitilsynet frem til, at der foreligger en konkret mistanke om en strafbar overtrædelse, vil tilsynet kunne indgive anmeldelse herom til politiet.

Det har i forbindelse med forslaget til ændring af § 42, stk. 1, været nøje vurderet, om det er nødvendigt at give Energitilsynet adgang til en markedsdeltagers lokaler i de ovenfor nævnte tilfælde, og om Energitilsynets adgang til en markedsdeltagers lokaler i de nævnte tilfælde bør ske uden forudgående indhentelse af retskendelse. Dette er fundet nødvendigt for at sikre, at Energitilsynet kan varetage sit tilsyn med forordningen på et effektivt og betryggende grundlag, som det vurderes ikke ville kunne opnås på anden måde. Det ville således hindre Energitilsynets effektive varetagelse af sit tilsyn efter forordningen, hvis tilsynet eksempelvis ikke havde mulighed for at foretage kontrolundersøgelser i til-

fælde, hvor der er tale om en usædvanlig transaktion, der rejser spørgsmål i forhold til forordningens forbud mod markedsmisbrug i forordningens artikel 3 og 5 eller forpligtelsen til at offentliggøre intern viden efter artikel 4, eller hvor Energitilsynet har en løs fornemmelse af, at en markedsdeltager ikke opfylder sine forpligtelser efter forordningens artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 2, 2. pkt., eller artikel 8, stk. 1 eller stk. 5.

Kontrolundersøgelserne skal ske under overholdelse af retssikkerhedslovens regler.

Det bemærkes, at Energitilsynet, ligesom det er tilfældet efter den gældende bestemmelse, både skal kunne foretage anmeldte og uanmeldte kontrolundersøgelser.

Energitilsynets adgang til en markedsdeltagers ejendom vil være begrænset til de lokaliteter på ejendommen, hvor de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets varetagelse af sine opgaver, forefindes. Det vil sædvanligvis være markedsdeltagerens administrationslokaler.

Til nr. 2

(§ 42 b)

Den foreslåede bestemmelse i § 42 b, stk. 1, indebærer, at Energitilsynets afgørelser truffet i henhold til regler i lov om naturgasforsyning eller regler udstedt i medfør heraf skal offentliggøres.

Det foreslås endvidere, at offentliggørelse kan omfatte navnet på det selskab, som er adressat for afgørelsen, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden, dog ikke hvis dette vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet.

Der er ikke tale om en udvidelse af adgangen til offentliggørelse i forhold til gældende ret, men om at Energitilsynets hjemmel til offentliggørelse af sine afgørelser med forslaget fastsættes på lovniveau i stedet for, som hidtil, på forretningsordensniveau.

Energitilsynets afgørelser truffet i henhold til lov om naturgasforsyning eller regler udstedt i medfør heraf retter sig mod selskaber, som udøver aktiviteter omfattet af naturgasforsyningsloven, dvs. transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas, jf. naturgasforsyningslovens § 2. Der er som regel tale om juridiske personer. Det kan imidlertid ikke helt udelukkes, at der i enkelte tilfælde også kan være tale om personligt drevne virksomheder, der ikke er juridiske personer. Energitilsynets afgørelser på området omhandler reguleringsspørgsmål, dvs. de pågældende selskabers forpligtelser i henhold til loven, som Energitilsynet fører tilsyn med. For nogle af de selskaber, der er omfattet af loven, er der tale om monopolselskaber. Energitilsynets afgørelser vedrører eksempelvis godkendelse af selskabers tarifmetoder, efterregulering af forsyningspligtige naturgasselskaber samt overtrædelse og overholdelse af reglerne vedrørende overvågningsprogrammer m.v. Der vil normalt være en række interessenter til afgørelserne, eksempelvis naturgasforbrugere eller brugere af infrastruktur, der direkte eller indirekte vil være berørt af Energi-

tilsynets afgørelser, for eksempel når disse afgørelser vedrører selskabers tariffer eller leveringsbetingelser, eller brugeres adgang til infrastruktur og betingelserne herfor. Forudsætningen om, at offentliggørelse med navns nævnelse kan ske, når dette er af almen interesse for offentligheden, vil i disse tilfælde som regel være opfyldt. Hvis det imidlertid konkret vurderes, at offentliggørelse af et selskabs navn ikke er af almen interesse for offentligheden, vil den pågældende afgørelse kun kunne offentliggøres i anonymiseret form.

Selvom det er vurderingen, at offentliggørelse med navns nævnelse er i den offentlige interesse, skal offentliggørelse undtagelsesvis undlades, hvis dette vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet. Der skal være tale om helt særlige forhold i det konkrete tilfælde, eksempelvis, at offentliggørelse vil true selskabets fortsatte drift. Derimod vil det ikke være tilstrækkeligt, at offentliggørelsen vil kunne føre til et tab af kunder eller være grundlag for eventuelle tilbagebetalinger, eksempelvis over for forbrugere.

Det forudsættes, at Energitilsynet hører selskabet om offentliggørelsen. Det forudsættes endvidere, at der i givet fald også medsendes udkast til en eventuel pressemeddelelse.

Offentliggørelse vil først kunne ske, efter selskabet er blevet orienteret om afgørelsen.

Forslaget til *stk. 2* indebærer, at offentliggørelsen ikke må indeholde fortrolige oplysninger – udover i givet fald virksomhedens navn efter forslaget til *stk. 1*, herunder oplysninger om kundeforhold. Med fortrolige oplysninger forstås som udgangspunkt de oplysninger, der kan være omfattet af de almindelige bestemmelser om tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27, dvs. oplysninger, der ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde oplysningen for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser. Dette kan eksempelvis omfatte virksomhedernes interesse i at beskytte oplysninger om interne, herunder økonomiske forhold, oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold.

Igen forudsættes det, at Energitilsynet giver virksomheden mulighed for at kommentere på, hvilke oplysninger virksomheden eventuelt finder bør fjernes fra afgørelsen samt en eventuel pressemeddelelse herom, inden offentliggørelsen.

Offentliggørelsen må heller ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra energireguleringsmyndigheder i andre lande inden for det Europæiske Samarbejdsområde, fra agenturet eller fra Europa-Kommissionen, medmindre disse har givet deres udtrykkelige tilladelse. Herved tages højde for samarbejdsrelationerne mellem Energitilsynet, agenturet, Europa-Kommissionen og andre landes nationale regulerende myndigheder, som bl.a. er fastlagt i gasforordningen.

Kravene i *stk. 2* gælder også i de tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse i anonymiseret form.

(§ 42 c)

Forslaget har til formål at gennemføre artikel 18, 3. afsnit, i REMIT-forordningen. I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne sørge for, at de nationale regulerende

myndigheder kan meddele offentligheden foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelse af forordningen, medmindre en sådan offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for de involverede parter.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 c, *stk. 1*, indebærer, at Energitilsynet får hjemmel til at offentliggøre sine afgørelser vedrørende overtrædelser af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 med eventuelle senere ændringer. Hjemlen til offentliggørelse omfatter også de tilfælde, hvor Energitilsynet meddeler et påbud, idet der her er tale om en afgørelse. Endvidere vil Energitilsynet med forslaget få adgang til offentliggørelse af tvangsbøder, som tilsynet vil få hjemmel til at pålægge efter forslaget til § 48, *stk. 1, 2. pkt.*, i lov om naturgasforsyning.

Forslaget medfører ikke automatisk offentliggørelse af alle afgørelser eller beslutninger om at pålægge tvangsbøder. Det er op til Energitilsynet at vurdere, om en offentliggørelse er hensigtsmæssig. Offentliggørelse vil kunne ske, hvis Energitilsynet skønner, at det af hensyn til REMIT-forordningens formål, som er at sikre integriteten af og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene, er i markedsdeltagerens interesse at kende til, at forordningen er blevet overtrådt. Markedsdeltagere defineres bredt, jf. forordningen artikel 2, nr. 7 og 8.

Forslaget til *stk. 1, 2. pkt.*, indebærer, at der vil kunne ske offentliggørelse af navnet på den juridiske eller fysiske person, der er adressat for afgørelsen eller beslutningen om at pålægge en tvangsbøde, hvis dette i den enkelte sag skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne. I vurderingen skal indgå, om der er tale om grove eller gentagne overtrædelser af reglerne. Afgørende for, om offentliggørelsen skal ske med eller uden den juridiske eller fysiske persons navn, vil være, hvordan formålet med offentliggørelsen bedst opnås. For eksempel vil en offentliggørelse, der har til formål at gøre opmærksom på en ny praksis fra tilsynets side, kunne ske anonymt. Omvendt bør en offentliggørelse, der har til formål at orientere de øvrige markedsdeltagere om, at en markedsdeltager for eksempel ikke har opfyldt sin forpligtelse til at offentliggøre intern viden, som udgangspunkt ske med navns nævnelse.

Det forudsættes, at Energitilsynet hører den pågældende juridiske eller fysiske person om offentliggørelsen. Det forudsættes endvidere, at der i givet fald også medsendes udkast til en eventuel pressemeddelelse.

Offentliggørelse vil først kunne ske, efter at den juridiske eller fysiske person er blevet orienteret om afgørelsen eller beslutningen om at pålægge tvangsbøder.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2, 1. pkt.*, indebærer, at beslutninger om at overgive sager vedrørende overtrædelser af regler i REMIT-forordningen til politimæssig efterforskning vil kunne offentliggøres. Igen er der tale om en skønsmæssig vurdering, der foretages af Energitilsynet. Offentliggørelsen vil kunne ske, hvis Energitilsynet skønner, at det af hensyn til REMIT-forordningens formål, som er at sikre integriteten af og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene

ne, er i markedsdeltagernes interesse at kende til, at der er indgivet en politianmeldelse.

Efter forslaget til *stk. 2, 2. pkt.*, vil offentliggørelse med navns nævnelser kun kunne ske, hvis der er tale om en politianmeldelse i forhold til juridiske personer. Der kan ikke ske offentliggørelse i sager, som vedrører enkeltpersoner, heller ikke i tilfælde hvor der er tale om personligt drevne virksomheder eller interessentskaber, i det omfang interessenterne er fysiske personer.

Forslaget indebærer, at der vil kunne ske offentliggørelse af navnet på den juridiske person, der er berørt af Energitilsynets beslutning om at overgive en sag vedrørende overtrædelse af forordningen til politiet, hvis dette i den enkelte sag, af hensyn til REMIT-forordningens formål om at sikre integriteten af og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne, skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne at kende til politianmeldelsen af den pågældende juridiske person.

Det forudsættes, at Energitilsynet vil høre den pågældende juridiske person om offentliggørelsen og i givet fald også vil medsende udkast til en eventuel pressemeddelelse.

Offentliggørelse vil først kunne ske, efter selskabet er blevet orienteret om politianmeldelsen.

Bestemmelsen i det foreslåede *stk. 2, 3. pkt.*, indebærer, at offentliggørelse af beslutninger om overgivelse til politimæssig efterforskning undlades, hvis dette vil kunne skade efterforskningen. Offentliggørelse af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning vil derfor alene ske efter høring af den relevante politimyndighed.

Forslaget til bestemmelsen i *stk. 3*, hvorefter offentliggørelse efter forslaget til § 42 c, stk. 1 og 2, af foranstaltninger i henhold til REMIT-forordningen ikke vil kunne ske med navns nævnelser, hvis dette vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den berørte juridiske eller fysiske person, indebærer, at der skal lægges vægt på, om og i givet fald hvilken grad af skade offentliggørelse må antages at ville forvolde pågældende. Samtidig skal det tages i betragtning, i hvilken grad markedsdeltagerne kan antages at have interesse i offentliggørelsen. Hensynet til den, hvis navn står til offentliggørelse efter stk. 1 eller 2 vil for eksempel veje tungt, når der er tale om en overtrædelse, der skyldes en enkelt menneskelig fejl, og overtrædelsen ikke er begrundet i for eksempel et selskabs interne organisation eller styring. Ved beslutninger om at anmelde en juridisk person til politiet, vil undladelse af offentliggørelse efter stk. 2 som udgangspunkt kun ske i helt særlige tilfælde, eksempelvis hvis offentliggørelsen vil true selskabets fortsatte drift.

Med forslaget til *stk. 4*, der gælder i alle tilfælde af offentliggørelse af afgørelser m.m. efter forslaget til stk. 1 og 2, fastholdes, at offentliggørelsen ikke vil kunne indeholde fortrolige oplysninger – udover i givet fald den juridiske eller fysiske persons navn efter forslaget til stk. 1 og 2, herunder oplysninger om kundeforhold. Med fortrolige oplysninger forstås som udgangspunkt de oplysninger, der er omfattet af tavshedsforpligtelsen efter forvaltningslovens § 27, se hertil bemærkningerne til forslaget til § 42 b, stk. 2.

Offentliggørelsen må heller ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra energireguleringsmyndigheder i andre lande inden for det Europæiske Samarbejdsområde eller fra agenturet, medmindre de pågældende myndigheder eller agenturet, har givet deres udtrykkelige tilladelse. Herved tages højde for samarbejdsrelationerne mellem Energitilsynet, agenturet og andre landes nationale regulerende myndigheder, som er fastlagt i REMIT-forordningen.

Kravene i stk. 4 gælder også i de tilfælde, hvor der er tale om offentliggørelse i anonymiseret form.

Til nr. 3

(§ 45, stk. 2 og 3)

Artikel 13, stk. 2, litra b, i REMIT-forordningen kræver, at de nationale regulerende myndigheder bl.a. skal have retten til at indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person, herunder dem, der senere er involveret i afgivelsen af ordrer eller udførelse af de pågældende operationer, og deres principaler.

Med forslaget bemyndiges Energitilsynet til sikring af overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 med eventuelle senere ændringer at indhente nødvendige oplysninger fra alle relevante fysiske og juridiske personer.

Oplysninger forstås bredt og omfatter alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Energitilsynet kan sikre overholdelsen af forordningen.

Med bestemmelsen i *stk. 3* foreslås en ny bestemmelse, hvorefter Energitilsynet også kan indhente nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form, fra offentlige myndigheder.

Forslaget supplerer forslaget til stk. 2, da der kan opstå behov for at indhente oplysninger, herunder i elektronisk form, fra offentlige myndigheder. Det vurderes, at dette eksempelvis kan blive nødvendigt i tilfælde, hvor en markedsdeltager ikke har indberettet transaktioner til agenturet efter forordningens artikel 8, stk. 1, eller ikke har indberettet oplysninger om kapacitet og anvendelse af naturgasfaciliteter (produktion, oplagring, transmission og forbrug) og LNG-faciliteter efter forordningens artikel 8, stk. 5, uden at disse oplysninger kan indsamles fra eksisterende kilder, som nævnt i artikel 8, stk. 5, og hvor det derfor bliver nødvendigt for Energitilsynet at henvende sig til andre myndigheder, der ligger inde med viden om de pågældende transaktioner eller oplysninger. Endvidere kan der eksempelvis også være tale om oplysninger fra det centrale personregister eller fra skattemyndighederne.

I det omfang det kan blive relevant, at Energitilsynet videregiver oplysninger til agenturet eller nationale regulerende myndigheder i andre lande omfattet af det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, henvises til den gældende § 78 a i lov om elforsyning, der også gælder i forhold til Energitilsynets virke efter lov om naturgasforsyning. Efter denne bestemmelse kan Energitilsynet under bestemte forudsætninger videregive oplysninger, som er omfattet af Energitil-

synets tavshedspligt efter forvaltningsloven, til bl.a. energireguleringsmyndigheder i lande omfattet af det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og til agenturet.

Der henvises i øvrigt til, at behandlingsreglerne i persondatalovens kapitel 4 og persondatalovens § 29, hvorefter en dataansvarlig som udgangspunkt har oplysningspligt over for den registrerede, når den dataansvarlige indsamler oplysninger om den registrerede hos andre end den registrerede, skal iagttages ved indhentelse af personoplysninger efter persondataloven. Begrebet forstås som enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Oplysninger om juridiske personer, såsom aktieselskaber, anpartsselskaber m.v., falder imidlertid udenfor persondatalovens almindelige regulering. Derimod er oplysninger om enkeltmandsejede virksomheder omfattet af begrebet personoplysninger. Det samme gælder interessentskaber i det omfang, interessenterne er fysiske personer.

Til nr. 4

(§ 47 b, stk. 2)

Med forslaget til ændring af § 47 b, stk. 2, i lov om naturgasforsyning, udvides Energitilsynets hjemmel til at udstede påbud til situationer, hvor der er tale om forhold, der strider mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 med eventuelle senere ændringer eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag af forordningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Energitilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod bestemmelserne i REMIT-forordningen eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf, bringes i orden straks eller inden for en nærmere angiven frist.

Kommissionen kan vedtage såkaldte delegerede retsakter for at justere visse definitioner i forordningen med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne for finansielle tjenesteydelser og energi. Kommissionen kan ligeledes vedtage gennemførelsesretsakter for at præcisere markedsdeltageres indberetningsforpligtelser.

Manglende efterlevelse af påbud meddelt i henhold til § 47 b, stk. 2, vil kunne straffes med bøde, jf. den gældende bestemmelse i § 49, stk. 1, nr. 6, i lov om naturgasforsyning, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Til nr. 5

(§ 48, stk. 1)

Der er alene tale om en præcisering af, at der ved de i bestemmelsen nævnte påbud er tale om påbud efter § 47 b, stk. 1.

Til nr. 6

(§ 48, stk. 1, 2. pkt.)

Med forslaget til en ny bestemmelse i § 48, stk. 1, 2. pkt., får Energitilsynet adgang til at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis et påbud meddelt af Energitilsynet om at opfylde de i forslaget nærmere betegnede forpligtelser, der påhviler vedkommende efter REMIT-forordningen, ikke efterkommes rettidigt.

Udstedelse af tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse forudsætter, at Energitilsynet forinden har udstedt påbud, jf. forslaget til § 47 b, stk. 2, i lovforslagets § 2, nr. 4.

Forslaget om at give tilsynet mulighed for at udstede tvangsbøder, gælder for de situationer, hvor en markedsdeltager ikke opfylder sine indberetningsforpligtelser efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, og artikel 8, stk. 5, 1. pkt., i REMIT-forordningen, efter Energitilsynet har påbudt dette.

Det bemærkes, at det ikke vil være muligt for Energitilsynet at udstede tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse, samtidigt med at markedsdeltageren politianmeldes for overtrædelse af de nævnte indberetningsforpligtelser med henblik på straf efter forslaget til § 49 a, stk. 1. Det vil bero på Energitilsynets konkrete vurdering, om tilsynet enten vil udstede tvangsbøder efter forslaget til § 48, stk. 1, 2. pkt., eller om tilsynet politianmelder sagen med henblik på straf.

Bestemmelsen i artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., vedrører forpligtelsen for bl.a. naturgasproducenter, lageroperatører og operatører af LNG-importfaciliteter til i visse situationer at indberette oplysninger om gennemførte transaktioner, som forbuddet mod insiderhandel undtagelsesvis ikke finder anvendelse på. De nævnte bestemmelser i forordningens artikel 8 vedrører en markedsdeltagers forpligtelse til at indberette oplysninger om gennemførte transaktioner på engrosenergimarkedene, herunder handelsordre, til agenturet, og en markedsdeltagers forpligtelse til at give agenturet og de nationale regulerende myndigheder visse andre oplysninger om kapacitet og anvendelse af naturgasfaciliteter (produktion, oplagring, transmission og forbrug) og LNG-faciliteter, med henblik på agenturets overvågning af handlen på engrosenergimarkedene. Det vurderes at være nødvendigt at give Energitilsynet hjemmel til at udstede tvangsbøder, når en af de omfattede aktører ikke efterkommer de nævnte forpligtelser, til trods for et påbud fra Energitilsynet herom, således at en effektiv og omfattende overvågning af markedet kan finde sted. Hvis markedsdeltagere ikke efterkommer deres forpligtelser, vil det være vanskeligt at opspore eventuelle overtrædelser, og overvågningen, der har til formål at afsløre og forebygge markedsmissbrug, mister effektivitet og gennemslagskraft.

Indberetninger efter forordningens artikel 8, stk. 1, kan også foretages af andre personer end markedsdeltageren, jf. forordningens artikel 8, stk. 4. Det fremgår imidlertid klart af artikel 8, stk. 1, 3. pkt., at det overordnede ansvar for, at oplysninger leveres, ligger hos markedsdeltageren. Derfor vil et påbud om at foretage de relevante indberetninger kun kunne udstedes i forhold til en markedsdeltager. Da udstedelse af tvangsbøder forudsætter, at tilsynet forinden har udstedt et påbud, vil tvangsbøder for mangelfulde indberetnin-

ger i disse tilfælde derfor ligeledes kun kunne pålægges markedsdeltagere.

Det bemærkes, at det fremgår af artikel 8, stk. 5, 2. pkt., at de indberetningspligter, der er pålagt markedsdeltagere efter 1. pkt., begrænses ved at indsamle de krævede oplysninger eller dele heraf fra eksisterende kilder, hvor det er muligt. Påbud efter forslaget til § 47 b, stk. 2, kan således kun udstedes, hvis det ikke er muligt at indsamle de krævede oplysninger fra andre eksisterende kilder. Ligeledes kan der kun udstedes tvangsbøder i situationer, hvor de pågældende oplysninger ikke kan indhentes fra andre eksisterende kilder, men alene fra den pågældende markedsdeltager.

Endvidere foreslås det, at Energitilsynet skal have mulighed for at anvende tvangsbøder, hvis en markedsdeltager, der har nægtet at lade sig registrere, jf. REMIT-forordningens artikel 9, stk. 1, ikke efterkommer et påbud fra Energitilsynet herom, eller efter påbud har undladt at underrette Energitilsynet om ændringer i forhold, der er relevante for registreringen, jf. artikel 9, stk. 5. Også denne bestemmelse er med til at sikre en meningsfuld og effektiv overvågning af markedet.

I øvrigt vurderes det, at muligheden for at pålægge tvangsbøder vil have en præventiv effekt og dermed bidrage til forordningens formål med at sikre energimarkedernes integritet og gennemsigtighed.

Energitilsynets mulighed for at pålægge tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse gælder over for både fysiske og juridiske personer.

Til nr. 7

(§ 49 a)

I henhold til REMIT-forordningens artikel 18, 1. afsnit, skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen. Disse skal være effektive, afskrækkende og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og skal afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Af forordningens præambel følger endvidere, at sanktionerne for overtrædelse af REMIT-forordningen bør svare til de sanktioner, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af markedsmissbrugsdirektivet, som i Danmark er gennemført i værdipapirhandelsloven (betragtning 31).

Med forslaget tilsigtes således at skabe parallelle forhold for strafansvaret efter REMIT-forordningen og strafansvaret efter værdipapirhandelsloven, når der er tale om overtrædelse af bestemmelser i forordningen, der svarer til eller kan sammenlignes med forbuddene og forpligtelserne efter værdipapirhandelsloven. Relevante forpligtelser findes i værdipapirhandelslovens § 27, stk. 1, og stk. 2, 1.-3. pkt. (forpligtelsen til at offentliggøre intern viden), § 33, stk. 2 (forpligtelsen til at indberette transaktioner), § 35, stk. 1, og § 36 (forbud mod insiderhandel, herunder ved videregivelse af intern viden til andre), § 37, stk. 6 (forpligtelsen til at underrette om mistanke om overtrædelse af forbud mod inside-

rhandel og kursmanipulation), samt § 39, stk. 1 (forbud mod kursmanipulation), i værdipapirhandelsloven, der svarer til REMIT-forordningens artikel 3 (forbud mod insiderhandel), artikel 4 (forpligtelsen til at offentliggøre intern viden), artikel 5 (forbud mod markedsmanipulation), artikel 8 (forpligtelsen til at indberette transaktioner og andre oplysninger om kapacitet og anvendelse af naturgas- og LNG-faciliteter) og artikel 15 (forpligtelsen til at underrette om mistanke om overtrædelse af forbud mod insiderhandel og markedsmanipulation).

Forordningens artikel 3, stk. 1, og artikel 5 skal forstås i sammenhæng med artikel 2, nr. 1-3, hvor begreberne intern viden, markedsmanipulation og forsøg på markedsmanipulation nærmere defineres. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i henhold til forordningens artikel 6 kan vedtage såkaldte delegerede retsakter for at justere bl.a. disse definitioner med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne for finansielle tjenesteydelser og energi, og opdatere definitionerne udelukkende for at tage højde for den fremtidige udvikling på engrosenergimarkedene. Sådanne delegerede retsakter vil kunne få betydning for rækkevidden af artikel 3, stk. 1, og artikel 5.

Med forslaget til § 49 a, stk. 1, indsættes en mulighed for at give bødestraf ved overtrædelse af følgende forpligtelser, der påhviler følgende juridiske eller fysiske personer efter REMIT-forordningen:

- Indberetningsforpligtelserne for naturgasproducenter, operatører af naturgaslagerfaciliteter og operatører af LNG-faciliteter til agenturet og Energitilsynet efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., i forhold til i bestemmelsen nærmere beskrevne transaktioner, hvor forbuddet mod insiderhandel ikke finder anvendelse.
- Offentliggørelses- og indberetningsforpligtelserne for markedsdeltagere efter artikel 4, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, vedrørende intern viden.
- Indberetningsforpligtelserne for markedsdeltagere efter artikel 8, stk. 5, 1. pkt., vedrørende oplysninger om kapacitet og anvendelse af naturgasfaciliteter (produktion, oplagring, transmission og forbrug) og LNG-faciliteter.
- Registreringsforpligtelserne for markedsdeltagere, der indgår indberetningspligtige transaktioner efter artikel 9, stk. 1, 1. pkt., og forpligtelserne til at underrette den nationale myndighed om ændringer i registreringsoplysninger, jf. artikel 9, stk. 5.
- Forpligtelserne efter artikel 15, 2. afsnit, for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner, til omgående at underrette de nationale regulerende myndigheder, hvis der er en begrundet mistanke om, at en transaktion er i strid med forordningens markedsmissbrugsforbud, og til at etablere og opretholde effektive ordninger og procedurer til at identificere overtrædelse af forbuddene.

Der er herved hovedsaglig tale om bestemmelser, der svarer til eller kan sammenlignes med de ovenfor nævnte bestemmelser i værdipapirhandelsloven.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* indebærer, at den markedsdeltager, der ikke sikrer opfyldelse af indberetningsforpligtelsen efter forordningens artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., vil kunne straffes med bøde. Der er herved taget højde for, at indberetningen efter artikel 8, stk. 1, vedrørende transaktioner kan ske af andre personer end markedsdeltageren, herunder myndigheder, jf. forordningens artikel 8, stk. 4, men at det overordnede ansvar for, at oplysninger leveres, ligger hos markedsdeltageren. Derfor vil bødestraf vedrørende overtrædelse af disse bestemmelser kun kunne pålægges markedsdeltageren.

Begrebet markedsdeltager fortolkes i overensstemmelse med forordningens definition af begrebet i artikel 2, nr. 7, i forbindelse med artikel 2, nr. 8. Begrebet omfatter enhver fysisk eller juridisk person, herunder transmissionssystemoperatører, dvs. Energinet.dk i Danmark, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkeder. Engrosenergimarkederne er i forordningens artikel 2, nr. 6, defineret som værende ethvert marked inden for den Europæiske Union, hvor der handles med engrosenergiprodukter.

Ved strafudmålingen vil der udover de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 i overensstemmelse med forordningens artikel 18 skulle lægges vægt på arten, varigheden og grovheden af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation.

Det forudsættes i øvrigt, at strafudmålingen efter den foreslåede straffebestemmelse som udgangspunkt skal ske i overensstemmelse med strafniveauet for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Med forslaget til *stk. 3* pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Med forslaget til *stk. 4* fastsættes forældelsesfristen for strafansvar til 5 år. Der er tale om en fravigelse af den almindelige forældelsesfrist på 2 år efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1. Forslaget til *stk. 4* er begrundet i hensynet til at skabe parallelitet til værdipapirhandelsloven.

(§ 49 b)

Efter den foreslåede bestemmelse i § 49 b, *stk. 1*, straffes overtrædelser af artikel 3, stk. 1, der forbyder insiderhandel, herunder tilskyndelse til insiderhandel og uberettiget videregivelse af intern viden, og artikel 5, der forbyder markedsmanipulation, med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Forordningens artikel 3, stk. 1, og artikel 5 skal forstås i sammenhæng med artikel 2, nr. 1-3, hvor begreberne intern viden, markedsmanipulation og forsøg på markedsmanipulation nærmere defineres. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i henhold til forordningens artikel 6 kan vedtage såkaldte delegerede retsakter for at justere bl.a. disse definitioner med henblik på at sikre overensstemmelse med

anden relevant EU-lovgivning på områderne for finansielle tjenesteydelser og energi, og opdatere definitionerne udelukkende for at tage højde for den fremtidige udvikling på engrosenergimarkederne. Sådanne delegerede retsakter vil kunne få betydning for rækkevidden af artikel 3, stk. 1, og artikel 5.

Ved strafudmålingen vil der udover de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 i overensstemmelse med forordningens artikel 18 ligesom efter den foreslåede bestemmelse i § 49 a skulle lægges vægt på arten, varigheden og grovheden af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation.

Det forudsættes i øvrigt, at strafudmålingen som udgangspunkt skal ske i overensstemmelse med strafniveauet for tilsvarende overtrædelser på værdipapirhandelsområdet. Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* kan selskaber m.v. (juridiske personer) pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den almindelige forældelsesfrist på 2 år efter straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, vil finde anvendelse.

Til nr. 8

(§ 51, stk. 1, 3. pkt.)

I henhold til REMIT-forordningens artikel 14 skal medlemsstaterne sikre, at der på nationalt plan findes passende mekanismer, i henhold til hvilke en part, der er berørt af en afgørelse truffet af den regulerende myndighed, har ret til at klage til et organ, der er uafhængigt af de berørte parter og af enhver regering.

Med bestemmelsen i § 51, *stk. 1, 3. pkt.*, foreslås, at Energitilsynets behandling af klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 med eventuelle senere ændringer. Dette svarer til den sædvanlige adgang til klager over afgørelser truffet af Energitilsynet.

Til § 3

Til nr. 1

(§ 299 d)

Efter den foreslåede bestemmelse i § 87 b i lov om elforsyning, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, og efter den foreslåede bestemmelse i § 42 b, i lov om naturgasforsyning, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, straffes overtrædelse af forordningens artikel 3, stk. 1, og artikel 5 med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Det foreslås at indsætte en overbygningsbestemmelse i straffeloven om overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne artikel 3, stk. 1, litra a og c (insiderhandel og tilskyndelse hertil), eller artikel 5 (markedsmanipulation).

on), under særligt skærpende omstændigheder. Det foreslås, at strafferammen skal være fængsel indtil 6 år.

Forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c, og artikel 5 skal forstås i sammenhæng med artikel 2, nr. 1-3, hvor begreberne intern viden, markedsmanipulation og forsøg på markedsmanipulation nærmere defineres. Det bemærkes i den forbindelse, at Kommissionen i henhold til forordningens artikel 6 kan vedtage såkaldte delegerede retsakter for at justere bl.a. disse definitioner med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne for finansielle tjenesteydelser og energi, og opdatere definitionerne udelukkende for at tage højde for den fremtidige udvikling på engrosenergimarkedene. Sådanne delegerede retsakter vil kunne få betydning for rækkevidden af artikel 3, stk. 1, og artikel 5.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at særligt skærpende omstændigheder navnlig skal omfatte tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere, hvor der er opnået eller tilsigtet en betydelig vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Betydelig vinding vil som udgangspunkt være beløb på 500.000 kr. eller mere, hvilket svarer til praksis vedrørende afgrænsning mellem straffelovens § 285 og § 286. Vindingens størrelse er dog ikke eneafgørende, idet også det forhold, at forbrydelsen er begået af flere i forening m.v., kan føre til, at den skærpede strafferamme bør anvendes.

Formålet med den foreslåede overbygningsbestemmelse er at markere, at særligt grove overtrædelser af forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c, og artikel 5 anses som alvorlige forbrydelser, der kan have betydelige skadevirkninger både samfundsøkonomisk og for de involverede virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 299 d er alene en overbygning på de foreslåede straffebestemmelser i § 87 b i lov om elforsyning og § 42 b i lov om naturgasforsyning. Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke en udvidelse af det strafbare område som anført i forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c, og artikel 5, men alene, at der indføres hjemmel til, at straffen kan stige til fængsel indtil 6 år, hvis der foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Bestemmelsen forudsættes anvendt ved særligt grove overtrædelser af forordningens artikel 3, stk. 1, litra a og c, og artikel 5, hvor en strafferamme på fængsel indtil 1 år og 6 måneder ikke findes at være tilstrækkelig. Dette gælder også, selv om den konkret forskyldte straf fastsættes til væsentligt mindre end 1 år og 6 måneder.

Ved efterforskning af forhold, der kan henføres til den foreslåede overbygningsbestemmelse, vil der – når betingel-

serne i øvrigt er opfyldt – kunne anvendes de straffeprocessuelle tvangsindgreb, som kræver et strafmaksimum på mindst 6 års fængsel, eksempelvis telefonaflytning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

(§ 781, stk. 3)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der kan indhentes teleoplysning i sager, hvor efterforskningen angår visse grovere overtrædelser af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene, nærmere bestemt overtrædelser af forordningens artikel 3, stk. 1, om insiderhandel med engrosenergi-produkter, herunder opfordring til insiderhandel og videregivelse af intern viden, og artikel 5 om markedsmanipulation på engrosenergimarkedet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 15. juni 2013. Herved tages højde for, at REMIT-forordningens bestemmelser, der kræver nationale gennemførelsesforanstaltninger, skal være gennemført senest den 29. juni 2013.

I *stk. 2* foreslås det dog, at § 3 (forslag til straffelovens § 299 d) træder i kraft den 1. juli 2013. Justitsministeren har den 28. februar 2013 fremsat forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrket indsat over for økonomisk kriminalitet) (L 164), hvor der bl.a. foreslås indsat en ny overbygningsbestemmelse i straffeloven med en strafferamme på fængsel indtil 6 år for overtrædelse af værdipapirhandelslovens § 35, stk. 1 (insiderhandel, herunder tilskyndelse hertil), og § 39, stk. 1 (kursmanipulation), under særligt skærpende omstændigheder. I lovforslaget om styrket indsats over for økonomisk kriminalitet foreslås det, at den nye overbygningsbestemmelse skal træde i kraft den 1. juli 2013.

Da den her foreslåede ændring af straffeloven (lovforslagets § 3) skal ses i sammenhæng med den ændring, der foreslås i lovforslaget om styrket indsats over for økonomisk kriminalitet, foreslås det, at de to ændringer træder i kraft samtidig.

Lovforslaget sammenholdt med gældende love

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 1 i lov nr. 575 af 18. juni 2012, § 1 i lov nr. 1352 af 21. december 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 1390 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 20. ...

Stk. 2. Opfylder en transmissions- eller netvirksomhed ikke de i stk. 1 nævnte forpligtelser, kan klima-, energi- og bygningsministeren pålægge Energinet.dk at drage omsorg herfor, herunder at udføre nødvendige anlægsarbejder vedrørende det kollektive elforsyningsnet.

Stk. 3. Energinet.dk kan mod behørig legitimation til brug for udførelsen af nødvendige anlægsarbejder i henhold til stk. 2 få adgang til en transmissions- eller netvirksomheds ejendom.

Stk. 4. Politiet yder bistand ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 3.

§ 20. ...

Stk. 3. Energinet.dk kan mod behørig legitimation til brug for udførelsen af nødvendige anlægsarbejder i henhold til stk. 2 få adgang til en transmissions- eller netvirksomheds ejendom.

Stk. ...

§ 20. ...

Stk. 4. Politiet yder bistand ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 3.

§ 21. ...

Stk. 4. Bevillingshaveren skal dog stille transmissionsnettet vederlagsfrit til rådighed for Energinet.dk til brug for Energinet.dk's efterkommelse af et påbud efter § 20, stk. 2.

Stk. ...

§ 78. ...

Stk. 9. Energitilsynet fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser. Klima-, energi- og bygningsministeren godkender tilsynets forretningsorden.

Stk. ...

§ 78 a. ...

1. I § 20 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg fastsætte regler om udskiftning eller opgradering af eksisterende elmålere til fjernaflæste målere.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

2. I § 20, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »*stk. 2*« til: »*stk. 3*«.

3. I § 20, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »*stk. 3*« til: »*stk. 4*«.

4. I § 21, *stk. 4*, ændres »*stk. 2*« til: »*stk. 3*«.

5. § 78, *stk. 9, 1. pkt.*, ophæves og i stedet indsættes:

»Energitilsynet fastsætter sin egen forretningsorden. Energitilsynet kan i sin forretningsorden fastsætte regler om offentliggørelse af Energitilsynets afgørelser, der ikke er omfattet af bestemmelser om offentliggørelse af afgørelser i denne lov eller lov om naturgasforsyning.«

6. Efter § 78 a indsættes:

»§ 78 b. Energitilsynet offentliggør sine afgørelser truffet i henhold til regler i denne lov eller regler udstedt i henhold til loven på tilsynets hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den virksomhed, som er adressat for afgørelsen, når dette skønnes at være af almen interesse for

offentligheden. Offentliggørelse af virksomhedens navn kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.

§ 78 c. Energitilsynet kan offentliggøre sine afgørelser i sager om overtrædelse af regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene og sine beslutninger om at pålægge tvangsbøder efter § 86, stk. 1, 2. pkt., på sin hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den juridiske eller fysiske person, som er adressat for en afgørelse eller beslutning, når dette skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Energitilsynet kan offentliggøre beslutninger om at overgive sager om overtrædelse af regler i den i stk. 1 nævnte forordning til politimæssig efterforskning på sin hjemmeside. Hvis beslutningen er truffet i forhold til en juridisk person, kan offentliggørelsen omfatte navnet på den juridiske person, når dette skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne, jf. dog stk. 3. Offentliggørelse undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 3. Offentliggørelse af en juridisk eller fysisk persons navn efter stk. 1 eller 2 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den juridiske eller fysiske person.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.«

§ 81. Energitilsynet kan til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet efter loven få adgang til en virksomheds lokaler og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver nødvendig oplysning, herunder virksomhedens regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Stk. ...

§ 84. ...

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan til sikring af prisgennemsigtighed og forsyningssikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, pålægge kollektive elforsyningsvirksomheder, elproduktionsvirksomheder og elhandelsvirksomheder at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger vedrørende virksomhedernes produktions- og driftsmæssige forhold samt om de i virksomheden købte og solgte ydelser. Det samme gælder oplysninger til brug for udarbejdelse af national og international energistatistik. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligtens omfang og opfyldelse.

7. I § 81, stk. 1, indsættes efter »efter loven«: »eller efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene«, efter »en virksomheds« indsættes: »eller en markedsdeltagers«, og efter »herunder virksomhedens« indsættes: »eller markedsdeltagerens«.

8. I § 84 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Energitilsynet kan til sikring af overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene indhente nødvendige oplysninger hos enhver relevant fysisk og juridisk person.

Stk. 3. Energitilsynet kan til sikring af overholdelsen af den i stk. 2 nævnte forordning indhente nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form, hos offentlige myndigheder.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 4-10.

Stk. 3. Kollektive elforsyningsvirksomheder, elhandelsvirksomheder og elproducenter skal efter anmodning meddele Energinet.dk de oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af Energinet.dk's opgaver.

Stk. 4. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal efter anmodning meddele andre virksomheder tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at net- og transmissionsvirksomhed kan foregå på en måde, der er forenelig med en sikker og effektiv drift af det sammenkoblede system.

Stk. 5. Kollektive elforsyningsvirksomheder skal give brugerne af det sammenkoblede system de oplysninger, der er nødvendige for at få effektiv adgang til og sikre effektiv udnyttelse af systemet.

Stk. 6. Virksomheder skal bevare fortroligheden af kommercielt følsomme oplysninger, som modtages i henhold til stk. 1-4.

Stk. 7. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om virksomhedernes pligt til at videregive oplysninger i henhold til stk. 3-5.

Stk. 8. Klager over virksomheder vedrørende virksomhedernes oplysningspligt efter stk. 3-5 og regler udstedt i henhold til loven kan indbringes for Energitilsynet.

§ 84. ...

Stk.6. Virksomheder skal bevare fortroligheden af kommercielt følsomme oplysninger, som modtages i henhold til stk. 1-4.

Stk. ...

§ 84. ...

Stk.7. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om virksomhedernes pligt til at videregive oplysninger i henhold til stk. 3-5.

Stk.8. Klager over virksomheder vedrørende virksomhedernes oplysningspligt efter stk. 3-5 og regler udstedt i henhold til loven kan indbringes for Energitilsynet.

§ 85 c. ...

Stk.2. Energitilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod en juridisk bindende afgørelse truffet af det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

§ 86. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 85 c om at give oplysninger i henhold til § 22, stk. 3, eller at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 71 a, stk. 4, § 72, stk. 8, eller § 77, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. ...

9. I § 84, *stk. 6*, der bliver *stk. 8*, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 5 og 6«.

10. I § 84, *stk. 7 og 8*, der bliver *stk. 9 og 10*, ændres »stk. 3-5« til: »stk. 5-7«.

11. I § 85 c, *stk. 2*, indsættes efter »energireguleringsmyndigheder,«: »eller strider mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene eller mod retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf,«.

12. I § 86, *stk. 1*, ændres »§ 85 c« til: »§ 85 c, *stk. 1*,«.

§ 86. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 85 c om at give oplysninger i henhold til § 22, stk. 3, eller at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 71 a, stk. 4, § 72, stk. 8, eller § 77, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. ...

§ 87. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der ...

10) overtræder § 19 a, stk. 8, § 84, stk. 5, eller § 84 a eller

...

§ 87. ...

§ 89. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og bygningsministeren eller af Energitilsynet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven. Med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og bygningsministeren eller Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling.

Stk. ...

13. I § 86, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 85 c, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, eller artikel 9, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.«

14. I § 87, stk. 1, nr. 10, ændres »§ 84, stk. 5« til: »§ 84, stk. 7«.

15. Efter § 87 indsættes:

»**§ 87 a.** Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, artikel 4, stk. 2, 2. pkt., artikel 4, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., artikel 9, stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.

Stk. 2. På samme måde straffes markedsdeltagere, der overtræder forordningens artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Forældelsesfristen for strafansvaret i henhold til stk. 1 og 2 er 5 år.

§ 87 b. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

16. I § 89, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Energiklagenævnet behandler ligeledes klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene.«

§ 2

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 996 af 13. oktober 2011, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 2 i lov nr. 575 af 18. juni 2012, § 3 i lov nr. 576 af 18. juni 2012 og § 2 i lov nr. 1352 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 42. Energitilsynet kan til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet efter loven få adgang til et selskabs lokaler og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver nødvendig oplysning, herunder selskabets regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Stk. ...

§ 42 a. ...

1. I § 42, *stk. 1*, indsættes efter »efter loven«: »eller efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene«, efter »et selskabs« indsættes: »eller en markedsdeltagers«, og efter »herunder selskabets« indsættes: »eller markedsdeltagerens«.

2. Efter § 42 a indsættes:

»§ 42 b. Energitilsynet offentliggør sine afgørelser truffet i henhold til regler i denne lov eller regler udstedt i henhold til loven på tilsynets hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på det selskab, som er adressat for afgørelsen, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden. Offentliggørelse af selskabets navn kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for selskabet.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kundeforhold.

§ 42 c. Energitilsynet kan offentliggøre sine afgørelser i sager om overtrædelser af regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene og sine beslutninger om at pålægge tvangsbøder efter § 48, stk. 1, 2. pkt., på sin hjemmeside. Offentliggørelsen kan omfatte navnet på den juridiske eller fysiske person, som er adressat for en afgørelse eller beslutning, når dette skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Energitilsynet kan offentliggøre beslutninger om at overgive sager om overtrædelser af regler i den i stk. 1 nævnte forordning til politimæssig efterforskning på sin hjemmeside. Hvis beslutningen er truffet i forhold til en juridisk person, kan offentliggørelse omfatte navnet på den juridiske person, når dette skønnes at være af interesse for markedsdeltagerne, jf. dog stk. 3. Offentliggørelse undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 3. Offentliggørelse af en juridisk eller fysisk persons navn efter stk. 1 eller 2 kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den juridiske eller fysiske person.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1 og 2 må ikke indeholde fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om kunde-forhold.«

§ 45. ...

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan til sikring af prisgennemsigtighed og forsyningssikkerhed og til opfølgning af energi- og miljøpolitiske målsætninger, herunder til udarbejdelse af det nødvendige datagrundlag i forbindelse hermed, pålægge bevillingspligtige selskaber, Energinet.dk og naturgasleverandører at udarbejde og udlevere nærmere angivne oplysninger vedrørende selskabernes driftsmæssige forhold og om de i selskabet købte og solgte ydelser. Det samme gælder oplysninger til brug for udarbejdelse af national og international energistatistik. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oplysningspligtens omfang og opfyldelse.

§ 47 b. ...

Stk. 2. Energitilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod en juridisk bindende afgørelse truffet af det europæiske agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

§ 48. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 47 b om at give oplysninger i henhold til § 11, stk. 1, nr. 4, eller at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 41, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. ...

§ 48. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 47 b om at give oplysninger i henhold til § 11, stk. 1, nr. 4, eller at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet i medfør af § 41, kan Energitilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. ...

§ 49. ...

3. I § 45 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Energitilsynet kan til sikring af overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne indhente nødvendige oplysninger hos enhver relevant fysisk og juridisk person.

Stk. 3. Energitilsynet kan til sikring af overholdelsen af den i stk. 2 nævnte forordning indhente nødvendige oplysninger, herunder i elektronisk form, hos offentlige myndigheder.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

4. I § 47 b, stk. 2, indsættes efter »energireguleringsmyndigheder,«: »eller strider mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne eller mod retsakter, der er vedtaget på grundlag heraf,«.

5. I § 48, stk. 1, ændres »§ 47 b« til: »§ 47 b, stk. 1,«.

6. I § 48, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Energitilsynet efter § 47 b, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, eller artikel 9, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.«

7. Efter § 49 indsættes:

»§ 49 a. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 4, stk. 1, artikel 4, stk. 2, 2. pkt., artikel 4, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 8, stk. 5, 1. pkt., artikel 9, stk. 1, 1. pkt., artikel 9, stk. 5, eller artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.

Stk. 2. På samme måde straffes markedsdeltagere, der overtræder forordningens artikel 8, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Forældelsesfristen for strafansvaret i henhold til stk. 1 og 2 er 5 år.

§ 49 b. Overtrædelse af artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 51. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og bygningsministeren eller af Energitilsynet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven. Med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af klima-, energi- og bygningsministeren eller Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet.

Stk. ...

8. I § 51, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Energiklagenævnet behandler ligeledes klager over afgørelser truffet af Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne.«

§ 3

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1007 af 24. oktober 2012, som ændret ved § 2 i lov nr. 1242 af 18. december 2012 og § 2 i lov nr. 1385 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

1. Efter § 299 c indsættes:

»**§ 299 d.** Med fængsel indtil 6 år straffes den, der under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af artikel 3, stk. 1, litra a og c, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på energiengrosmarkederne. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af flere i forening, eller hvor der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.«

§ 4

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1008 af 24. oktober 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 1242 af 18. december 2012 og § 1 i lov nr. 1387 af 23. december 2012, foretages følgende ændring:

§ 299. ...

§ 781. ...

Stk. 3. Er betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, opfyldt, kan teleoplysning endvidere foretages, såfremt mistanken angår krænkelse som nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Det samme gælder, såfremt mistanken angår en overtrædelse af straffelovens § 279 a eller § 293, stk. 1, begået ved anvendelse af en telekommunikationstjeneste, eller såfremt mistanken angår en overtrædelse af værdipapirhandelsloven § 35, stk. 1, § 36 eller § 39, stk. 1.

Stk. ...

1. I § 781, *stk. 3*, indsættes efter »eller § 39, stk. 1«: », eller artikel 3, stk. 1, eller artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på energiengrosmarkederne«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. juni 2013, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 3 træder i kraft den 1. juli 2013.

EU-Tidende nr. L 326 af 08/12/2011 s. 0001 - 0016

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011

af 25. oktober 2011

om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er vigtigt at sikre, at forbrugerne og andre markedsdeltagere har tillid til elektricitets- og gasmarkedernes integritet, at de priser, der fastsættes på engrosenergimarkederne, afspejler et rimeligt og konkurrencepræget samspil mellem udbud og efterspørgsel, og at der ikke kan opnås fortjenester på grundlag af markedsmisbrug.
- (2) Formålet med øget integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne bør være at fremme en åben og fair konkurrence på engrosenergimarkederne til fordel for de endelige forbrugere af energi.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 3.5.2011, s. 108.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.9.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.10.2011.

(3) Rådgivning fra Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg og Gruppen af

Europæiske Tilsynsmyndigheder for Elektricitet og Gas har bekræftet, at den gældende lovgivnings anvendelsesområde ikke med sikkerhed løser problemerne med markedsintegritet på elektricitets- og gasmarkedene, og har anbefalet, at der overvejes en passende lovgivningsmæssig ramme, der er skræddersyet til energisektoren, som forebygger markedsmisbrug og tager højde for sektorspecifikke forhold, der ikke er omfattet af andre direktiver og forordninger.

- (4) Engrosenergimarkedene er i stigende grad indbyrdes forbundet i Unionen. Markedsmisbrug i én medlemsstat påvirker ofte ikke blot engrospriserne for elektricitet og naturgas på tværs af de nationale grænser, men ligeledes detailpriserne for forbrugere og mikrovirksomheder. Derfor kan spørgsmålet om at sikre markedernes integritet ikke kun være op til de enkelte medlemsstater. Streng overvågning af det grænseoverskridende marked er væsentlig for gennemførelsen af et velfungerende, sammenhængende og integreret indre energimarked.
- (5) Engrosenergimarkeder omfatter både råvaremarkeder og derivatmarkeder, som er af afgørende betydning for energimarkedene og de finansielle markeder, og prisdannelsen i de to sektorer er indbyrdes forbundet. De omfatter bl.a. regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter og over the counter-transaktioner (OTC-transaktioner) og bilaterale kontrakter, direkte eller gennem mæglere.
- (6) Overvågningen af energimarkedet har hidtil været medlemsstats- og sektorspecifik. Dette kan afhængigt af den overordnede markedsramme og lovgivningen på området medføre, at handelsaktiviteter er underlagt flere jurisdiktioner, således at overvågningen udføres af flere forskellige myndigheder, som kan befinde sig i forskellige medlemsstater. Det kan medføre uklarhed om, hvem der har ansvaret, og det kan endog føre til en situation, hvor en sådan overvågning ikke finder sted.
- (7) På en række af de vigtigste energimarkeder er adfærd, som undergraver energimarkedets integritet, på nuværende tidspunkt ikke klart forbudt. For at beskytte de endelige forbrugere og garantere overkommelige energipriser for europæiske borgere er det væsentligt at forbyde sådan adfærd.
- (8) Både handel med derivater, som enten kan afvikles fysisk eller finansielt, og råvarer finder sted på engrosenergimarkedene. Det er derfor vigtigt, at derivat- og råvaremarkedernes definitioner af insiderhandel og markedsmanipulation, hvilke udgør markedsmisbrug, er indbyrdes forenelige. Denne forordning bør i princippet finde anvendelse på alle indgåede transaktioner, men bør samtidig tage hensyn til engrosenergimarkedernes særlige karakteristika.
- (9) Detailhandelskontrakter, som omhandler levering af elektricitet og naturgas til de endelige kunder, kan ikke påvirkes af markedsmanipulation på samme måde som engroskontrakter, der let kan købes og sælges. Ikke desto mindre kan de største energibrugeres forbrugsbeslutninger også påvirke priserne på engrosenergimarkedene med virkninger på tværs af nationale grænser. Derfor er det hensigtsmæssigt at tage sådanne store brugeres leveringskontrakter i betragtning, når engrosenergimarkedernes integritet skal sikres.

-
- (10) I betragtning af resultatet af den undersøgelse, der fremgår af Kommissionens meddelelse af 21. december 2010 med titlen "Forbedrede rammer for markedstilsynet i forbindelse med EU's emissionskvotehandelsordning", bør Kommissionen overveje at fremlægge et forslag til lovgivningsmæssig retsakt med henblik på at håndtere de identificerede mangler i gennemsigtigheden, integriteten og tilsynet med det europæiske kulmarked inden for en rimelig tidsramme.
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet ⁽²⁾ anerkender, at lige adgang til oplysninger om systemets aktuelle fysiske status og effektivitet er nødvendigt for, at alle markedsdeltagerne kan vurdere den generelle efterspørgsels- og udbudssituation og afdække årsagerne til udsving i engrosprisen.
- (12) Det bør klart forbydes at benytte eller forsøge at benytte intern viden til at handle enten for egen eller for tredjemands regning. Benyttelse af intern viden kan også bestå i at handle med engrosenergiprodukter, hvis de pågældende personer ved eller burde vide, at de er i besiddelse af intern viden. Oplysninger om markedsdeltagerens egne planer og strategier for handel bør ikke betragtes som intern viden. Oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 eller forordning (EF) nr. 715/2009, herunder retningslinjer og netregler, som er vedtaget i henhold til disse forordninger, kan, hvor der er tale om prisfølsomme oplysninger, udgøre grundlaget for markedsdeltagerens beslutninger om at indgå transaktioner med engrosenergiprodukter og kan derfor være intern viden, indtil de er offentliggjort.
- (13) Manipulation på engrosenergimarkeder består i handlinger foretaget af personer, der kunstigt får priserne til at ligge på et niveau, som ikke er berettiget af markedskræfterne udbud og efterspørgsel, herunder den faktiske rådighed over produktions-, oplagrings- eller transportkapacitet samt efterspørgslen. Former for markedsmanipulation omfatter bl.a. afgivelse og tilbagetrækning af falske ordrer, udbredelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller rygter gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder, bevidst afgivelse af urigtige oplysninger til virksomheder, der vurderer priser eller udgiver markedsrapporter, således at markedsdeltagere, der handler på grundlag heraf, vildledes, og bevidst at give det indtryk, at den elektricitetsproduktionskapacitet eller den naturgasmængde eller den transmissionskapacitet, der er til rådighed, er en anden end den, som reelt er teknisk til rådighed, når sådanne oplysninger påvirker eller sandsynligvis vil påvirke prisen på engrosenergiprodukter. Manipulation og virkningerne heraf kan forekomme på tværs af grænserne, mellem elektricitets- og gasmarkederne og på tværs af de finansielle markeder og råvaremarkederne, herunder markedet for emissionskvoter.
- (14) Eksempler på markedsmanipulation og forsøg på markedsmanipulation omfatter bl.a. adfærd fra én person, eller fra flere personer der optræder i fællesskab, for at sikre sig en afgørende handelsposition over udbuddet af eller efterspørgslen efter et engrosenergiprodukt, hvilket har eller kan få den virkning, at det direkte eller indirekte fastsætter priserne eller skaber andre urimelige forretningsbetingelser; og tilbud om eller køb eller salg af engrosenergiprodukter med det formål, den hensigt eller den

virkning, at markedsdeltagere, der handler på grundlag af referencepriserne, vildledes. Imidlertid kan accepterede markedspraksisser, som dem der finder anvendelse på området for finansielle tjenesteydelser, der i øjeblikket er defineret i artikel 1, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)⁽³⁾, og som kan blive justeret, hvis nævnte direktiv ændres, være en legitim måde for markedsdeltagerne at sikre sig en gunstig pris på et engrosenergiprodukt.

(1) EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15.

(2) EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36.

(3) EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

- (15) Offentliggørelse af intern viden om et engrosenergiprodukt af journalister som led i deres erhvervmæssige aktivitet bør vurderes under hensyntagen til de regler, der gælder for deres erhverv og for pressefriheden, medmindre disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger, eller offentliggørelsen sker for at vildlede markedet om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter.
- (16) Efterhånden som de finansielle markeder udvikler sig, tilpasses begrebet markedsmisbrug i forbindelse med disse markeder. For at sikre den nødvendige fleksibilitet til hurtigt at kunne reagere på disse udviklinger bør beføjelsen til at vedtage retsakter derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår teknisk opdatering af definitionerne på intern viden og markedsmanipulation med henblik på at sikre sammenhæng med anden relevant EU-lovgivning inden for områderne finansielle tjenesteydelser og energi. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (17) En effektiv markedsovervågning på EU-plan er af afgørende betydning for at afsløre og forebygge markedsmisbrug på engrosenergimarkeder. Agenturet for Samarbejde mellem Energimyndigheder, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009⁽¹⁾ ("agenturet"), er bedst i stand til at udføre en sådan overvågning, da det har både overblikket over Unionens elektricitets- og gasmarkeder og den nødvendige ekspertise i driften af elektricitets- og gasmarkederne og -systemerne i Unionen. Da de nationale regulerende myndigheder har et omfattende kendskab til udviklingen på energimarkederne i deres medlemsstat, bør de spille en vigtig rolle i sikringen af en effektiv markedsovervågning på nationalt plan. Et tæt samarbejde og koordination mellem agenturet og de nationale myndigheder er derfor nødvendigt for at sikre behørig overvågning og gennemsigtighed på energimarkederne. Agenturets indsamling af data berører ikke nationale myndigheders ret til at indsamle yderligere data til nationale formål.

- (18) En effektiv markedsovervågning kræver regelmæssig og rettidig adgang til registre over transaktioner samt adgang til strukturelle data om kapacitet og anvendelse af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas. Derfor bør markedsdeltagere, herunder transmissionssystemoperatører, leverandører, handlende, producenter, mæglere og store brugere, som handler med engrosenergiprodukter, have pligt til at indsende sådanne oplysninger til agenturet. Agenturet kan for sin del etablere tætte forbindelser med store organiserede markedspladser.
- (19) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne om dataindsamling bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽²⁾. Indberetningskrav bør holdes på et minimum og bør ikke skabe unødvendige omkostninger eller administrative byrder for markedsdeltagerne. De ensartede bestemmelser om indberetning af oplysninger bør derfor underkastes en forudgående cost-benefit-analyse, bør forhindre dobbeltrapportering og bør tage højde for de rammer for indberetning, der er udviklet i henhold til anden relevant lovgivning. Desuden bør de krævede oplysninger eller dele heraf indsamles fra andre personer og eksisterende kilder, hvor det er muligt. Når en markedsdeltager eller en tredjepart, som handler på dennes vegne, et handelsindberetningssystem, et organiseret marked, et handelssystem ("trade matching"-system) eller en anden person, der som led i sit erhverv gennemfører transaktioner, har opfyldt indberetningspligten over for en kompetent myndighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽³⁾ eller gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre, bør vedkommendes indberetningspligt anses for opfyldt, også i henhold til nærværende forordning, dog kun i det omfang alle de oplysninger, der kræves i henhold til nærværende forordning, er blevet indberettet.
- (20) Det er vigtigt, at Kommissionen og agenturet arbejder tæt sammen i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning og i passende omfang hører det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet og for gas og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽⁴⁾ (ESMA), nationale regulerende myndigheder, kompetente finansmyndigheder og andre myndigheder i medlemsstaterne, såsom nationale konkurrencemyndigheder, og interessenter, såsom organiserede markedspladser (f.eks. energibørser) og markedsdeltagere.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

-
- (21) Der bør på grundlag af de nationale registre etableres et europæisk register over markedsdeltagere for at forbedre den generelle gennemsigtighed og integritet på engrosenergimarkedene. Et år efter etableringen af dette register bør Kommissionen sammen med agenturet med udgangspunkt i de rapporter, som agenturet forelægger Kommissionen, og med de nationale tilsynsmyndigheder vurdere, hvordan det europæiske register over markedsdeltagere fungerer og dets nytteværdi. Hvis det på baggrund af denne vurdering anses for hensigtsmæssigt, bør Kommissionen overveje at forelægge yderligere instrumenter med henblik på at øge engrosenergimarkedernes generelle gennemsigtighed og integritet og sikre lige konkurrencevilkår for markedsdeltagere i hele Unionen.
- (22) For at lette en effektiv overvågning af alle aspekter af handel med engrosenergiprodukter bør agenturet oprette mekanismer, der giver andre relevante myndigheder, især ESMA, nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder og nationale konkurrencemyndigheder samt andre relevante myndigheder, adgang til oplysninger, som agenturet modtager om transaktioner på engrosenergimarkedene.
- (23) Agenturet bør sikre den operationelle sikkerhed og beskyttelse for de data, som det modtager, forhindre uautoriseret adgang til de oplysninger, som agenturet opbevarer, og etablere procedurer, som sikrer, at de data, det indsamler, ikke misbruges af personer med autoriseret adgang til dem. Agenturet bør også forvisse sig om, hvorvidt de myndigheder, som har adgang til de data, agenturet opbevarer, er i stand til at opretholde et lige så højt sikkerhedsniveau og er bundet af passende fortrolighedsordninger. Det er derfor også nødvendigt at sikre den operationelle sikkerhed ved de IT-systemer, der anvendes til behandling og videregivelse af dataene. Til oprettelse af et IT-system, der sikrer det højeste mulige niveau af datafortrolighed, bør agenturet tilskyndes til at arbejde tæt sammen med Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA). Disse regler bør også gælde for andre myndigheder, der har ret til adgang til dataene med henblik på denne forordning.
- (24) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som omhandlet i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, samt de forfatningsmæssige traditioner i medlemsstaterne og bør anvendes i overensstemmelse med ytrings- og informationsfriheden, der anerkendes i charterets artikel 11.
- (25) Hvis oplysningerne ikke eller ikke længere er følsomme ud fra en forretningsmæssig eller sikkerhedsmæssig betragtning, bør agenturet kunne stille dem til rådighed for markedsdeltagerne og den brede offentlighed med henblik på at bidrage til at forbedre kendskabet til markedet. En sådan gennemsigtighed vil bidrage til at skabe tillid til markedet og fremme tilvejebringelsen af viden om, hvordan engrosenergimarkedet fungerer. Agenturet bør udarbejde og offentliggøre regler for, hvordan det agter at gøre disse oplysninger tilgængelige på en fair og gennemsigtig måde.
- (26) De nationale regulerende myndigheder bør have ansvaret for, at denne forordning

håndhæves i medlemsstaterne. Med henblik herpå bør de have de nødvendige undersøgelsesbeføjelser, således at de kan udføre denne opgave på en effektiv måde. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med national lovgivning og kan gøres til genstand for passende tilsyn.

- (27) Agenturet bør sikre, at denne forordning anvendes på koordineret måde i hele Unionen og i overensstemmelse med direktiv 2003/6/EF. Med dette for øje bør agenturet offentliggøre ikke-bindende vejledning om anvendelsen af definitionerne i denne forordning, når det anses for nødvendigt. Denne vejledning bør bl.a. omhandle spørgsmålet om accepteret markedspraksis. Da markedsmissbrug på engrosenergimarkeder ofte berører flere medlemsstater, bør agenturet endvidere spille en vigtig rolle i sikringen af, at undersøgelser gennemføres på en effektiv og sammenhængende måde. Derfor bør agenturet være i stand til at anmode om samarbejde og koordinere arbejdet i undersøgelsesgrupper, som består af repræsentanter for de berørte nationale regulerende myndigheder og, hvor det er relevant, andre myndigheder, herunder nationale konkurrencemyndigheder.
- (28) Agenturet bør have tilstrækkelige økonomiske og personalemæssige ressourcer til, at det på fyldestgørende måde kan udføre de yderligere opgaver, det er tildelt i henhold til denne forordning. Proceduren vedrørende udarbejdelse, gennemførelse og kontrol af dets budget, som fastsat i artikel 23 og 24 i forordning (EF) nr. 713/2009, bør med henblik herpå tage behørigt højde for disse opgaver. Budgetmyndigheden bør sikre, at de bedste standarder for effektivitet er opfyldt.
- (29) De nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder og, hvor det er relevant, de nationale konkurrencemyndigheder bør samarbejde for at sikre en koordineret tilgang vedrørende markedsmissbrug på engrosenergimarkeder, som omfatter både råvare- og derivatmarkeder. Dette samarbejde bør omfatte gensidig udveksling af oplysninger angående mistanker om, at der på engrosenergimarkederne begås eller er blevet begået handlinger, som sandsynligvis udgør en overtrædelse af denne forordning, direktiv 2003/6/EF eller konkurrencelovgivningen. Dette samarbejde bør endvidere bidrage til en sammenhængende og konsekvent tilgang i forbindelse med efterforskninger og retssager.
- (30) Det er vigtigt, at de, der modtager fortrolige oplysninger i overensstemmelse med denne forordning, pålægges tavshedspligt. Agenturet, de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder og de nationale konkurrencemyndigheder bør sikre fortroligheden, integriteten og beskyttelsen af de oplysninger, de modtager.
- (31) Det er vigtigt, at sanktionerne for overtrædelse af denne forordning står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, er effektive og har afskrækkende virkning samt afspejler overtrædelsernes grovhed, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Anvendelsen af disse sanktioner bør ske i overensstemmelse med national lovgivning. I erkendelse af det samspil, der er mellem handel med afledte elektricitets- og naturgasprodukter og handel med elektricitet og naturgas som sådan, bør sanktionerne for overtrædelse af denne forordning svare til de sanktioner, medlemsstaterne ved-

tager til gennemførelse af direktiv 2003/6/EF. Kommissionen bør, idet der tages hensyn til høringen om Kommissionens meddelelse af 12. december 2010 med titlen "Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser", overveje at forelægge forslag om at harmonisere minimumsstandarderne for medlemsstaternes sanktionsordninger inden for en rimelig tidsfrist. Denne forordning berører hverken de nationale regler om krav til bevisstyrken eller de forpligtelser, der måtte påhvile medlemsstaternes nationale regulerende myndigheder og domstole til at klarlægge de relevante faktiske omstændigheder i en sag, forudsat at de pågældende regler og forpligtelser er forenelige med EU-rettens almindelige principper.

- (32) Målet for denne forordning, nemlig at indføre en harmoniseret ramme, som sikrer gennemsigtighed og integritet på engrosenergimarkedene, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand, anvendelsesområde og sammenhæng med anden EU-lovgivning

1. Denne forordning fastsætter regler, der forbyder markedsmissbrug, som påvirker engrosenergimarkeder, og som er i overensstemmelse med de regler, der gælder for finansmarkeder, og med den korrekte funktion af disse engrosenergimarkeder, samtidig med at der tages højde for deres særlige karakteristika. Den pålægger Agenturet for Samarbejde mellem Energimyndigheder ("agenturet") at overvåge engrosenergimarkedene i tæt samarbejde med nationale regulerende myndigheder og under hensyntagen til samspillet mellem emissionshandelsordningen og engrosenergimarkedene.
2. Denne forordning finder anvendelse på handel med engrosenergiprodukter. Artikel 3 og 5 i denne forordning finder ikke anvendelse på engrosenergiprodukter, som er finansielle instrumenter, og som er omfattet af artikel 9 i direktiv 2003/6/EF. Denne forordning berører ikke direktiv 2003/6/EF og 2004/39/EF eller anvendelsen af europæisk konkurrence-lovgivning på de forhold, som er omfattet af denne forordning.
3. Agenturet, de nationale regulerende myndigheder, ESMA, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder og, hvor det er relevant, de nationale konkurrencemyndigheder samarbejder om at sikre, at der følges en koordineret fremgangsmåde for håndhævelse af de relevante bestemmelser, hvor foranstaltningerne vedrører såvel et eller flere finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 9 i direktiv 2003/6/EF, som et eller flere engrosenergiprodukter, der er omfattet af artikel 3, 4 og 5 i denne forordning.
4. Agenturets bestyrelse sikrer, at agenturet udfører de opgaver, det er blevet tildelt i

henhold til denne forordning, i overensstemmelse med denne forordning og forordning (EF) nr. 713/2009.

5. Agenturets direktør hører agenturets repræsentantskab om alle aspekter af gennemførelsen af denne forordning og tager dets råd og udtalelser under behørig overvejelse.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) "intern viden" :
specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører et eller flere engrosenergiprodukter, og som, hvis den blev offentliggjort, sandsynligvis mærkbart ville påvirke prisen på disse engrosenergiprodukter.

Med henblik på denne definition forstås ved:

"viden":

- a) oplysninger, som skal offentliggøres i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009, herunder retningslinjer og netregler, som vedtages i henhold til disse forordninger
- b) oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller om kapaciteten og anvendelsen af LNG-faciliteter, herunder planlagte eller uforudsete driftsstop for disse faciliteter
- c) oplysninger, som skal offentliggøres i henhold til lovgivning eller administrative bestemmelser på EU-plan eller nationalt plan, markedsregler og aftaler eller sædvane på det relevante engrosenergimarked, for så vidt som disse oplysninger sandsynligvis mærkbart vil påvirke priserne på engrosenergiprodukter, og
- d) andre oplysninger, som en fornuftig markedsdeltager sandsynligvis ville benytte som en del af grundlaget for sin beslutning om at indgå i en transaktion eller afgive en handelsordre vedrørende et engrosenergiprodukt.

Viden anses for at være specifik, hvis den angiver en række forhold, der foreligger eller med rimelighed kan forventes at komme til at foreligge, eller en begivenhed, der er indtrådt eller med rimelighed kan forventes at indtræde, og hvis den er tilstrækkeligt præcis til, at der kan drages en konklusion med hensyn til de pågældende forhold eller den pågældende begivenheds indvirkning på priserne på engrosenergiprodukter

2) "markedsmanipulation" :

a) indgåelse i enhver transaktion eller afgivelse af enhver handelsordre for engrosenergiprodukter:

i) som giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter

ii) hvorved en person eller flere personer i fællesskab sikrer eller forsøger at sikre, at prisen på et eller flere engrosenergiprodukter ligger på et kunstigt niveau, medmindre den, der har indgået i transaktionen eller har afgivet handelsordren, godtgør, at begrundelsen for at indgå i en sådan transaktion eller at afgive en sådan handelsordre er legitim, og at denne transaktion eller handelsordre er i overensstemmelse med accepteret markedspraksis på det pågældende engrosenergimarked, eller

iii) hvorved der benyttes eller forsøges benyttet en fingereret plan eller alle andre former for bedrag eller påfund, der sender eller sandsynligvis vil sende urigtige eller vildledende signaler vedrørende udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter,

eller

b) udbredelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller på enhver anden måde, der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter, herunder spredning af rygter og urigtige eller vildledende nyheder, når den person, der har spredt dem, vidste eller burde have vidst, at oplysningerne var urigtige eller vildledende.

Når sådanne oplysninger udbredes i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk virksomhed, skal forholdet vurderes under hensyn til de regler, der gælder for pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, medmindre

i) disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger, eller

ii) offentliggørelsen eller udbredelsen sker i den hensigt at vildlede markedet om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter

3) "forsøg på markedsmanipulation" :

a) indgåelse i enhver transaktion, afgivelse af enhver handelsordre eller udførelse af enhver anden handling vedrørende et engrosenergiprodukt i den hensigt:

i) at give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter

ii) at sikre, at prisen på et eller flere engrosenergiprodukter ligger på et kunstigt niveau, medmindre den person, der har indgået i transaktionen eller har afgivet handelsordren, godtgør, at begrundelsen for at indgå i en sådan transaktion eller at afgive en sådan handelsordre er legitim, og at denne transaktion eller handelsordre er i overensstemmelse med accepteret markedspraksis på det pågældende engrosenergimarked, eller

iii) at benytte en fingereret plan eller alle andre former for bedrag eller påfund, der sender eller sandsynligvis vil sende urigtige eller vildledende signaler vedrørende udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter,

eller

b) udbredelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder i den hensigt at give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter

4) "engrosenergiprodukter" :
følgende kontrakter og derivater, uanset hvor og hvordan de handles:

- a) kontrakter om levering af elektricitet eller naturgas, når levering sker i Unionen
- b) derivater vedrørende elektricitet eller naturgas produceret, handlet eller leveret i Unionen
- c) kontrakter vedrørende transport af elektricitet eller naturgas i Unionen
- d) derivater vedrørende transport af elektricitet eller naturgas i Unionen.

Kontrakter om levering og distribution af elektricitet eller naturgas til endelige kunder er ikke engrosenergiprodukter. Kontrakter om levering og distribution af elektricitet eller naturgas til endelige kunder med en forbrugskapacitet, som er højere end den i nr. 5), andet afsnit, fastsatte tærskel, behandles dog som engrosenergiprodukter

5) "forbrugskapacitet" :
den endelige kundes forbrug af elektricitet eller naturgas ved fuld udnyttelse af den pågældende kundes produktionskapacitet. Dette omfatter hele den pågældende kundes forbrug som en samlet økonomisk enhed, forudsat at forbruget sker på markeder med indbyrdes forbundne engrospriser.

Med henblik på denne definition skal forbruget på adskilte anlæg, der er under en samlet økonomisk enheds kontrol, med en forbrugskapacitet på mindre end 600 GWh om året ikke tages i betragtning, forudsat at disse anlæg på grund af deres pla-

cering på forskellige relevante geografiske markeder ikke udøver fælles indflydelse på priserne på engrosenergimarkederne

- 6) "engrosenergimarked" : ethvert marked inden for Unionen, hvor der handles med engrosenergiprodukter
 - 7) "markedsdeltager" : enhver person, herunder transmissionssystemoperatører, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkeder
 - 8) "person" : enhver fysisk eller juridisk person
 - 9) "kompetent finansmyndighed" : en kompetent myndighed, der er udpeget i henhold til proceduren i artikel 11 i direktiv 2003/6/EF
 - 10) "national regulerende myndighed" : en national regulerende myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 35, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽¹⁾ eller artikel 39, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas ⁽²⁾
 - 11) "transmissionssystemoperatør" : har samme betydning som fastsat i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2009/72/EF og artikel 2, nr. 4), i direktiv 2009/73/EF
 - 12) "moderselskab" : en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber ⁽³⁾
-
- ⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.
⁽²⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94.
⁽³⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.
- 13) "tilknyttet selskab" : en virksomhed, som enten er et datterselskab eller en anden virksomhed, hvori der besiddes en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
 - 14) "distribution af naturgas" : har samme betydning som fastsat i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2009/73/EF
 - 15) "distribution af elektricitet" : har samme betydning som fastsat i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2009/72/EF.

Forbud mod insiderhandel

1. Det er forbudt personer, som er i besiddelse af intern viden vedrørende et engrosenergiprodukt:
 - a) at benytte denne viden ved direkte eller indirekte, for egen eller tredjemands regning at erhverve eller afhænde eller forsøge at erhverve eller afhænde engrosenergiprodukter, som denne viden vedrører
 - b) at meddele denne viden til andre, medmindre det sker som et normalt led i udøvelsen af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner
 - c) på grundlag af intern viden at opfordre eller overtale andre til at erhverve eller afhænde engrosenergiprodukter, som denne viden vedrører.
2. Forbuddet i stk. 1 finder anvendelse på følgende personer, som er i besiddelse af intern viden vedrørende et engrosenergiprodukt:
 - a) medlemmer af en virksomheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer
 - b) personer, som har kapitalinteresser i en virksomhed
 - c) personer med adgang til denne viden i kraft af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner
 - d) personer, som er kommet i besiddelse af den pågældende viden ved strafbare handlinger
 - e) personer, som ved eller burde vide, at det drejer sig om intern viden.
3. Stk. 1, litra a) og c), i denne artikel finder ikke anvendelse på transmissionsystemoperatører, når de køber elektricitet eller naturgas for at sikre, at systemet fungerer sikkert, i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til artikel 12, litra d) og e), i direktiv 2009/72/EF eller artikel 13, stk. 1, litra a) og c), i direktiv 2009/73/EF.
4. Denne artikel finder ikke anvendelse på:
 - a) transaktioner, der gennemføres for at opfylde en forpligtelse til at erhverve eller afhænde engrosenergiprodukter, når denne forpligtelse er blevet bindende og er baseret på en aftale, som er indgået, eller en handelsordre, som er afgivet, før den pågældende person er kommet i besiddelse af intern viden
 - b) transaktioner indgået af el- eller naturgasproducenter, operatører af naturgaslagerfaciliteter eller operatører af LNG-importfaciliteter, som udelukkende har til formål at dække det umiddelbare fysiske tab som følge af uforudsete afbrudelser, når undladelse heraf ville medføre, at markedsdeltageren ikke ville kunne

overholde sine eksisterende kontraktlige forpligtelser, eller når sådanne transaktioner foretages efter aftale med den eller de pågældende transmissionssystemoperatører for at sikre sikker drift af systemet. I en sådan situation skal de relevante oplysninger om transaktionerne indberettes til agenturet og den nationale regulerende myndighed. Denne indberetningspligt berører ikke forpligtelsen i artikel 4, stk. 1

- c) markedsdeltagere, der handler i overensstemmelse med nationale bestemmelser, der gælder for nødsituationer, såfremt nationale myndigheder har grebet ind for at sikre forsyningen af elektricitet eller naturgas, og markedsmekanismerne er blevet sat ud af spil i en medlemsstat eller dele deraf. I dette tilfælde sikrer den myndighed, der er ansvarlig for beredskabsplaner, offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 4.
5. Når en person, som er i besiddelse af intern viden vedrørende et engrosenergiprodukt, er en juridisk person, gælder forbuddet i stk. 1 også de fysiske personer, der medvirker ved afgørelsen om at gennemføre transaktionen på den pågældende juridiske persons regning.
6. Når oplysninger udbredes i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk virksomhed, skal udbredelsen vurderes under hensyn til de regler, der gælder for pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, medmindre:
- a) disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger, eller
- b) offentliggørelsen eller udbredelsen sker i den hensigt at vildlede markedet om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter.

Artikel 4

Forpligtelse til at offentliggøre intern viden

1. Markedsdeltagerne skal på effektiv og rettidig vis offentliggøre intern viden, som de besidder, om virksomheder eller faciliteter, som den pågældende markedsdeltager, eller dennes moderselskab eller tilknyttede selskab, enten helt eller delvist ejer eller kontrollerer, eller hvis driftsforhold den pågældende markedsdeltager eller det pågældende selskab enten helt eller delvist er ansvarlig for. Sådan offentliggørelse omfatter oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller vedrørende kapaciteten og anvendelsen af LNG-faciliteter, herunder planlagte eller uforudsete driftsstop for disse faciliteter.

2. En markedsdeltager kan på eget ansvar undtagelsesvis udsætte offentliggørelsen af intern viden for ikke at skade sine berettigede interesser, forudsat at dette ikke vil kunne vildlede offentligheden, og at markedsdeltageren kan sikre, at denne viden behandles fortroligt, samt at vedkommende ikke træffer beslutninger vedrørende handel med engrosenergiprodukter på grundlag af denne viden. Markedsdeltageren skal i en sådan situation straks stille denne viden og en begrundelse for udsættelsen af offentliggørelsen til rådighed for

agenturet og den relevante nationale regulerende myndighed under hensyntagen til artikel 8, stk. 5.

3. Når en markedsdeltager eller en person, der er ansat af eller handler på vegne af en markedsdeltager, meddeler intern viden til andre vedrørende et engrosenergiprodukt som et normalt led i udøvelsen af sin beskæftigelse, sit erhverv eller sine funktioner som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), skal den pågældende sikre samtidig, fuldstændig og effektiv offentliggørelse af denne viden. Når meddelelsen sker utilsigtet, skal markedsdeltageren sikre fuldstændig og effektiv offentliggørelse af denne viden hurtigst muligt efter den utilsigtede meddelelse. Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis den person, der modtager den interne viden, er pålagt tavshedspligt, uanset om denne pligt er fastsat ved lov, administrative bestemmelser, vedtægter eller en kontrakt.

4. Offentliggørelsen af intern viden, herunder i sammenfattet form, i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 714/2009 eller forordning (EF) nr. 715/2009 eller retningslinjer og netregler vedtaget i henhold til disse forordninger, udgør samtidig, fuldstændig og effektiv offentliggørelse.

5. Når en transmissionssystemoperatør er blevet indrømmet en undtagelse i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 eller forordning (EF) nr. 715/2009 med hensyn til offentliggørelsen af visse data, er den pågældende operatør dermed også fritaget for forpligtelsen omhandlet i denne artikels stk. 1, for så vidt angår de pågældende data.

6. Stk. 1 og 2 berører ikke en markedsdeltagers forpligtelser i henhold til direktiv 2009/72/EF og 2009/73/EF, forordning (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009, herunder retningslinjer og netregler vedtaget i henhold til disse direktiver og forordninger, særlig vedrørende fristen og metoden for offentliggørelse af oplysningerne.

7. Stk. 1 og 2 berører ikke en markedsdeltagers ret til at udsætte offentliggørelsen af følsomme oplysninger af betydning for beskyttelse af kritisk infrastruktur, som fastsat i artikel 2, litra d), i Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre ⁽¹⁾, hvis de er klassificeret som fortrolige i deres land.

⁽¹⁾ EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75.

Artikel 5

Forbud mod markedsmanipulation

Enhver deltagelse i eller forsøg på deltagelse i markedsmanipulation på engrosenergimarkeder er forbudt.

Artikel 6

Teknisk opdatering af definitionerne af intern viden og markedsmanipulation

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 for at:
 - a) justere definitionerne i artikel 2, nr. 1), 2), 3) og 5), med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne finansielle tjenesteydelser og energi, og
 - b) opdatere disse definitioner udelukkende for at tage højde for den fremtidige udvikling på engrosenergimarkedene.
2. De delegerede retsakter, der er nævnt i stk. 1, tager mindst højde for:
 - a) engrosenergimarkeders specifikke funktionsmåde, herunder de særlige omstændigheder der gælder for elektricitets- og gasmarkeder, og samspillet mellem råvaremarkeder og derivatmarkeder
 - b) muligheden for manipulation på tværs af grænserne, mellem elektricitets- og gasmarkederne og på tværs af råvaremarkederne og derivatmarkederne
 - c) den potentielle virkning af en aktuel eller planlagt produktion, forbrug, anvendelse af transmissions- eller af oplagringskapacitet på priserne på engrosenergimarkeder og
 - d) netregler og overordnede retningslinjer vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009.

Artikel 7

Markedsovervågning

1. Agenturet overvåger handelsaktiviteten inden for engrosenergiprodukter for at afsløre og forhindre handel på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Det indsamler data til vurdering og overvågning af engrosenergimarkeder, jf. artikel 8.
2. De nationale regulerende myndigheder samarbejder på regionalt plan og med agenturet om gennemførelsen af den i stk. 1 omhandlede overvågning af engrosenergimarkedene. I denne forbindelse skal de nationale regulerende myndigheder have adgang til relevante oplysninger, som agenturet har indsamlet i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, jf. dog artikel 10, stk. 2. Nationale regulerende myndigheder kan også overvåge handelsaktiviteterne for engrosenergiprodukter på nationalt plan.

Medlemsstater kan bestemme, at deres nationale konkurrencemyndighed eller et markedsovervågningsorgan oprettet under denne myndighed kan udføre markedsovervågning sammen med den nationale regulerende myndighed. I forbindelse med udførelsen af denne markedsovervåg-

ning har den nationale konkurrencemyndighed eller markedsovervågningsorganet de samme rettigheder og forpligtelser, som den nationale regulerende myndighed har i henhold til første afsnit i dette stykke, andet afsnit, andet punktum, i denne artikels stk. 3, artikel 4, stk. 2, andet punktum, artikel 8, stk. 5, første punktum, og artikel 16.

3. Agenturet forelægger mindst hvert år Kommissionen en rapport om dets aktiviteter i henhold til denne forordning og gør denne rapport offentlig tilgængelig. I sådanne rapporter vurderer agenturet forskellige typer markedspladsers drift og gennemsigtighed samt de måder, hvorpå der handles, og kan komme med henstillinger til Kommissionen vedrørende markedsregler, standarder, og procedurer, som kunne forbedre markedsintegriteten og det indre markeds funktion. Det kan endvidere evaluere, om eventuelle minimumskrav til organiserede markeder ville kunne bidrage til at forbedre markeds-gennemsigtigheden. Rapporterne kan kombineres med den rapport, der er nævnt i artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 713/2009.

Agenturet kan udarbejde henstillinger til Kommissionen vedrørende registreringerne af transaktioner, herunder handelsordrer, som efter agenturets mening er nødvendige for at gennemføre en effektiv overvågning af engrosenergimarkederne. Før det fremsætter henstillingerne, hører agenturet interesserede parter, navnlig de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, nationale konkurrencemyndigheder og ESMA.

Alle henstillinger bør gøres tilgængelige for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og for offentligheden.

Artikel 8

Dataindsamling

1. Markedsdeltagerne, eller en af de i stk. 4, litra b)-f), omhandlede personer eller myndigheder på deres vegne, forsyner agenturet med en oversigt over transaktioner på engrosenergimarkederne, herunder handelsordrer. De indberettede oplysninger skal omfatte en præcis angivelse af de købte og solgte engrosenergiprodukter, den aftalte pris og mængde, datoerne og tidspunkterne for gennemførelsen, transaktionsparterne og de begunstigede i følge transaktionen samt enhver anden relevant oplysning. Mens det overordnede ansvar ligger hos markedsdeltagerne, anses den pågældende markedsdeltagers indberetningspligt for at være opfyldt, når de nødvendige oplysninger er modtaget fra en af de i stk. 4, litra b)-f), omhandlede personer eller myndigheder.

2. Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter:

- a) udarbejde en liste over de kontrakter og derivater, herunder handelsordrer, der skal indberettes i henhold til stk. 1, og, hvor det er relevant, passende minimumstærskler for indberetningen af transaktioner
- b) vedtage ensartede regler om de oplysninger, der skal indberettes i henhold til stk. 1
- c) fastsætte fristen for indberetning og i hvilken form disse oplysninger skal

indberettes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2. De tager hensyn til eksisterende indberetningssystemer.

3. Personer, der er nævnt i stk. 4, litra a)-d), og som har indberettet transaktioner i henhold til direktiv 2004/39/EF eller gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre er ikke underlagt en dobbelt indberetningspligt i forbindelse med disse transaktioner.

Med forbehold af første afsnit i nærværende stykke kan de i stk. 2 nævnte gennemførelsesretsakter tillade organiserede markeder, handelssystemer ("trade matching"-systemer) eller handelsindberetningssystemer at give agenturet registrerede oplysninger om engrosenergitransaktioner.

4. Med henblik på stk. 1 skal følgende fremsende oplysninger:

- a) markedsdeltageren
- b) en tredjepart, som handler på vegne af markedsdeltageren
- c) et handelsindberetningssystem
- d) et organiseret marked, et handelssystem ("trade matching"-system) eller anden person, der som led i sit erhverv gennemfører transaktioner
- e) et transaktionsregister, der er registreret eller anerkendt i henhold til den gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre, eller
- f) en kompetent myndighed, som har modtaget disse oplysninger i henhold til artikel 25, stk. 3, i direktiv 2004/39/EF, eller ESMA, når ESMA har modtaget disse oplysninger i henhold til gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre.

5. Markedsdeltagerne giver agenturet og de nationale regulerende myndigheder oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller om kapaciteten og anvendelsen af LNG-faciliteter, herunder planlagte eller utilsigtede driftsstop for disse faciliteter, med henblik på at overvåge handelen på engrosenergimarkederne. De indberetningspligter, der er pålagt markedsdeltagere, begrænses ved at indsamle de krævede oplysninger eller dele heraf fra eksisterende kilder, hvor det er muligt.

6. Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter:

- a) vedtage ensartede regler om de oplysninger, som skal indberettes i henhold til stk. 5, og, hvor det er relevant, om passende tærskler for indberetningen

- b) fastsætte fristen for indberetning og i hvilken form disse oplysninger skal indberettes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2. De tager hensyn til eksisterende indberetningspligter i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009.

Artikel 9

Registrering af markedsdeltagere

1. Markedsdeltagere, der indgår transaktioner, som skal indberettes til agenturet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, skal lade sig registrere hos den nationale regulerende myndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret eller bosiddende, eller, hvis de ikke er etableret eller bosiddende i Unionen, i en medlemsstat, hvor de har aktiviteter.

En markedsdeltager skal kun lade sig registrere hos én national regulerende myndighed. Medlemsstaterne må ikke kræve, at en markedsdeltager, som allerede er registreret i en anden medlemsstat, skal lade sig registrere igen.

Registreringen af markedsdeltagere berører ikke forpligtelserne til at overholde gældende regler for handel og balancering.

2. Senest tre måneder efter datoen for Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakterne i artikel 8, stk. 2, opretter de nationale regulerende myndigheder nationale registre over markedsdeltagere og opdaterer dem løbende. Registret giver hver markedsdeltager en entydig identifikator og indeholder tilstrækkelige oplysninger til at identificere markedsdeltageren, herunder relevante detaljer vedrørende markedsdeltagerens momsnummer og etableringssted, de personer der er ansvarlige for markedsdeltagerens operationelle og handelsmæssige beslutninger, og den endelige controller eller den, der begunstiges af markedsdeltagerens handelsaktiviteter.

3. De nationale regulerende myndigheder videresender oplysningerne i deres nationale registre til agenturet i et format, der fastsættes af agenturet. Agenturet fastsætter dette format i samarbejde med de nationale regulerende myndigheder og offentliggør det senest den 29. juni 2012. På grundlag af oplysningerne fra de nationale regulerende myndigheder etablerer agenturet et europæisk register over markedsdeltagere. De nationale regulerende myndigheder og andre relevante myndigheder har adgang til det europæiske register. Med forbehold af artikel 17 kan agenturet beslutte at gøre det europæiske register eller dele deraf offentligt tilgængeligt, forudsat at forretningsmæssigt følsomme oplysninger om individuelle markedsdeltagere ikke offentliggøres.

4. Markedsdeltagere omhandlet i denne artikels stk. 1 indgiver registreringsformularen til den nationale regulerende myndighed, før der indgås en transaktion, der skal indberettes til agenturet i henhold til artikel 8, stk. 1.

5. Markedsdeltagere omhandlet i stk. 1 underretter straks den nationale regulerende

myndighed om enhver ændring, der har fundet sted, for så vidt angår oplysningerne i registreringsformularen.

Artikel 10

Udveksling af oplysninger mellem agenturet og andre myndigheder

1. Agenturet etablerer mekanismer til udveksling af oplysninger, det modtager i henhold til artikel 7, stk. 1, og artikel 8, med de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, nationale konkurrencemyndigheder, ESMA og andre relevante myndigheder. Inden etableringen af sådanne mekanismer skal agenturet høre disse myndigheder.
2. Agenturet giver kun myndigheder, som har oprettet systemer, der sætter agenturet i stand til at opfylde kravene i artikel 12, stk. 1, adgang til mekanismerne i stk. 1 i nærværende artikel.
3. Transaktionsregistre, som er registreret eller anerkendt i henhold til gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre, stiller relevante oplysninger om engrosenergiprodukter og derivater af emissionskvoter, de har indsamlet, til rådighed for agenturet.

ESMA fremsender indberetninger af transaktioner med engrosenergiprodukter, som er modtaget i henhold til artikel 25, stk. 3, i direktiv 2004/39/EF, og gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre, til agenturet. Kompetente myndigheder, der modtager indberetninger af transaktioner med engrosenergiprodukter modtaget i henhold til artikel 25, stk. 3, i direktiv 2004/39/EF, fremsender disse indberetninger til agenturet.

Agenturet og de myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med handel med emissionskvoter eller derivater baseret på emissionskvoter, samarbejder og etablerer passende mekanismer, som giver agenturet adgang til oversigter over transaktioner med sådanne kvoter og derivater, når disse myndigheder indsamler oplysninger om sådanne transaktioner.

Artikel 11

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med deres behandling af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ eller agenturets forpligtelser, når det udfører sine funktioner, i forbindelse med dets behandling af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

Artikel 12

Driftssikkerhed

1. Agenturet sikrer fortrolig behandling, integritet og beskyttelse af de oplysninger, det modtager i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 8 og 10. Agenturet træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug af og uautoriseret adgang til oplysningerne i dets systemer.

Nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, nationale konkurrencemyndigheder, ESMA og andre relevante myndigheder sikrer fortrolig behandling, integritet og beskyttelse af de oplysninger, som de modtager i henhold til artikel 4, stk. 2, artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 5, eller artikel 10, og træffer foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug af sådanne oplysninger.

Agenturet identificerer kilderne til driftsrisici og reducerer dem ved at udvikle passende systemer, kontroller og procedurer.

2. Med forbehold af artikel 17 kan agenturet beslutte at offentliggøre dele af de oplysninger, det er i besiddelse af, forudsat at forretningsmæssigt følsomme oplysninger om individuelle markedsdeltagere eller individuelle transaktioner eller individuelle markedspladser ikke offentliggøres eller kan udledes deraf.

Agenturet stiller sin ikke-forretningsmæssigt følsomme handelsdatabase til rådighed for videnskabelige formål med forbehold af eksisterende fortrolighedskrav.

Oplysningerne offentliggøres eller stilles til rådighed for at forbedre gennemsigtigheden på energimarkederne og forudsat, at det sandsynligvis ikke vil skabe konkurrenceforvridning på disse energimarkeder.

Agenturet formidler oplysninger på en fair måde i henhold til gennemsigtige regler, der udarbejdes og gøres offentligt tilgængelige af agenturet.

Artikel 13

Gennemførelse af forbuddene mod markedsmissbrug

1. De nationale regulerende myndigheder sørger for, at de forbud, der er fastsat i artikel 3 og 5, og den forpligtelse, der er fastsat i artikel 4, anvendes.

Hver medlemsstat sikrer, at dens nationale regulerende myndigheder tillægges alle de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser for, at de kan udføre denne opgave senest den 29. juni 2013. Disse beføjelser udøves på en forholdsmæssig måde.

Disse beføjelser kan udøves:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder, eller
- c) ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.

Hvor det er relevant, kan de nationale regulerende myndigheder udøve deres undersøgelsesbeføjelser i samarbejde med organiserede markeder, handelssystemer ("trade matching"-systemer) eller andre personer, jf. artikel 8, stk. 4, litra d), der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner.

2. De i stk. 1 omhandlede undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser skal begrænses til undersøgelsens formål. De udføres i henhold til national ret og omfatter retten til at:

- a) få adgang til ethvert relevant dokument i enhver form og at modtage en kopi deraf
- b) indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person, herunder dem, der senere er involveret i afgivelsen af ordrer eller udførelse af de pågældende operationer, og deres principaler, og eventuelt indkalde en sådan person eller principal til høring
- c) gennemføre kontrolundersøgelser på stedet
- d) kræve oplysninger om foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik
- e) kræve ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i denne forordning eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf
- f) anmode en domstol om fastfrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver
- g) anmode en domstol eller enhver kompetent myndighed om at nedlægge midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed.

Artikel 14

Klageret

Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes passende mekanismer, i henhold til hvilke en part, der er berørt af en afgørelse truffet af den regulerende myndighed, har ret til at klage til et organ, der er uafhængigt af de berørte parter og af enhver regering.

Artikel 15

Forpligtelser for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner

Enhver person, der som led i sit erhverv gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter, underretter straks den nationale regulerende myndighed, hvis vedkommende har en begrundet mistanke om, at en transaktion er i strid med artikel 3 eller 5.

Personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter, etablerer og opretholder effektive ordninger og procedurer til at identificere overtrædelser af artikel 3 eller 5.

Artikel 16

Samarbejde på EU-plan og nationalt plan

1. Agenturet bestræber sig på at sikre, at de nationale regulerende myndigheder udfører deres opgaver i henhold til denne forordning på en koordineret og sammenhængende måde.

Agenturet offentliggør ikke-bindende vejledning om anvendelsen af definitionerne i artikel 2, hvor dette anses for nødvendigt.

De nationale regulerende myndigheder samarbejder med agenturet og hinanden, herunder på regionalt plan, med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.

De nationale regulerende myndigheder, de kompetente finansielle myndigheder og de nationale konkurrencemyndigheder i en medlemsstat kan oprette passende former for samarbejde med henblik på at sikre en effektiv efterforskning og håndhævelse og på at bidrage til en sammenhængende og konsekvent tilgang til efterforskning, retsforfølgning og håndhævelse af denne forordning og den relevante finansielle lovgivning og konkurrencelovgivning.

2. Har en national regulerende myndighed begrundet mistanke om, at der gennemføres eller er blevet gennemført handlinger i strid med denne forordning enten i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat, underretter den straks og så nøjagtigt som muligt agenturet derom.

Har en national regulerende myndighed mistanke om, at der gennemføres handlinger, som påvirker engrosenergimarkeder eller prisen på engrosenergiprodukter i den pågældende medlemsstat, i en anden medlemsstat, kan den anmode agenturet om at gribe ind i henhold til den-

ne artikels stk. 4 og, såfremt handlingerne påvirker finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 9 i direktiv 2003/6/EF, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.

3. For at sikre en koordineret og sammenhængende tilgang vedrørende markedsmisbrug på engrosenergimarkeder skal:

- a) de nationale regulerende myndigheder, som har begrundet mistanke om, at der på engrosenergimarkeder er ved at blive eller er blevet gennemført handlinger, der udgør markedsmisbrug i henhold til direktiv 2003/6/EF, og som påvirker finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 9 i nævnte direktiv, underrette den kompetente finansmyndighed i den pågældende medlemsstat og agenturet; med henblik herpå kan de nationale regulerende myndigheder etablere passende former for samarbejde med den kompetente finansmyndighed i deres medlemsstat
- b) agenturet, hvis det har begrundet mistanke om, at der på engrosenergimarkeder er ved at blive eller er blevet gennemført handlinger, der udgør markedsmisbrug i henhold til direktiv 2003/6/EF, og som påvirker finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 9 i nævnte direktiv, underrette ESMA og den kompetente finansmyndighed
- c) den kompetente finansmyndighed i en medlemsstat, hvis den har begrundet mistanke om, at der på engrosenergimarkeder i en anden medlemsstat er ved at blive eller er blevet gennemført handlinger, som er i strid med artikel 3 og 5, underrette ESMA og agenturet
- d) de nationale regulerende myndigheder underrette den nationale konkurrencemyndighed i deres medlemsstat, Kommissionen og agenturet, hvis de har begrundet mistanke om, at der på engrosenergimarkedet er ved at blive eller er blevet gennemført handlinger, som må formodes at udgøre en overtrædelse af konkurrencelovgivningen.

4. Har agenturet bl.a. på baggrund af indledende vurderinger eller analyser mistanke om, at denne forordning er blevet overtrådt, har det med henblik på at kunne gennemføre sine opgaver i henhold til stk. 1 beføjelse til at:

- a) anmode en eller flere nationale regulerende myndigheder om at meddele alle oplysninger om den formodede overtrædelse
- b) anmode en eller flere nationale regulerende myndigheder om at iværksætte en undersøgelse af den formodede overtrædelse og træffe passende foranstaltninger til at afhjælpe en konstateret overtrædelse. Enhver beslutning om passende foranstaltninger, der skal træffes for at afhjælpe eventuelle konstaterede overtrædelser, er den pågældende nationale regulerende myndigheds ansvar
- c) oprette og koordinere en undersøgelsesgruppe bestående af repræsentanter for de berørte nationale regulerende myndigheder, hvis det mener, at den formodede overtrædelse har eller har haft grænseoverskridende virkning, med henblik på at undersøge, om denne forordning er blevet overtrådt, og i hvilken medlemsstat overtrædel-

sen er sket. Hvis det er relevant, kan agenturet også anmode om, at repræsentanter for den kompetente finansmyndighed eller en anden relevant myndighed fra en eller flere medlemsstater deltager i undersøgelsesgruppen.

5. En national regulerende myndighed, som modtager en anmodning om oplysninger i henhold til stk. 4, litra a), eller som modtager en anmodning om at iværksætte en undersøgelse af en formodet overtrædelse i henhold til stk. 4, litra b), træffer straks de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme anmodningen. Hvis den pågældende nationale regulerende myndighed ikke er i stand til at give oplysningerne straks, begrundes den det ufortøvet over for agenturet.

Uanset første afsnit kan en national regulerende myndighed nægte at efterkomme en anmodning, hvis:

- a) dette kan bringe den pågældende medlemsstats suverænitet eller sikkerhed i fare
- b) der allerede er indledt retsforfølgning med hensyn til de samme forhold og mod de samme personer ved den pågældende medlemsstats myndigheder, eller
- c) når disse personer allerede har fået endelig dom for de samme forhold i den pågældende medlemsstat.

I sådanne tilfælde giver den nationale regulerende myndighed agenturet meddelelse herom og giver så detaljerede oplysninger som muligt om denne retsforfølgning eller dommen.

De nationale regulerende myndigheder skal deltage i en undersøgelsesgruppe, der indkaldes i henhold til stk. 4, litra c), og yde den fornødne bistand. Undersøgelsesgruppen koordineres af agenturet.

6. Artikel 15, stk. 1, sidste punktum, i forordning (EF) nr. 713/2009 finder ikke anvendelse på agenturet, når det udfører sine opgaver i henhold til nærværende forordning.

Artikel 17

Tavshedspligt

1. Enhver fortrolig oplysning, der modtages, udveksles eller videregives i overensstemmelse med denne forordning, er underlagt de vilkår om tavshedspligt, som er fastsat i stk. 2, 3 og 4.
2. Tavshedspligten gælder for:
 - a) personer, der arbejder eller har arbejdet for agenturet
 - b) revisorer og eksperter, der har modtaget instrukser fra agenturet

- c) personer, der arbejder eller har arbejdet for nationale regulerende myndigheder eller for andre relevante myndigheder
- d) revisorer og eksperter, der har modtaget instrukser fra nationale regulerende myndigheder eller fra andre relevante myndigheder, som modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning.

3. Fortrolige oplysninger, som de i stk. 2 omhandlede personer modtager i forbindelse med deres hverv, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at individuelle markedsdeltagere eller markedspladser ikke kan identificeres, med forbehold af tilfælde, som er omfattet af straffelovgivningen, andre bestemmelser i denne forordning eller anden relevant EU-lovgivning.

4. Med forbehold af tilfælde, som er omfattet af straffelovgivningen, kan agenturet, de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, ESMA, organer eller personer, som modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning, kun anvende de pågældende oplysninger i forbindelse med udøvelsen af deres hverv og deres funktioner. Andre myndigheder, organer eller personer kan anvende oplysningerne til det formål, til hvilket de blev givet til dem, eller i forbindelse med administrative eller retslige procedurer, der specielt er knyttet til udøvelsen af disse funktioner. Den myndighed, der modtager oplysningerne, kan dog anvende dem til andre formål, hvis agenturet, de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, ESMA, de organer eller personer, der har meddelt oplysningerne, giver deres samtykke.

5. Denne artikel er ikke til hinder for, at en myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning udveksler eller videregiver fortrolige oplysninger, forudsat at disse ikke er modtaget fra en myndighed i en anden medlemsstat eller fra agenturet i henhold til denne forordning.

Artikel 18

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, afskrækkende og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og skal afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation.

Medlemsstaterne giver senest den 29. juni 2013 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler straks alle efterfølgende ændringer, der vedrører dem.

Medlemsstaterne sørger for, at den nationale regulerende myndighed kan meddele offentligheden foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelse af denne forordning, medmindre en sådan offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssigt stor skade for de involverede parter.

*Artikel 19***Internationale forbindelser**

Agenturet kan, i det omfang, det er nødvendigt for at nå de i denne forordning fastsatte mål, og uden at det berører medlemsstaternes og EU-institutionernes respektive kompetencer, herunder Tjenesten for EU's Optræden Udadtils kompetencer, opbygge kontakter og indgå administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande, navnlig dem med indvirkning på Unionens engrosenergimarked med henblik på at fremme harmoniseringen af den reguleringsmæssige ramme. Disse ordninger må ikke skabe retlige forpligtelser for Unionen og dens medlemsstater eller forhindre medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale ordninger med disse tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande.

*Artikel 20***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 28. december 2011. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 6 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 21***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

*Artikel 22***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8, stk. 1, stk. 3, første afsnit, samt stk. 4 og 5 finder anvendelse med virkning fra seks måneder efter datoen for Kommissionens vedtagelse af de i artikel 8, stk. 2 og 6, nævnte relevante gennemførelsesretsakter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. oktober 2011.

På Europa-Parlamentets vegne
J. Buzek
Formand

På Rådets vegne
M. Dowgielewicz
Formand

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Kommissionen mener ikke, at tærsklerne for rapportering af transaktioner, jf. artikel 8, stk. 2, litra a), og af oplysninger, jf. artikel 8, stk. 6, litra a), kan fastsættes ved gennemførelsesretsakter.

Om relevant vil Kommissionen fremsætte et lovforslag om fastsættelse af disse tærskler.

ERKLÆRING FRA RÅDET

EU-lovgiveren har tillagt Kommissionen gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF i forbindelse med de i artikel 8 omhandlede foranstaltninger. Det er juridisk bindende for Kommissionen til trods for den erklæring, den fremsatte vedrørende artikel 8, stk. 2, litra a), og artikel 8, stk. 6, litra a).
